

George Amos

Nov 8 11

14th May 1928

3L

211, NISAB

N 23.8.11.

187448 ✓

ஆனந்தபோதினி

இப்போதிருப்பவை மிகச் சொற்ப பிரதிகளே.

தமிழ் ஆனந்தபோதினி 3-ம், 5-ம், 6-ம், 7-ம், வருடப் புத்தகங்கள்

ஆனந்தபோதினிகோவில் நேர்த்தியாக பைண்ட் செய்யப்பட்டவை. முழு காலம்

புத்தகங்களை அழகுபடுத்தத் தகுதியானவை. பல அரிய விஷயங்கள் அடங்கிய இப்புத்தகங்கள் எப்போதும் சிறந்த நூல்கள் போல உபயோகமாயுமுள்ளன என்ற விஷயம் யாருமறிந்ததே. ஒவ்வொன்றும் சுமார் 500-பக்கங்கள் அடங்கியது.

ஒவ்வொன்றும் விலை ரூபா 1-5-0; தபால் கூலி பிரத்யேகம்.

சஞ்சிகைகள் 12-ம் விலை ரூ. 1. தபால் கூலி வேறு.

புத்தகம் விலை ரூ. 1-12-0; தபால் கூலி வேறு.

Published by N. Munisawmi Mudaliar, at the
"Ananda Bodhini" Power Press,
Mainsry Street, Sowcarpet, P. O., Madras.

நக நற்சாட்சிப் பத்திரங்கள் பெற்ற (ரிஜிஸ்டர்ட்)
 “சகுந்தலா” கூந்தல் வளரும்
 பரிமளத் தைலம்

ஆழாக்கு எண்ணெய் அடங்கிய

டின் 1-க்கு அணு 12.

இத்தைலத்தின் மனோஹரமுடைய பரிமளம் சொல்லமுடியாது. தலையில் தடவி சிலிக்கொண்டால் அக்கம் பக்கம் வீடுகளுக்கும் இதின் வாசனை வீசும். கூந்தலை நீளமாக வளரச்செய்யும். மூலையின் கொதிப்பைத் தணியச்செய்யும். கண்களுக்குக் குளிரச்செய்த தரும். சிரசினுள்ள பல வியாதிகளையும் நிவர்த்திசெய்யும். கண்ணில் கீர்வடிதல், தலையில் புண், மயிர் வெடிப்பு, மயக்கம், தலைச்சுற்றல், தேக நமைச்சல், சொறி, சிரங்கு, கற்றாழை நாற்றம், மனோ வியாக்கலம், ஞாபகமறதி இவைகளைப் போக்கடித்து தேக ஆரோக்கியத்தைத் தந்து வாசனையை உண்டாக்கும். முகத்தேஜை உண்டாகும். உயர்ந்ததைலம். சிலர்கோரியபடி அனேக தில்லிய வனஸ்பலிகைகளால் சாஸ்திரப்படி தயார்செய்து ரிஜிஸ்டர்செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒரு டின் தைலம் வாங்கிப் பார்த்தால் அருமன பெருமை விளங்கும்.

கிருஷ்ண சஞ்சீவி

தலைநோய், பாகிசவாய்வு சுளுக்கு, புண்கள் காயங்கள், வீக்கங்கள், கொப்பளங்கள், கட்டிகள், இருமல், மூச்சடைப்பு, தேன் கொட்டின் விஷம் இவைகளுக்குத் தேவதாப்பிரசாதம். நோய் கண்ட இடத்தில் இந்த கிருஷ்ண சஞ்சீவியை நன்றாய் இரண்டு மூன்று நிமிஷம் தேய்த்தால் பாதைகள் மாயமாய் ஒடிவிடும். இனங் குழந்தைகளுக்குக் காணும் சைத்திய நோய்களுக்கு உபயோகிக்கலாம். ஆயிரக் கணக்காகச் செலவழிந்துகொண்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும், பிரதி பிரயானிகள் கையிலும் இந்த கிருஷ்ண சஞ்சீவி இருந்தே தீரவேண்டும்.

இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அணு 8. டஜன்

கிலாசம்:—தலைக்காய் கம்பெனி, சேனகார், 1-க்கு ரூபா 5.
 பேட்டை. மதராஸ்

வெளியாய்விட்டது!

வெளியாய்விட்டது!.

கனகபூஷணம்.

இது ஓர் கற்புடைய உத்தமியின் அதிசயமான கதை.

ஸ்ரீமான் ஆறணி குப்புசாமி முதலியாரவர்கள் இயற்றியது.

எமது நேயர்களே! இந்த நாவலில் முதலிலிருந்து கடைசிவரையில் மிக்க ஆச்சரியமும், படிப்போரும் கேட்போரும் பிரமிக்கத்தக்க அதிசயமான விஷயங்களும் நிறைந்திருக்கின்றன. ஆனால் இதிலடங்கியிருக்கின்ற நல்ல விஷயங்கள் இவைமட்டுமேயல்ல, கற்பு என்பதன் இலக்கணம் இக்கதாநாயகியிடந்தான் பூரணமாய்மைத்திருக்கிறதென்பது இதை வாசிப்போருக்கு பிரத்தியக்ஷமாய் விளங்கும். மேலும் இக்கதாநாயகிக்கு நேரிடும் ஆபத்துகளை நினைத்துப் படிப்போர் கண்களில் நீர் வடியும். இக்கதையில் சோகரச மொன்றேயன்றி ஏனைய ரசங்களும் பொருந்தியிருக்கும். எப்படிப்பட்ட பயங்கரமும் பிராணாபத்துமாகிய இக்கட்டுகளில் சிக்கியபோதும் அவள் தன் கற்புக்கு வழவு நேரிடாது அதைக் காப்பாற்றிக்கொள்வது மிக்க அதிசயமாயிருக்கும். இதில் இஷ்டனீகத்தில் சம்பவிக்கும் சகல நடவடிக்கைகளும் ஆசார ஒழுக்கங்களும் நமது நாட்டுமாதர்க்கு அமைந்திருக்கவேண்டிய வண்ணமாய்ச் செவ்வனே விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதோடு இதில் இவ்விதமான நடவடிக்கைகளும், அவைகளாலுண்டாகும் நன்மை தீமைகளும் தெளிவாய்க் கூறப்பட்டிருப்பதால், இது வாசிப்பவர்களுக்குச் சகலவித நற்குணங்களையும் போதிக்கக்கூடியதென்பது உண்மை. ஆண்பாலர், பெண்பாலரிருவர்க்கும் வேண்டிய சகல புத்திமதிகளும் இதில் அடங்கியிருக்கின்றன இது முழுதும் உலக வழக்கத்தையும் அனுபவமான ஆசாரத்தையும் ஒட்டி எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

முதல் பாகம் ... விலை ரூபா 1-12-0

இரண்டாம் பாகம் ... 1-12-0

“ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரருக்கு 2 பாகமும் 30-6-23 வரையில் 3-4-0

இரத்தினபுரி இரகசியம்

ஓர் அற்புதமான தமிழ் நாவல்.

ஸ்ரீமான் ஆறணி குப்புசாமி முதலியாரவர்கள் இயற்றியது.

இதில் மிக்க ஆச்சரியமும் நெஞ்சு திடுக்கிடக்கூடியவையும், ஆதிமுதல் அந்தம் வரையில் மனதைக் கவரக்கூடியவைகளான சம்பவங்கள் நிறைந்துள்ளன. பலவித நடவடிக்கைகளையுடைய பாத்திரங்களையிருப்பதால், அநேக நீதிகளும், புத்திமதிகளும் தக்க திருட்டாந்த பூர்வகமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

நமது சிறுவர், சிறுமிகளும், ஸ்திரீகளும் அவசியமாய் உணரவேண்டிய இலென்கீக ஆசார விஷயங்களைப்பற்றி ஆங்காங்கு விளக்கிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதன் இனிமையும் அருமையும் வாசிப்போர்களால் முன்னமே புகழ்ந்து கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் இதைப்பற்றி நாம் அதிகமாய்க் கூறவேண்டும்தில்லை. இதில் எல்லா ரசங்களுப் பூரணமாயிருக்கின்றன வென்று கூறுகிறோம்.

முதல் பாகம் ... விலை ரூபா 1-12-0

இரண்டாம் பாகம் ... 2-4-0

“ஆனந்தபோதினி” சந்தாதாரருக்கு 2 பாகமும் ரூபா 3-8-0

பரசுராமன் ... 0 3 0

ஆனந்தபோதினி 2, செளகார்பேட்டை, போஸ்டி, மதராஸ்.

பெரியபுராண வசனம்.

72-ஐதீகப் படங்களுடன்.

இது, கிணையார்களுடைய சரித்திரங்களைச் செவ்வனம் அடக்கியது. இதற்குத் திருத்தொண்டர் சரித்திரம் என மற்றொரு பெயருமுண்டு. சேக்கிழார் கவாயினால் இயற்றப்பட்ட செய்யுள் தாவிவிருந்து பெரியோர்க்களால் இவ்வசனம் எழுதப்பட்டது. எல்லோரும் வாசித்ததற்கு வளிய தமிழ்க்குடையது. இதில், புதுவை-ச. சுப்பராய முதலியாரவர்களியற்றிய சிறப்புப் பாடலும், திருத்தொண்டர் புராண அட்டவணை, சேக்கிழார் சரித்திரம், சேக்கிழார் மரபுமுறைவினக்கம், வைத்தொத்தா சாரிய பரம்பரை வினக்கம், திருப்பதிச் கோவை, சமயகுரவர் எவ்வளவு வயசு, திருக்கைலாய சிறப்பு, மனுச்சங்கரவர்த்தி சரித்திரம், தேவாசிரிய மண்டபச் சிறப்பு, திருத்தொண்டர் குருகுறை, கிணையார்களின் திருக்கூத்திரங்கன் முதலியவைகளும்; கந்தரூர்த்தி கவாயின, தில்லைவாழ்த்துணர், திருநீலகண்டர், இயற்புகை, இளையாண்டுகமாதர், மெய்ப்பொருள் காயணர், விதம்பிண்டர், அமரீதி, ஏறிபததர், எனது, கண்ணப்பர், குங்கிலியக்கல்லையர், மாணக்கருகாதர், கரிவாட்டாயர், அனையநாயனார், ஸூர்த்தியனார், முருகர், உருத்திர பகவதி, திருநாங்கப்போவார், திருக்குறிப்புத தொண்டர், சண்டேசுவர், திருவாவக்கரசு, குவசிகதை, பெரும்புலைக் குதம்பர், நாகாக்காயம்மை யார், அப்பூதி, திருநீல நக்கர், நயங்கதியடிகள், திருஞான சம்பந்தர், ஏயர் கோன் கலிக்காமர் திருநூலர், தண்டையடிகள், ஸோகார், சோமாரிமாதர், சாகதியர், சிறப்புதி, சிறத்தொண்டர், சூழிற்றறிவார், கணகாதர், உற்றவார், பொய்யடிமை யில்லாத புலவர், புகழ்ச்சேழர், நெடுக்கமுனையரையர், அசிபததர், கலிக்கம்பர், கலியர், சததி, ஐயடிகள் நாடவர்கோன், கணம் புலவர், காரி, கிண்டிச் செவ்வார், வாய்வார், முனையடுவார், சூழ்த்துவர், இடங்கழிநாயனார், செருத்தனை, புகழ்ச்சுதனை, கோட்புலி, பததராய்ப் பணிவார், பரமனையே பாடிவார், சித்தததைச் செவ்வாரை வைத்தார், திருவானூர் பிறந்தார், முப்பொருதந் திருமேனி திணைவார், முழுநீறு பூசிமுனிவார், உப்பாறு மடிச்சார்த்தார்: பூசுவார், மகையார் கரிவார், பேசுநாயனார், கோச்செவ்வக் கோழர், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், சடை யார், திசைஞானியார் ஆகிய 63 கையனமார்களுடைய சரித்திரங்களும்;

சமயகுரவர்க்களால் ஒவ்வொரு ஸ்தலங்களிலும் பாடப்பெற்ற பண்களில் முக்கிய மாணவர்களும், ஒவ்வொருநாயனார் சரித்திரத் தொடக்கத்திலும் ஒவ்வொருபெரிய புராணச் செய்யுட்களும், ஒவ்வொரு சரித்திரத்தையும் அனுசரித்த ஐதீக வெததோ படங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன.

இந்நூலைப்படித்து அடியார்களுடைய சரித்திரங்களைச் செவ்வனையுணர்வதால், தெய்வப்பதி, அடியார்ப்பதி, குருபதி, தாயத்தையர் பதி, பெரியோர்ப்பதி முதலியவைகளுண்டாகும். பற்பல நீதிகளும், தர்மங்களும் மனதிறுப்பியும்; மோகமார்க்கமும் கைகடும். இம்மை மறுமைப்பயன்களும் சித்திக்கும். இக்காலத்தில், அன்னிய பாஷாபிமான விபரீதமெண்டிக் கந்தால், சததவைவருவத்தி லுதித்தாருள்ளும்கடப் பெரும்பான்மையோர் தங்கட்குரிய கிணையார் சரித்திரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளாம விருக்கி ருக்கன். ஆதலின், அத்தகையினர்க்கும், மற்ற அன்னிய மதத்தினருக்கும் படித்த விதவாக்களுக்கும், படிப்பில்லா தவர்கட்கும் அடியார் சரித்திரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளும் விஷயத்தில் இது பெரிதும்பயன்படும். வசன நூலா யிருப்பதால் சகலரும் புதுவையிலும் அடியார் சரித்திரங்களையும், மற்ற நீதிகளையும் அடியார், இவ்வசனம் மூலம் பெறப்பட்டு அழகிய காலி கோணங்களும் பெறப்பட்டு இருக்கிறது. இவ்வசன ரூபா 2—8—0.

அருணாசலப் புராணம்.

மூலமும் உரையும்.

17-ஐதீகப் படங்களுடன்.

இப் புராணமூலம், ம-அ-அ-ஸூரி, எல்லப்ப காவலர்களால் இயற்றப்பட்டது. இதன் உரை மழவை மகாலிங்கையவர்களால் செய்யப்பட்டது, இதிலுள்ள செய்யுட்கள் மிக்க பொருணமையுடனும், அழகுடனும், அமைந்தவை. அவற்றின் உரைகள் எவரும் செய்யுட்பொருளை யுணர்ந்து கொள்வதற் கேதுவாக மிகத் தெளிவுடனும், பொழிப்பாகவும் அமைந்தவை. ஆதலின், இந்நூலை எவரும் இனிதிற்படித்துணரலாம். இப்புத்தகத்தில்,

பாயிரம், திருநகரச் சிறப்பு, திருமலைச் சிறப்பு, பார்வதி திருவவதாரம், திருக்கண்புதைத்தல், பார்வதி இடப்பாதம் பெறல், வச்சிராங்கதபாண்டியன் கதை, வல்லாள மகாராஜன் கதை, தீர்த்தமகத்தவம், திருமலை மலம்புரிதல், ஆதித்தன் கதை, பிரதத்தாராஜன் கதை, பாவந்தீர்த்த கதை, புனகாதிபன் கதை முதலியவைகளும், சருக்க அட்டவணையும், செய்யுள்காரதியும், ஒவ்வொரு சருக்கத்தின் முதலிலும் சரித்திரங்களுக்க வசனமும், ஐதீகப்படங்களும், சுற்றில் திருவருவப்படங்களின் அட்டவணையும்;

அருணாசல ஸ்தலத்தைச் சார்ந்தவாசிய அருணாசல விசேடக் கொத்த, இருக்கேத கலோகம், பாஸ்கர சங்கதி கலோகம், அதர்வண வேத கலோகம், திரிப்பிதேகண விதி, சைவசமயம், சைவசமயி, அகாசாரம், திருக்கோயிற் குற்றங்கள், திருவண்ணாமலைத் தேவாரம், திருவாகம், திருப்புகழ், கேதநிரவெண்பா, குருமச்சுவாயர் சரித்திரம், அண்ணாமலை வெண்பா, அண்ணாமலையார் வண்ணம், அருணகிரி அந்தாதி, திருவருநாத் தனி வெண்பா, தீபதரிசனச் சரித்திரச் சருக்கம், தீபவந்தி, தீபத்தவம், கார்த்தகை தீபச் சிறப்பு, திருவருண யாதாசு, திருவருணைக்கமபகம், கோணசலமாலை, சாரப்பிரபாதம், அண்ணாமலைச் சதகம், கார்த்திகைதீப வெண்பா, சோனாசல வெண்பா, சோனாசல சதகம், திருவருணைக் கலி வெண்பா, திருவண்ணாமலைத் திருவருட்பதகம், அருணாசலேசர் பதிகம், உண்ணாமலையம்மை பதிகம், உருத்திர சங்கிதைத் தோத்திரம், உண்ணாமலையம்மை சதகம், அருணாசல சதகம், அருணாசல அக்ஷரமாலை, சீர்பாத கருப்பு, கடைக்கணியல் கருப்பு, வேல் கருப்பு, மயல் கருப்பு, சேவகன் கருப்பு, வேல் வாங்கு கருப்பு, பஞ்சாத்தனத் திருப்புகழ் கந்தரூர்த்தி முதலியவைகளும் அடங்கியிருக்கின்றன.

திருவண்ணாமலை ஸ்தலமானது, சைவ சமயத்தாரே யன்றி உச்சம யத்தார்களெல்லோருமே வித்தியாசம் பாராட்டாது கொண்டாடத் தக்கது. இத்தலத்தில் ஒவ்வொருவ ரிடத்திலும் கார்த்திகைமாதத்தில் வரும் திருக் கார்த்திகை தோறும், மற்றைய உறசவகாலங்களிலும் பற்பல தேசங்களி லிருந்தும் எண்ணத் தொலையாத ஜனங்கள் திரள் திரளாகவந்து கடவுளைச் சேவித்து வாப்பிரசாதங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு போகின்றார்கள். ஆதலின், அவர்கட்கு இத்தலத்தில் மகிமையும், பிரபந்தத்துதிகளும், மற்றய விசேஷங்களும் தெரித்திருக்க வேண்டியது அவசியமாம். ஆதலின், தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவரும் இப்புத்தகத்தை வாங்கி வைத்துக் கொண்டால் இப்புணைய தலத்தன் மகிமைகளை யுணர்ந்து அருணாசலேசரகார வழி படமுத லுதித்த வாப்பிரசாதங்களைப் பெற்ற நமதையடைதற் கேதுவுண்டாகும். இது எவ்வதத்தில் அச்சிட்டு அழகிய பைனலும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விவர ரூபா. 1—8—0

கூனத்தோபிதனி சந்தாதாரருக்கு ரூ. 1—4—0.

187448

நாலடியார் மூலமும் உறையும்.

நாலடியார் என்பது, நம் தமிழ் நாட்டிற்கே உரியனவாய், வெகுதூரமாக நிலைபெற்று, பாரபக்யமின்றி நடு நிலைமையுடன் எல்லோர்க்கும் ஒரே விதமான நீதிகளையே கூறிவரும் சிறந்த நீதிநூல்களுள் ஒன்று. இதற்கு “நாலடி நானூறு” என மற்றொரு பெயருமுண்டு. இது, நான்கடிதனாலாகிய சுமார் நானூறு வெண்பாக்களை யுடையதாதலின், இப்பெயர்பெற்றது.

முன்னொரு காலத்தில் ஐனை முனிவர்கள் எண்ணுயிரவர்கள், பஞ்சத்தால் வருந்தித் தங்கள் நாட்டைவிட்டுப் பாண்டிய நாட்டைந்து அந்நாட்டரசனாக ஆதரிக்கப்பட்டு வந்தனர். அப்பஞ்சம் நீங்கியபின் அவர்கள் பாண்டியனிடத்தில், தங்கள் சொந்த நாட்டிற்கே அனுமதி கேட்டனர். பாண்டியன், கல்வித் திறந்த அம்முனிவர்களைப் பிரிய இஷ்டமில்லாதவனாய் அங்கேயே இருக்கும்படி வேண்டினான். முனிவர்களுக்கு அது சம்மதியில்லையாதலின், அரசன் தாக்கூண்யத்திற் குட்பட்டுச் சில தினங்களிருந்து ஒருநாளிரவில் ஒவ்வொரு முனிவரும் ஒவ்வொரு வெண்பாவெழுதித் தங்கள் தங்கள் ஆசனத்தின்கீழ் வைத்துவிட்டுப் பாண்டியனிடம் சொல்லாமலே போய்விட்டார்கள். விடிந்தபின் பாண்டியன், அவர்கள் போய்விட்டதற்கு வருந்தி அவர்க ளிருப்பிடங்களைச் சோதித்தான். அப்போது அவர்கள் னால் எழுதிவைக்கப்பட்ட பாடல்கள் அகப்பட்டன. அவைகள் மிக்க நீதி பொருந்தியவைகளாய் யிருந்தன ஆனால், அவைகளைவிடவும் வரிசைக்கிரமமில்லாமலும், ஒரு துலாக்குதற்குத் தகுதியில்லாமலும் முரண்பட்டிருந்தபடியால் அவற்றை வைக்கவிலைந்தான். அவற்றுள் நானூறு செய்யுட்கள் எதிரேதிக்க ணரசேர்ந்தன பாண்டியன் அவற்றை யெடுத்துப் பார்க்கையில் ஒருதுலாக எழுப்பதற்குத் தகுதியுடையனவாய் யிருந்தன. ஆதலின், அவன், அவற்றையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்தி “நாலடியார்” எனப் பெயரிட்டு ஒரு துலாக்கினான். அதுவே இந்நூலாகும்.

இதில், அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என மூன்று பால்களும்; செல்வநிலையாமை, இனமை நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை, அறன்வலியுறுத்தல், துய்தன்மை, துறவு, சினமின்மை, பொறையுடைமை, பிரர்மனை நயவாமை, நகை, பழுவின்மை, மெய்ம்மை, தீவினையச்சம், கல்வி, குடிப்பிறப்பு, மேன்மைகள், பெரியாரைப் பிழையாமை, நல்லினஞ் சேர்தல், பெருமை, தானாண்மை, சுற்றந்தழாக், நட்பாராய்தல், நட்பிற் பிழைபொறுத்தல், கடார்ப்பு, அறிவுடைமை, அறிவின்மை, நன்றியில் செல்வம் சுயாமை, இன்மை, மானம், இரவச்சம், அனையறிதல், புல்லறிவாண்மை, பேதைமை, கீழ்மை, கயமை, பன்னெறி, பொதுமகளிர், கற்புடைமகளிர் காமததவியல் என்னும் நாற்பது அதிகாரங்களும் உள்ளன.

இதற்கு விளக்கான உரையும் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆதலின், இது லுள்ள நீதிகளை எல்லோரும் படித்து நன்குணரலாம். சிற்சில நூல்களில் ஒருஜாதிக்கொரு நீதியும், மற்றொருஜாதிக்கு வேறொரு நீதியும் கூறப்பட்டிருக்கும் பாரபக்யம் இந்நூலில் அனுபவவேனும் இராது. எல்லா வகுப்பினருக்கும் ஒரேவிதமான நீதியே இதில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எத்தேசத்தார்க்கும், எக்குலத்தார்க்கும், எம்மதத்தினர்க்கும் இதிற் கூறப்படும் நீதிகளெல்லாம் பொதுவானவையே. நம் தேசநீதிகள் தெரியாமல் சிலர் அன்னியபாவை அரைகுறைப் படிப்பால் பிரதேச ஆசாரங்களை நாகரிகமெனக் கொண்டு நம் நாட்டைக் கெடுத்துவரும் இக்காலத்தில் இந்நூல் எல்லோர்க்குமே நல்லறிவு புகட்டக்கூடியது. இக் கிண்ப்படித்து இதன் நீதிகளின் படி கடப்பதால் இம்மை மறுமைப் பயன்களை எளிதில் அடையலாம். ஆதலின், இந்த அரியநூலை வாங்க வாசிப்பீர்களாக. சுத்தமாய் அச்சிட்டு எளிதே படிப்பிட்டு செய்யப்பட்டது. இதன் விலை ரூபா 1-4-0

கர்ணன் சரிதை.

கர்ணன் இடையெழுவன்னல்களில் ஒருவன். இடையெழுவன்னல்களாவார்:—அக்ருன், அந்திமான், அரிச்சந்திரன், கர்ணன், சந்திமான், சிகயாலன், தந்தவக்கிரன் என்பவர். இவ்வெழுவருள்ளும் கர்ணனே சிறந்தவருவான். ‘கார்த்திகைக்குப் பின் மழையில்லை, கர்ணனுக்குப் பின் கொடையில்லை’ என்னும் பழமொழி இதனை வலியுறுத்தும். அன்றியும், அவன் வழுவாத வாய்மையும், சிகரற்ற வீரமும் உடையவன். தருமன் முதலானவரை எளிதில் வதைக்கும் ஆற்றலிருந்தும் அவன் தன் தாய்க்கருளிய வாக்கினை யுன்னி அவர்களுக்கு யாதொரு தீங்கும் செய்யாதொழிந்தான். இதனால் அவன் வாய்மையும், வீரமும் வெள்ளிடை மலை போல் விளங்கும். இம்மட்டோ! பாண்டவர் தன்னுடன் பிறந்தோரென்றறிந்த பின்பும், அவர்களைச் சாராது துரியோதனன் தனக்குச் செய்த பேருதலியை வியந்து அவன் பொருட்டுப் பாண்டவருடன் போராடி உயிர் துறந்தான். ஆகா! அவன் எத்துணைச் செய்ந்நன்றி யறிதலுள்ளவன். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த கர்ணன் சரிதை முதலானவையெல்லாம் நல்லாப் பதிவு செய்துள்ள கருவியுடைய பெருந்தேவனார், வில்லிபுத்தூரார், நல்லாப் பதிவு என்னும் புலவர் சிகாமணிகளியக்கறிய தமிழ்ப் பாரதங்களிலும் ஆங்கே சிதறிக்கிடக்கின்றது. மேற்படி நூல்களை யெல்லாம் துணையாகக் கொண்டு கர்ணனைப்பற்றிய விஷயம்மட்டும் தனியாகத் திரட்டி, சென்னை பச்சையப்பன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஆ. வீ. கன்னைய நாயுடவர்கள் னால் இந்நூல் இயற்றப்பட்டது. இது பாடசாலை மாணுக்கர்களுக்கு மாத்திரமன்றி ஏனையோர்க்கு மிகவும் பயன்படும். இதன் விலை அனா 12. ஆனந்தபோதினி சந்தாதாருக்கு 30-6-23 வரையில் அனா 10.

மேற்படி நூலின் விஷய அட்டவணை.

அத்தியாயம்.	பக்கம்.	அத்தியாயம்.	பக்கம்.
1. அஸ்திபுரியின் சிறப்பு	1	பெறுதல்	78
2. அஸ்திபுர மன்னர்களில் சிலர் வரலாறு	4	15. கர்ணன் பீஷ்மரைப் பகைத்தல்	84
3. கர்ணன் பிறப்பு	17	16. கர்ணன் கதோற்கசனைக் கொல்லல்	88
4. கர்ணன் வளர்ப்பு	24	17. நகுலனை கர்ணன் வெல்லல்	92
5. கர்ணன் பரசுராமரிடம் சாபம் பெறுதல்	27	18. சல்லியன் கர்ணனுக்கு தேர்ப்பாகனாய்மர்தல்	99
6. கர்ணனும் துரியோதனனும் நட்புக்கொள்ளல்	31	19. கர்ணன் தருமனையும் வீமனையும் வெல்லல்	104
7. கர்ணனுக்கும் அர்ச்சுனுக்கும் பகை மூளல்	34	20. கர்ணனும் அருச்சுனனும் போர் புரிதல்	108
8. கர்ணன் ஒரு முனிவரது சாபமேற்றல்	41	21. கர்ணன் நாகாஸ்திர மெய்தல்	112
9. கர்ணன் திருமணம்	46	22. கர்ணனைச் சாபம் தொடர்தல்	115
10. பாண்டவர் குதாடி நாடு நகர மிழத்தல்	50	23. கர்ணன் தருமத்தைத் தத்தஞ்செய்தல்	118
11. கர்ணன் கவச குண்டலங்களைத் தான மளித்தல்	59	24. கர்ணன் உயிர் துறத்தல்	122
12. குந்திதேவி கர்ணனைச் சந்தித்தல்	64	25. குந்தி முதலானோர் புலம்பல்	124
13. கர்ணன் துரியோதனன் செய்த உதலியைப் பாராட்டல்	74	பின்னரை	128
14. குந்திதேவி கர்ணனிடம் வரம்		அருமபதவுரை	

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், செளகார்பேட்டை, போஸம், மதராஸ்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சருடைய சரித்திரமும், உபதேசங்களும்.

சில வருஷங்களுக்கு முன்னர், அறியாத பருவத்திலேயே உலகப் பற்றுக்களைத் துறந்து, அரிய அற்புதங்களை யெல்லாம் செய்து பேரின்பத்தை யடைந்த மகாத்மாவாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சரை உலகத்தில் பெரும்பான்மையும் எல்லோரு மறிவர். அன்னிய நாடுகளுக்கும் சென்று, ஆங்காங்கே, 'இந்து மதமே அழிவற்ற மதம்' என்று அனைவரும் பிரமிக்கப் பிரசங்கங்கள் புரிந்து, இந்து மதக் கொள்கைகளை யெல்லாம் ஆங்காங்குள்ள பலர் மனதிலும் புகுவித்து, அவர்களிடம் பலரை இந்துமதத்தில் சேர்த்து, திக்குவியுயரு செய்து வந்த ஞான சிம்ஹமாகிய ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமிகளுக்கும் இந்த இராமகிருஷ்ணரே ஞானாசிரியர். இவருடைய தரிசனைப்பற்றிய சரித்திரமோ மிகவும் அற்புதமானது. இவர் செய்த அற்புதச் செயல்கள் எத்தனையோ உண்டு. இவர் நன்றாக எழுதப் படிக்கத் தெரியாத வராயிருந்தும் உயர்ந்த ஞானமாரக்கத்தை யுணர்ந்து தாம் அனுஷ்டித்த தோடு தம் சிஷ்யர்களுக்கும் எளிதில் வினங்கும்படி தக்க உதாரணங்களோடு அதனைப் பற்பலவிதமாக உபதேசித்திருக்கின்றார். அவையெல்லாம் பத்தி, ஞானம், மோக்ஷம் முதலிய பெரிய விஷயங்களை யெல்லாம் சுலபமாக விளக்கிக் காட்டக்கூடியவைகள்.

இத்தகைய மகானுடைய அற்புத சரித்திரங்களையும், சித்திய ஞானோபதேச மொழிகளையும் தமிழில் ஒரு புத்தகமாக்கி வெளியிட்டால் தமிழ் நாட்டார்க்குப் பெரிதும் பயன்படுமென்று கருதி, அன்னிய பாஷைகளிலிருந்த அவற்றை, சிறந்த விதப்பண்ணைகொண்டு மொழி பெயர்ப்பித்து, உயர்ந்த கடிதத்தில் பிழையின்றி அச்சிட்டு வெளியிடுவதற் பிருக்கின்றோம். இப்புத்தகம் கிரேசன் 18-ல் 400-பக்கங்கள் கொண்டது பழையின்றி அச்சிட்டு உயர்ந்த காலிகோ பைண்டும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சுவரபகத், சுவரணாகும் ஜீவனாகும் உண் சம்பந்தம், குருவின் தன்மை, மதத்தினியல்பு, முழுட்கக்களின் பேதங்கள், சுவரப்பிரீதி, சாது சங்கம், வைராக்கியம், ஞான ததிறக்கையூறுகள், பெண்ணாசை, பொண்ணாசை, அகங்காசம், ஆகாரம், ஷப்தம், சுவரனாகும், சுயாழிதி நிலைமை, முதலிய பின் தன்மை, கோட்பாடுகள், சித்தாவணம், சன்னியாசியன் கடையங்கள், மனிதர் வகுப்பு, இருகலதர்க்குரியபோதனை, சித்திகள், கர்மவியதி, முதலிய அநேக அரிய விஷயங்களும், இன்னும் பல சிறந்த உபதேசங்களும் விளவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. சிறு பக்கங்களுகூட ஆதம் ஞானத் தை மனதில் உணரும்படி உலகத்தில் நடக்கும் சாதாரண விஷயத்தையே உதாரணமாகட்டித் தெளிவாக அது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எவரும் இவ்வுபதேசங்களைச் சுலபமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஒருவன் எளிதில் ஆதம் ஞானத்தை அடைதற்கு இப்புத்தகமொன்றே போதும். இதனைப் படித்தால் இம்மை, மறுமை ஆகிய இரண்டிடத்தும் பெரிய நன்மையை அடையலாம். இது தமிழ் மக்களின் அறிவுடைய சந்தாஸேயே வெளிவந்துள்ளது. உலகநன்மையைக் கருதியே இக்கடுதாசிப் பஞ்சகாலத் திலும் இரண்டி அச்சிட்டு இதற்குக் குறைந்தவிலையே ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இப்புத்தகத்தில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சருடைய ஆப்டோன படமும், சுவாமி விவேகானந்தருடைய படமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூபா 1 12 0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரருக்கு 30-6-23 வரையில் ரூ. 1-8-0.

விலாசம் : மானேஜர், "ஆனந்தபோதினி" ஆபீஸ்,

பே 6, வெல்டெய்லுத்தேரி வீதி,

சென்கார்பேட்டை, போஸ்து, மதராஸ்.

கமலசேகரன் ஓர் சுத்த வீரனுடைய அதிசயக் கதை.

ம-ந-ந-ஸ்ரீ ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்கள் எழுதியது.

இது, படிப்போர் மனதையும், கேட்போர் உள்ளத்தையும் எளிதில் கவர்ந்து கொள்ளத்தக்க இனிய தமிழ்ாவல் அதிசயிக்கத்தக்க தெய்வீகச் செயல்களும், வீரச் செயல்களும், விகோத சம்பவங்களும் சிரமப்பப் பெற்றது. கரபு, ஊக்கம், தைரியம், விடாமுயற்சி, சமசுமப்பு, சததியம் முதலியவற்றின் நற்பயன்களை நன்குவிளக்கிக் காட்டுவது. கன், காமம், கொலை, களவு, குது என்னும் பஞ்சமா பாதகங்களால் விடையும் தீப்பயன்களைத் தெளிவாகத் தெரிவிப்பது. பல ஆவேசங்கள் தோன்றி நகலோர்க்கு கன்மையும், தீயோர்க்குத் தீமையும் புரியம் செய்கைகளை ஆங்காங்கு அர்ப்புதமாகக் காட்டக் கூடியது. இதில், கதாநாயகன், உயர்குவதற்குப் பிறந்தும், தன் பெரியதாயைன் ஒஞ்சுதலால், திக்கற்றவனாகிப் பிரதால் வளர்க்கப் படுகதும், அவனுக்குத் தீயோரால் ஆபத்து நேருகாவதில் அவனுடைய தாய் தாதையின் ஆவேசங்கள் தோன்றி அவனைக் காப்பதும், அவனுக்கு விதோதினால் பரபல சமயங்களில் பிராணைபத்த கேர்ந்தும் அவை தப்பிக்கொள்ளும் தெய்வீகச் செயல்களும், பகைவர்கள் அடிக்கடி செய்யும் தந்திரங்களை யெல்லாம் இவன் செடுத்த விதோதிகளை ஜெயித்ததன் தனக்கு கண்பாண பிரபுக்களைச் சிறைக்கி. ஒரே பிடிவாதமாகத் தனையே மணக்கவேண்டுமென்றிருந்த கன்னிகையை மணஞ்செய்வதும், இன்னும் ஆங்காங்கே திகழும் சோப வீரச்சங்களும், படிப்போர் மனதைப் பிரமிக்கச் செய்துவிடும். முடிவடையப் போகும் விஷயங்களை திரும் திரும்பென வெவ்வேறு சிதமாகமாரி, மேல் என்னவருமோ என்னவருமோ என்று சென்று கொண்டே வருக்கும்படி மனத்தை முடிவுவரை இழுத்தக்கொண்டு செல்வதில் இங்காவல் முதன்மை பெற்றதாகும். கனம் முதலியாரவர்கள் அநேகம் அற்புதங்களையெல்லாம் யெழுதி விருப்பினும், அந்நறி கெல்லாம், இங்காவல் கிடைத்தென்பது இதனைப் படிப்போர்க்கு நன்கு விளங்கும். இஃதில் வாய் சிறந்த தாதவ்னையே இதனமுதற் பதிப்பு விரைவிற செவ்வாகி இப்போது இரண்டாம் பதிப்பு வெளிவாதிருக்கின்றது. இப்பதிப்பும் விரைவிற செவ்வாகிவு மாதவின், புத்தகம் வேண்டுமோர் சற்றமுன்னரே வாழைத்துக்கொள்க.

இதன் விலை ரூபா. 1-12-0.

ஆனந்தபோதினிச் சந்தாதாரருக்கு 30-6-23 வரையில் ரூ. 1-8-0

ஆனந்தவலிங்

(11-துப்பறியும் கதைகளடங்கிய கதைக் களஞ்சியம்.)

இலண்டன் சாமர்த்தியத் திருடர்கள் என்ற காவலை வாசித்த கண்பர்களைவரும் அதன் இனிமையை கன்னுணர்ந்தே விருப்பீர்கள். அதைப் போலவே இதிலும் பல துப்பறியும் கதைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. தைரியமும், துணிகாரமும், மிக்க புத்தி சாமர்த்தியமும் கிறைந்த ஆனந்தவலிங் அதி யபூர்வசெயல்கள் இதில் ஒரு விசேஷம். அதோடு இதில் அடங்கிய குற்றவாளிகள் எல்ல அந்தஸ்தி லுன்னவர்களும், கல்வி யறிவுடையோரு மாதலால் அவர்களுடைய மிக்க சாமர்த்தியமான இணையற்ற செயல்கள் வாசிப்போர்க்கு மிக்க அதிசயத்தையும், பிரமிப்பையும் யோசனையையு மளிக்கும். இந்த காவல் முழுமையும் புத்திக்கு மிக்க கன்மையளிக்கும் உணவு கிறைந்திருக்கிறது. 492-பக்கங்கள் கொண்டது. இதன் விலை ரூபா 2-0-0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், சென்கார்பேட்டை போஸ்து, மதராஸ்.

ஓர் புதிய]

அமராவதி

[நாவல்

அல்லது அதிசய மர்மங்கள்

ஸ்ரீமான் ஆரணி குப்புசாமி முதலியார் வர்களால் எழுதப்பட்டது.

இது பிக் பிரைஸ் பண்டாக்கும் அற்புத சம்பவங்கள் நிறைந்த ஒரு நாவல். ஒருமணிதன் சுய நம்பிக்கையும், கேர்மையால் நடக்கையும், ஊக்கமுழு முடையவனு யிருந்தால் அவன் தான் கோரிய காரியத்தில் கட்டாயம் ஜெயம்பெறுவான் என்பதும், எச்சனைய ஆபத்தினாலும் தப்பிதகக் கொண்டு தீர்த்தியும் மேலான பதவியும் அடைவா னென்பதும் இதில் நன்றாய் கிண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலுள்ள ஒவ்வொரு சம்பவமும் அதி யாச்சரியத்தை விளைத்து நமையோடு மனதைக் கவரத்தக்கதே. அசம்பா விதமெனத் தோன்றும் அனேகம் சம்பவங்கள் இதில் உண்மையாகவே நடைபெறுவது காசிப்போர்க்கு அவ்வற்ற மனமெழ்ச்சியை யளிக்கும். இதில்வரும் முக்கிய பாத்திரங்கள் ஒவ் கொருவருடைய சரித்திரமும் ஒவ் கொரு வியப்பான துப்பறியம் கதைகையப்போன்றிருக்கும். சுருக்கிக் கூறின் இந்த நாவலை யொரு அதிசயக் களஞ்சியமே யெனலாம்.

நாவலை வாசிப்பதால் பயனடைய விரும்புவோர் இதிலிருந்து பல அரிய கீதிகளையும் புத்திமதிகளையும் நல்ல உலக அனுபவத்தையும் கிரகித் துக் கொள்ளலாகும். நாணயமான கடிதத்தில் அச்சியற்றப் பட்டது.

2-பாகமும் விலை ரூபா. 4.

தபால் கூலி பிரத்தியேகம்.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-6-23 வரையில் ரூ. 3-8-0.

இந்திராபாய் அல்லது இந்திரஜாலக் கள்ளன்.

ஸ்ரீமான் ஆரணி குப்புசாமி முதலியார் வர்களால் எழுதப்பட்டது.

இது ஒரு துப்பறியும் நாவல்: ஆனால் அனேகம் துப்பறி யும் நாவல்களை விட இதுமிக்க அபூர்வமானது. இதில் சம்பந்தப் பட்ட குற்றவாளியாகிய முஷ்டிக்கரம் என்ற கள்ளன் கல்வி, சாத் திர ஆராய்ச்சி, தந்திரம், சாமார்த்தியம் முதலிய யாவும் உடை யவனாதலின், அவன் தன் கூட இருக்கும் ஆட்களுக்குக்கூட தன் சுய உருவத்தைக் காட்டாமலே செய்யும் மிக்க அபூர்வமான வையும், கேட்போர் நெஞ்சம் கலங்கும்படியானவையும், முதலில் அசம்பாவிதமாகத் தோற்றத் தக்கவையுமான பல கொலை தளவு கள் மிக்க அதிசயமர்மவைகளாகவும் இதுகாறும் கேட்டிராத விதமானவைக ளாகவுமே யிருக்கும்.

இந்திராபாய் பன்முறைகளில் அவ்விடம் சிக்கிக்கொண்டு சற்றும் எதிர்பாராத ஆச்சரியமான விதமாய்ப் பிராணபத்து களி விருந்து தப்புவதும், அவனைக் காப்பாற்றவும், முஷ்டிக்கர த்தைக் கண்டு பிடிக்கவும் துப்பறியும் கிருஷ்ணராவ் செய்யும் அற்புத சாமார்த்தியங்களும் வாசிப்போர்க்கு மிக்க பிரமையை புண்டாக்கும். துப்பறியும் நாவலில் பிரியமுடையோர் இதை வாசிக்காது விட்டால் பின்னால் அதற்காக உண்மையில் வருத்தப் படுவார்கள். உயர்ந்த க்ளேஸ் கடிதத்தில் அச்சியற்றப்பட்டது. சுமார் 530 பக்கங்கள் கொண்டது. விலை ரூபா 2-8-0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-6-23 வரையில் ரூ. 2-4-0

ஆனந்தபோதினி ஆலில், செனகார்பேட்டை போல்டோ, மதராஸ்.

ஓம்
பாப்பிரதமணை நம்:

ஆனந்தபோதினி

“ எப்போரு ளேத்தன்மைத் தாயினு மப்போருண்
மேய்ப்போருள் காண்ப தறிவு ”—திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தோகுதி } உருத்ரோத்காரினு வைகாசிமீ கட { பகுதி
8 } 1923ஆம் மேமீ 14உ { 11

கடவுள் வணக்கம்.

எவ்வு யிர்த்திரா முலகி லென்னுயி
ரெனக்கு மைந்துருகி நன்மையாய்
இதமு ரைப்பென தென்ற யாவையு
மெடுத்தெ நிந்துமத யானேபோல்
கவ்வை யற்றநடை பயில வன்பரடி
கண்ட தேயருளின் வடிவமாக்
கண்ட யாவையு மகண்ட மென்னவிரு
கைகு வித்துமலர் துவியே
பவ்வ வெண்டிரை கொடுத்த தண்டரளம்
விழியு திர்ப்பொழி குளறியே
பாடி யாடியு ளுடைந்து டைந்தெழுது
பாவை யொத்தசைத வின்றியே
திவ்ய வன்புருவ மாகி யன்பரொடு
மின்ப வீட்டினி விருப்பனே
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
கிற்சு கோதய விலாசமே.

(1)

நோக்கற் கரிதான நுண்ணியவான் மோனநிலை
தாக்கற் குபாயஞ் சமைத்தபிரான்—காக்குமுயி
ரத்தனைக்கு நானடிமை யாதலினால் யானெனதென்
றித்தனைக்கும் பேசவிட மில்.

(2)

ஒன்றுமற நில்லென் னுணர்த்தியநம் மோனகுரு
தன்றுணைத்தா ணீழி தாம்வாழ்க—வென்றென்றே
திக்கனைத்துங் கைகுவிக்குஞ் சின்மயரார் தன்மையர்க்கே
கைக்குவரு மின்பக் கனி.

(3)

அரும்பொருள் விளக்கம்.

1. குழைந்துருகி நன்மையாய் இதமுரைப்ப = (உலகினுள்ள எல்லா உயிர்களும் என் உயிரே யென்று பாவித்து எந்த உயிருக்கேனும் துன்பம் நேரிடக் கண்டால்) மனங்ககிந்துருகி அவைகளின் நன்மையைக் கருதி இதமான மொழிகளைக் கூற.

எனது என்ற யாவையும் எடுத்தெறிந்து = எனது என்ற சம்பந்த முடைய எல்லாவற்றையும் மனதினின்றும் நீக்கி, அதாவது சகல புறப் பற்றுக்களையும் ஒழித்து.

அன்பரடி கண்டதே அருளின் வடிவமாக = அன்பர்களின் திருவடியைக் கண்டதே திருவருளைத் தரிசித்ததாகப் பாவித்து.

“சிவனடியாரைச் சிவனெனக் காண்பவன்

எவனவன் சிவனே” என்று இந்தச் சுவாமிகளே கூறியருளினர்.

கண்ட யாவையும் அகண்டமென்ன = காணும் எல்லாப் பொருள் களையும் அகண்டாகா சொரூபமேயென்று நிச்சயித்து

பவ்வ வெண்திரை கொடுத்த தண்தரளம் = கடலினது வெண்மை யான அலைகளால் எறியப்பட்ட குளிர்ச்சியான முத்து (போன்ற நீர்த் துளிகள்)

எழுதுபாவை யொத்து = சித்திரத்தி லெழுதப்பட்ட பதுமைபோல்

சித்திரத்தி லெழுதப்பட்ட பதுமை உருவமாதிரிமாய்த் தோன் றுமேயன்றி உயிருள்ளவைபோல் அசைதல் முதலிய ஒன்றுமின்றி யிருக் கும்—அதுபோல் மனம் சற்றும் சலிக்காது அன்புருவமாய் ஆனந்த நிலை யில் நிற்கவேண்டும் என்பதாம்.

“சித்திரத்தை யொத்துச் சிவோகமெனச் சித்தித்தா

லத்தனரு நீயாவை யால்” (வள்ளலார்)

“சித் சுக உதயம்” என்பது “சிற்சுகோதயம்” என்றாயிற்று.

“ஞான சொரூபமாகிய ஆனந்தோதயம்” என்பது பொருள். பிரம்மா னந்தம் முடிவில்லாது சதா சுகோதயமாகவே யுள்ளது.

சீவகாருண்யம், ஈசரபக்தி, பாசவைராக்கியம், பிரம்மக்கியானம் இவை நான்கும் மோக்ஷமடைதற்கு வேண்டிய இன்றியமையாத சாதனங் களாம். இவற்றைப்பற்றியே இப்பாசரம் கூறுகிறது.

“எவ்வுயிர்த் திரளுமுலகில்...இதமுரைப்ப” என்பது சீவகாருணி யந்தையும்,

“எனதென்ற யாவையும் மதயானைபோல் எடுத்தெறிந்து” என்பது பாசவைராக்கியந்தையும்,

“அன்பரடி கண்டதே யருளின் வடிவமாக” என்பது ஈசர பக்தி யையும்,

“கண்ட யாவையும் அகண்டமென்ன” என்பது பிரம்மஞானந்தை யும் குறிக்கும்.

கைகூப்பி மலர்நாவல், கண்களில் நீர் துளித்தல், மொழிஞாறல், பாடல், ஆனந்தக்கூத்தாடுதல் முதலியவை பக்திப் பெருக்கால் உண்டா கும் ஆனந்த பரவசத்தின் குறிகளாகும்.

தாயுமான சுவாமிகளே,

“பெற்றவட்கே தெரியுமந்த வருத்தம் பிள்ளைப்

பெறப்பேதை யறிவாளோ பேரா னந்தம்

உற்றவர்க்கே கண்ணீர்கம் பிலையுண் டாகும்

உறுதவரே கண்ணெஞ்ச முடைய ராவார்” என்றருளினர்.

2. நோக்கற்கு = எதிரிட்டறிதற்கு.

தாக்கற்குபாயம் சமைத்தபிரான் = (மௌன நிலையை) யடைதற்கு வேண்டிய மார்க்கத்தை விதித்தருளிய பரமசிவம்.

“ஆண்டவனால் இரக்பிக்கப்பட்ட சகல சீவர்களுக்கும் நான் அடிமை” என்பது ‘நான்’ என்ற அகங்காரம் ஒழிந்த நிலையைக் குறிக்கிறது. எங்கே நான் என்பது மில்லையோ அங்கே எனது என்பதுமில்லை. ஆத லின் ஆங்காரமகாரங்கள் என்னிடம் சேர இடமில்லை என்றார்.

3. ஒன்றுமற = சகல விகற்பங்களும் ஒழிய; தேகமுதல் நாதபரியத் தமுள்ள சகல தத்துவங்களும் நீங்க.

நில்லென்றுணர்த்திய நம் மோனகுரு = (ஆன்ம சாந்தாக்காரமாகிய நிலையில்) நில்லென்று (அநிலையை) அறிவித்த மௌனதேசிக சுவாமிகள்.

“எல்லா மிறந்த விடங்குரு வாங்குரு

சொல்லாமற் சொன்னதென் றுந்தீபற

சுத்த வெளியதென் றுந்தீபற” (சொரூப உந்தியார்)

திருமூல நாயனார் மரபில் வந்த மௌன தேசிக சுவாமிகளே தாயு மான சுவாமிகளின் ஆசாரியராவார். “தம் குருமூர்த்திகளிடம் பூரண பக்திவைத்துச் சதா வழிபடுவோர்க்குப் பிரம்ம சுகமாகிய கனி சித்திக் கும் என்பது கருத்து.

குருபக்தி பூரணமாக வுடையோர்க்குக் குருவே பரம்பொருளாம் யாவும் அக்குரு மயமாகவே காண்பர்.

“சிலரானே யென்க சிலரயன்மா லென்க

சிலர் பரமஞ் சத்திசிவ மென்க—சிலர் பரம

மிகுருருவே யென்க வருவென்க வெவ்வுருவு

மெங்குருவே யென்றறிந்தோம் யாம்” என்றனர் தத்துவராய

சுவாமிகள்.

ஆனந்தபோதினி

உருத்ரோத்காரிஸ் வைகாசிமீ கல

சீவகாருண்யம்.

புண்ணிய பூமியாகிய நம் பாரத பூமியில் அனாதிகாலந் தொட்டுச் சீவகாருண்யம் அதுஷ்டிக்கப்பட்டு வருவது யாவரு மறிந்தவிஷயமே. இப்பூமியில் அவதரித்த மகான்களும் அதையே போதித்து வந்தார்கள். ஆனால் பிற்காலத்தில் இராஜாங்க மாறு தல்களால் சீவகாருண்யம் மங்கத்தொடங்கியது. இப்போது அதை நிலைநிறுத்தவேண்டுமென நம் நாட்டில் ஆங்காங்கு முயற்சி யெடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. இதற்கென்றே பல சங்கங்கள் ஏற்பட்டு ஊக்கத்தோடு வேலைசெய்து வருகின்றன. அதன் பய னாகச் சில விடங்களில் சிறு தெய்வங்களுக்கு ஆடு, கோழி முத லியவற்றைப் பலியிடும் வழக்கம் நிறுத்தப்பட்ட தென்று தெரி கிறது. உயிருள்ள சீவன்களைக் கொன்று தின்னலாகாதென் பதைப்பற்றிப் பல வியாசங்கள் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்திருக் கின்றன. அப்படியிருக்க நாமும் ஏன் இதை யெழுதவேண்டும் எனில், இத்தகைய விஷயத்தையும் சிலர் மறுத்து எழுதத் தொடங்குகிறார்கள். அதாவது சில நியாயமற்ற காரணங்களைக் காட்டி மிருக பட்சிகளைக் கொன்று தின்பது பாபமாகாது என்று கூறுகிறார்கள். நம்மவர்களுக்கு அதன் உண்மையை யெடுத்துக் காட்டி அவர்கள் அவற்றால் மயங்காவண்ணம் செய்யவே இதைப் பற்றி வரைய நேர்ந்தது.

சில மதஸ்தர் தங்கள் மதத்தில் மனிதர் தவிர மற்ற சீவன் களைக் கொல்வது பாபமல்ல என்று கூறப்பட்டிருப்பதாகக் கரு துகிறார்கள். ஆயினும் அம்மதத்திலேயே யுள்ளவர்களில் கடவுள் தன்மையை யுணர்ந்த விசால அறிவுடையோர் சிலர் அது பாப மென்றே கூறுகிறார்கள். அவ்வாறு செய்வதை விட்டுவிட்டு மிருக

கிறார்கள். ஆனால் அத்தகைய அறிவு விளக்கமுடையோர் மிகச் சிலரேயாவர்.

உலகில் தான் செய்த குற்றத்தை “ஆம் நான் செய்வதா யினும் அது தவறே” என்று சாதாரணமாய் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். அது உலக சபாவம். ஒருவன் இன்னொருவன் செய்வதைக் குற்றமென்று சுலபமாய்க் கண்டித்து விடுவான். அதே குற்றத்தைத் தான் செய்தாலோ அது குற்றமல்ல என்று நிரூபிக்க முயல்வான். இவ்விஷயத்திலும் சிலர் அவ்வாறே முயல் கிறார்கள்.

ஒருவர் “அப்படிப்பட்ட கண்ணப்ப நாயனாரே பன்றி மாமி சத்தைப் பரமசிவனுக்கு நிவேதிக்கவில்லையா. அவருக்குச் சுவாயி மோக்ஷமளித்தாரே. அப்படியிருக்க சீவன்களைக் கொன்றுதின்பது எப்படிப் பாபமாகும்?” என்கிறார். அந்தோ! இது எங்கேனும் காரணமாகுமோ? கண்ணப்ப நாயனாருக்கு அச்செய்கை பாபம் என்பதும் சாத்திரங்களால் கண்டிக்கப் பட்டதென்பதும் ஒன்றுமே தெரியாது. ஆண்டவனிடத்து வைத்த முழு அன்பு ஒன்றே அவருக்குத் தெரியும். அவர் செய்கை ஒரு விதியாய் அனுசரிக்கத்தக்கதாகாது. பட்டினத் தடிகள்கூட ஒரு சமயத்தில் புலைச்சேரி வழியே செல்லும்போது பசுவருத்த, ஒரு வீட்டின் முன் நின்று கையேந்தினர். அச்சம யம் அவ்வீட்டில் மாட்டிறைச்சி வெந்துகொண் டிருந்தது. அதில் ஒரு துண்டு அவர் கரத்தில் அளிக்கப்பட அவர் அதைப் புசித் தார் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதனாலேயே யாவரும் அப் படிச் செய்வது பாவமல்ல என்றர்த்தமாகுமோ? அவர் மன நிலைமையென்ன? அவருக்குத் தாம் புசிப்பது மாட்டிறைச்சி என்ற உணர்ச்சியேயில்லை. அவருக்கு எல்லாம் அகண்ட பரம சிவ சொரூபமே. அவரைத் தொடர்ந்து சென்ற பத்திரிகரி அரசர் அச்செய்கையைக்கண்டு அருவருப்படைந்ததை யுணர்ந்து சுவாமிகள் தாம் பொசித்ததைக் கக்கியபோது, அலரி மலர்களே வெளிவந்தன வென்பதால் அவர் நிலைமை விளங்கும்.

ஒருவர் “நாம் ஒருபோதும் ஒன்றையும் கொல்லாமலிருக் கவே முடியாது. நடந்து போகும்போது எத்தனையோ பூச்சி புழுக்களை மிதித்துக்கொன்று விடுகிறோம்” என்கிறார். ஆகை யால் எதையும் கொன்று தின்பது பாபமல்ல என்பது அவர்

கருத்து. இது கர்மத்தின் தன்மையே யின்னதென்றறியாக்குற்ற மாகும். கர்மத்திற்கு மனமே காரணம். மனம் பற்றாதகர்மம் புண்ணியமாயினும் பாபமாயினும் சீவனைப்பற்றாது. எவ்விதப் பயனையுமளிக்காது. ஒருவன் தேகத்தில் கத்தியால் கொஞ்சம் கீறினால் அவன் எவ்வளவோ வேதனைப்படுவான். அது பாபச் செயலேயாகும். இரணவைத்தியர் ஒருவன் தேகத்தில் ஒரு பாகத்தையே துண்டித்து விடுகிறார். அவன் துடி துடித்து விடுகிறான். அவருக்கு அதனால் பாபம் உண்டாகுமோ? ஒருபோது மில்லை. எனெனில் அவர் மனநோக்கம் அவனுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்பதே.

ஒருவர் “இப்போது தாவரங்களுக்கும் உயிர் இருக்கிற தென்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் காய்கனி இலைகளைத் தின்பதும் சீவஇம்சை செய்வதாகும். இத்தகை உயிர்கள் பலவற்றை ஒருநாளில் பொசித்துவிடுகிறோம். அப்படியிருக்க ஒரு ஆடு அல்லது கோழியைக்கொல்வது பாபமாகாது” என்கிறார்.

இது மிக்க நேர்த்தியான காரணமே. தாவரங்களுக்கு உயிர் இருப்பதை யிவர் இப்போதுதான் அறிவார் போலும். அனாதி தொட்டே நம் முன்னோர் தாவரங்கள் ஓரறிவு (பரிசம்) மட்டும் உடைய உயிர்கள் என்று அறிந்து கூறியிருக்கிறார்கள். அதோடு அவற்றின் இலை காய் மலர் கனி முதலியவற்றைப்பறிப்பது நமது உரோமம் நகம் இவற்றைக் கத்தரித்தெடுப்பதுபோல், என்றும், அதனால் அவற்றிற்கு வருத்தமுண்டாவதில்லையென்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்திரியங்கள் கரணங்கள் இவற்றோடு சம்பந்தப்பட்டுள்ள ஆன்மாவிற்கே சுகதுக்கம் முதலிய உணர்ச்சியுண்டு.

சிலர் கடவுள் மனிதன் தின்பதற்காகவே மற்ற பிராணிகளைச் சிருட்டித்திருக்கிறார் என்று கருதுகிறார்கள். கருணையே சொரூபமாக உடைய கடவுள் எங்கேனும் அவ்வாறு செய்வாரோ. அப்படியாயின் எல்லாவற்றையும் ஏன் மனிதர் பொசிக்கலாகாது? எப்போதும் மாமிசபக்ஷணம் செய்வோர்களில் சிலர் மாடு தின்னக்கூடாது என்றும், சிலர் பன்றி தின்னலாகாதென்றும், நாய், கழுதை, ஒற்றைக் குளம்புள்ளவைகள் இவற்றைத் தின்னலாகாதென்றும், இத்தகைய விதி நிஷேதங்களை யனுசரிப்பானேன்? மேலும் ஆண்டவன் மனிதனுடைய ஆகாரத்திற்கு

ஏராளமான தாவரப்பொருள்களைச் சிருட்டித்து அவற்றைப் பல வித ருசியுள்ள ஆகாரங்களாகச் செய்துகொள்ள அறிவையுமளித்திருக்க, உயிரும் சுகதுக்க உணர்ச்சியு முடையவைகளாகத் தாம் சிருட்டித்த வாயில்லாப் பரிதாபமான பிராணிகளைக் கொன்று தின்னும்படி எங்கேனும் கருதுவாரோ? அவ்வாறு நாம் கருதுவதே அவர் கருணையை நிந்திப்பதாகுமன்றோ. அவ்வாறு கருதுபவரை நாம் கருணை சொரூபி யென்று எப்படி நம்புவது.

சிலர் அரசனுக்கு வேட்டையாடுவது தருமம் என்கிறார்கள். குடிகளின் பயிர்களை யழிக்காவண்ணம் காப்பாற்றும்பொருட்டுக்ஷத்திரியனாகிய அரசன் வேட்டையாடுவது அவன் தருமமாகும். பிரஜாபரிபாலனத்திற்காகப் பிரஜைகளின் உயிர்களையும் பொருள் களையும் காப்பதற்கு யுத்தகளத்தில் போர்செய்து எதிரியைச் சங்கரிக்கவேண்டியது க்ஷத்திரியன் தருமமாகுமென்று பகவான் கீதையில் கூறியருளினரேயன்றி மாமிசபட்சணம் செய்ய ஆடு கோழிகளை வதைப்பது ஒருபோதும் எவ்வித தருமமுமாகாது.

இது சீவச் செயலன்றி ஒருபோதும் ஈசர சம்மதமானதாகாது. கர்மகாண்டத்தில் சில பலிகள் முதலியவற்றைக் கூறியிருக்கின்றனவெனின், அவை யாவார்க்கும் விதியல்ல. எக்காலத்திலும் உலகத்தில் எல்லாரும் ஞானத்தை யேற்றுக்கொள்ளும் பக்குவிகளாகவே யிருக்கமாட்டார்கள். ஆகையால் மந்தமதியினரும் படிப்படியாய் மேல்நிலைக்கு வரும் வண்ணம் கூறப்பட்டதன்றி சீவ இம்சை செய்வது ஒருபோதும் எக்காரணத்தாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டதல்ல. அதற்கு மாறாகக் கடுமையாய்க் கண்டிக்கப்பட்டதே.

“கள்ளு மூணு வீரும்பினுன் மகங்கள் செய் காமத்தின் மனதானால் கொள்ளும் பெண்டொடு கலவியெய் யெனிலவன் குறையெலாந்

[தொடர்வென்றே

தள்ளும் வேதத்தின் சம்மதஞ் சகலமுந் தவிர்வதே கருத்தாதும் விள்ளு மிவ்விதி யென்னென்ற பூருவ ரியமமாம் விதியன்றே”

(கைவல்லியம்)

“கடவுளுக்கு எல்லா மதமும் சம்மதமே, எல்லா மதங்களிலும் இருந்து யார் யார் எவ்வெவ்விதமாக உபாசித்தாலும் அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு அவரவர்கட்குத் தக்கவாறு அருள்புரிபவர் ஒருவரே” என்று நாம் வரைந்தபோது, இரண்டொருவர் அதைக் கண்டித்து “உலகில் ஒரு மதமே கடவுள் உண்டாக்கி

தாக்கவிருக்கும், மற்ற மதங்களும் அவற்றில் கூறப்பட்ட கடவுளையும் பொய்” என்கிறார்கள்.

இவர்கள் மதாபிமானத்தால் குறுகிய மதிகொண்டு இவ்வாறு கூறுவதன்றி வேறில்லை. உலகில் பல மதங்களிருக்கின்றன. ஒன்று முன்னும் ஒன்று பின்னுமாயுண்டாயிருக்கின்றன. இவற்றில் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் மதமே கடவுளால் உண்டாக் கப்பட்டது என்கிறார்கள். இதற்கு முடிவெப்படி என்பதையிவர்கள் பாரபட்சமின்றித் துவேஷ புத்தியின்றிச் சிந்தித்தால் இவ்வாறு கூறத் துணியார்கள். ஆனால் அன்னிய மதத்தவர்களிலேயே பேதபுத்தியில்லாது அகன்ற அறிவும் உண்மையை யறியும் ஆற்றலுமுடையோர் மேற்கண்ட கொள்கையையே வெளியிடுகின்றனர். அவ்வாறே ஜீவ இம்சை பாதகம் என்பதையோர்ந்து புலாலுண்பதையே விட்டொழித்தோரும் பலர் உளர். அவர்கள் மதத்தைச் சேர்ந்த மற்றையர்கள் அவர்களை நிந்திப்பார்கள். பெரும்பாலோர் நிர்வாணிகளாகவிருக்கும் இடத்தில் ஒருவன் கோவண மணிந்து கொள்வதே நாணயம் என்று கூறினால் அவனைப் பைத்தியம் பிடித்தவன் என்பார்களன்றோ. மகான்கள் உயர்ந்த உண்மைகளை யுபதேசித்தபோது அவற்றை யறிந்து கொள்ளும் அறிவில்லாததாலேயே உலகோர் அவர்களைப் பதாத பாடுபடுத்தினார்கள். குறுகிய நோக்கமுடைய உலகிற்கு இது சுபாவமே.

நமது மதக்கொள்கை குறுகிய நோக்கமுடையதல்ல; அழியாத சத்தியத்தை அஸ்திவாரமாக வுடையது. அதனால்,

“விரிவிலா வறிவினார்கள் வேறொரு சமயஞ்செய்தே
எரிவினாற் சொன்னாரேனும் எம்பிராற் கேற்றதாமே”

என்றும்,

“அறுசமயக்கூத்துமாடி நின்றாயே” என்றும்,

“சமயமெவாந் தொடர்ந்து புருமாத்ரி நட்பே” என்றும்,

இன்னும் பலவாறுகளும் கூறியுள்ளார்கள்.

ஜீவகாருண்யம் என்பது நமது மதக்கொள்கையின்படி மோகூத்திற்கு வேண்டிய நான்கு சாதனங்களில் முதலாவதாகும். இதற்கு இரண்டாவதே ஈசரபக்தி. பாசவைராக்கியம் பிரம்மக்கியானம் இரண்டும் பிற்பட்டவை.

ஒரு ஜீவனைக்கொன்று தின்னாமலிருப்பதோடேயே ஜீவகாருண்யம் பூணமாய்க்கிடாதாகக் கருதலாகாது. சில வகுப்

பார், தாங்கள் மாமிசம் பொசிக்காததாலேயே தாங்கள் சீவகாருண்யமுடையவர்களென்று கருதிக்கொள்கிறார்கள். ஒருவன் பட்டினியால் மடிவதாயினும் ஒருபிடி அன்னமளிக்கமாட்டார்கள். ஒரு பிச்சைக்காரனுக்கு ஒரு காச கொடுக்கமாட்டார்கள். இதுவா சீவகாருண்யம்! தருமம் என்பது சீவகாருண்யத்தைப் பொருந்தியதே. சிலர் தங்கள் ஜாதியாருக்கு மட்டும் பிச்சையளிப்பார்கள். வாலாஜா நகரில் ஒரு வைஷ்ணவர் இருந்தார். அவர் பிச்சைக்காரன் தம் வீட்டிற்கு வந்தால் சட்டென்று போய் அவன் நெற்றியைப் பார்ப்பார். அவன் திருமண் அணிந்திருந்தால் பிச்சையளிக்கப்படும். அப்படிக்கின்றி அவன் விழுதியணிந்திருந்தாலே, தடியடியும் வசை மொழியுமே பெற்றுக் கொண்டோடவேண்டும். இதெல்லாம் சீவகாருண்யமாகாது.

சீவகாருண்ய முடையோர் எந்தச்சீவனுக்கும் எவ்வித இம்சையுமளிக்கலாகாது; பிற சீவன்கள் துன்பப்படுவதைக் கண்டதே மனம் வருந்தவேண்டும். வருந்தித் தம்மாலியன்றவரையத்துன்பத்தை நீக்க முயலவேண்டும். இதுதான் ஜீவகாருண்யம். இன்னொரு ஜந்துவின் பிராணனுக்காகத் தம் பிராணனைக்கொடுத்தவர்களுமுண்டு. இவ்விஷயத்தில் ஜாதிமதம் உயர்வு தாழ்வு சிறிது பெரிது முதலிய எவ்வித வித்தியாசமும் கருதாமல் ஆண்டவன் படைத்த எல்லா சீவராசிகளிடத்தும் கருணை காட்டவேண்டும். சீவகாருண்யம் என்பது மனிதராய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவரிடமும் எப்போதும் நிலையாயிருக்கவேண்டிய குணமாகும். அஃதில்லாதவர்கள் மனிதரில் மிருகமாவர். அத்தகையோர்க்கு ஈசுவரன் அருளும் கிட்டாது. அதனானே பொய்யா மொழியார்.

“கொல்லான் புலால் மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா வயிருந் தொழும்” என்றும்,

“தன்னுயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை” என்றும் அருளினார்.

ஓம் தத்ஸக்.

ஏழு வருட அனுபவம்.

ஐரோப்பா கண்டத்து ஓர்பாகமாகிய பிரான்சுதேசத்திற் பிறந்து வளர்ந்து தன் ஜீவியகால முழுமையும் யாத்திரையிலேயே செலவழித்த சொனேரா (Bonnera) என்பவரால் இயற்றி அச்சிடப்பெற்ற ஓர் புத்தகத்தின் முதற் பகுதியில் சில ஏடுகள் எனக்குக்கிடைத்தன. அவ்வேடு

களின் எழுத்துக்களையும் வசனங்களையும் நோக்குமிடத்து அவைகள் சுமார் நூறுவருடங்களுக்கு முன் அச்சிடப் பெற்றனவையா யிருக்க வேண்டுமெனத் தெரியவருகின்றன, நான் அவ்வேடுகளை வாசிக்கும்போது என்னை யறியாமலே என் கண்களினின்றும் நீர் ஆரயப்பெருகி யோடிற்று. அதன் காரணம் பின்னால் தெரியவருமாதலால் அவர் கூறி யிருப்பதை ஈண்டு அப்படியே தமிழில் மொழி பெயர்த்தெழுதுகிறேன் :—

“என் ஜீவியகாலத்தில் பெரும்பாகம் யாத்திரையிலேயே செல்வழிக்க நேர்ந்தது. அப்போது நான் இந்தியாவுக்குச் சென்று அங்குள்ள அறிஞர்க ளுடன் எழுவருடங்கள் கழிக்கும் பாக்கியம் பெற்றேன். ஆகா என்ன அழகானநாடு! இந்தியாவில் பிறந்து இந்தியாவில் மரிப்பவன் பெரும் பாக்கியம் பெற்றவனாகிறான். இந்தியர் தங்கள் உணவுப்பொருள்களுக்காகக் கடினவேலைசெய்து தங்கள் வியர்வையை வீணே நிலத்தில் சிந்தவிட வேண்டிய அவசியமில்லை; அவர்களுடைய ஜன்மபூமி அவ்வளவு செல்வம் பொருந்தியதா யிருக்கிறது. மிஸ்டர்ஸ் லின்னே (Linne) பெல்வி (Baillly) என்பவர்கள் எழுதியிருக்கும் ஒரு புத்தகத்தில் சிபேரி (Siberie) தேசமே உலகத்தில் மிக்க செல்வம் பொருந்திய நாடு என்று கூறியிருக்க வாசித் திருக்கிறேன். அதற்காக அவர்கள் கூறும் காரணமாவது: சிபேரி தேசத் தில்கோதுமை அதிகமாய் விளைகிறதென்பதே. கோதுமைமட்டும் விளைந் துவிட்டால் போதுமா? நம் தேசத்தாருக்கு முக்கியமாய் வேண்டியது கோதுமையே என்பதை நானும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். நமது காலத் திலேயே உலகத்தில் ரொட்டியில்லாமல் பெருந்தொகையான பீரணைகள் ஜீவித்து வருவதைக் காண்கிறோம். ஏஷியா கண்டத்து ஜனங்களுக்கு அரிசியே பிரதானம். அவர்களுக்கு உணவு அரிசியே. மேலும் சிபேரிமட் டிமா அவ்வளவு கோதுமை கொடுக்கிறதென்று பார்க்கப்போனால் அது தானுமில்லை. சிலீல் (Sicile) தீவும் அதே வருமானந்தான் கொடுக்கின்றது. ஆகையால் இவர்கள் கூறும் காரணம் பொருத்தமுடையதன்று. இந்த அனுவசியமான வாக்குவாதங்களையெல்லாம் விடுத்து உய்த்துணரு வோமாயின் உலகத்தின்கண் உண்மையாய் வளம்பொருந்திப் பிரகாசித் தும் நாடு இந்தியாவேயெனத் தெற்றென விளங்கும். இந்தியாவைவிட மற்ற எந்த நாடும் அவ்வளவு வருமானங் கொடுக்கவில்லை யென்று நான் நிச்சயமாய்க் கூறுவேன்.

ஒவ்வொரு தேசத்தாரும் முன்னேற்றமடையும் வழியில் முயற்சித்து வருகின்றனர். ஆனால் இந்தியரோ தாங்கள் அடைந்திருக்கும் பூரண முன்னேற்றத்தினின்றும் கீழிறங்கி வருகின்றனர். பூர்வீகத்தில் வசித்து வந்தவர்கள் இந்தியரையே பூலோகத்தில் நாகரீகமடைந்திருந்த நாட்டினரில் முதல்வகுப்பினராக மதித்து வந்தனர். இதனைத் தெளிவுபடுத்த அவர்களுடைய ஆசாரங்களையும், அனேகமாயிரம் வருடங்களுக்குமுன் எழுதிவைத்த நூல்களையும் தவிர பிறசாக்ஷியங்கள் தேவையில்லை. இப் போது அவரவர்கள் தங்கள் ஆசாரங்களினின்றும் தவறி நிற்கின்றனர்.

உதாரணமாக பிராமணர்களை எடுத்துக்கொள்வோம். இவர்களே அத் தேசத்தில் உயர்ந்த வகுப்பினராக மதிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். இவர் களுக்குத் தொழில் வேதமோதுவது. இன்றைக்கும் இவர்கள் வேத மோதிக்கொண்டதா னிருக்கிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் கூறும் மந்திரங் களுக்கு இவர்களில் பெரும்பாலாருக்கே பொருள் தெரியாதென்று கூற என் வாய் கூடாது. இந்தியர் வேதம் பிராமணர்களைப்பற்றிக் கோஷிப்ப தாவது: ‘பிராமணன் எப்பொழுதும்—எந்த நேரத்திலும்—பரிசுத்தமான மனதுடனிருக்கவேண்டும். கடவுள் தியானம் ஒரு நிமிஷ நேரமேனும் அவன் மனதைவிட்டு அகன்றிருத்தல் கூடாது. பஞ்சமாபாதகங்களி னின்றும் அவன் வெகுதூரத்திற்கப்பால் விலகியிருக்கவேண்டும். நாளை க்கு வேண்டுமேயென்று ஒரு பிடி அரிசியேனும் மீதி வைத்தல்கூடாது’ என்பதே. ஆனால் இதைப்போல் ஒருநாளேனும் கடைப்பிடித்தொழுகும் பிராமணர்களைக் காண்பதுதான் அரிதாயிருக்கிறது.

பண்டைக்காலத்தில் புத்திக்கூர்மையில் மிகவும் பிரக்யாதி பெற் றிருந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டிருந்த எகிப்த் தேசத்தாரிடம், தன் ஜன்ம தேசமாகிய கிரீத்தேசத்தை விட்டுச் சென்று, தன் அறிவை விசாலப்படுத்திக்கொண்ட பித்தாகோர் (Pythagore) என்பவர் இயற்றிய நூல்களே எல்லாச் சாஸ்திரங்களுக்கும் அஸ்திவாரமா யிருக்கின்றனவென்று தற் போது வெளிவந்துவரும் சில புத்தகங்களில் காண்கிறேன். இது முற் றுத் தவறு. செமிராமிஸ் (Semiramis), செஜோஸ்திரீஸ் (Sesostris), அலெக்ஸாண்டர் (Alexander), முதலியோரும் இன்னும் இவர்களுக்கு முன் அனேகரும் இந்தியாவின் அளவற்ற சாஸ்திரங்களையும், செல்வத் தையும் உணராதிருந்திருந்தால் தங்கள் ஆயுதங்களை அதன்முன் பிரயோ கிக்கிரார்கள். நம் தேசத்தார் மரங்களின்மீதும், புதர்களிலும், குகைகளி லும் வசித்துக்கொண்டு காட்டு மிருகங்களைப்போல ஒருவரை யொருவர் அடித்து, மாமிசத்தை அனலில் வதக்கிப் புசித்துக்கொண்டிருந்த அந்தக் காலத்திலேயே—அனேகம்நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே—எல்லாத் தேசத்தாரும் அந்த வெற்றிச் சிங்கங்களாகிய இந்தியரின் முன் சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்துகொள்ளவும் பொருள் சேகரித்துக்கொள்ளவும் ஒடினர்.

தருமநெறி தவறாத சுத்தவீரனான சத்தியராமன் அவதரிப்பதற்குமுன் னாலேயே (4900 வருடங்களுக்குமுன்) இந்தியர் தற்போதிருப்பதைவிடக் கல்வியினும் முன்னேற்றத்திலும் முதன்மை பெற்றிருந்தார்களென்பதை நிரூபிக்க அவர்களால் இயற்றப்பட்டிருக்கும் புத்தகங்களே போதுமான அத்தாக்ஷி. ஆகா, அதிர்ஷ்டசாலிகள்! அருமையான பாவை! மாணிக் கம்போன்ற புத்தகங்கள்! நமது தேசத்தில் திகழ்ந்துவரும் நூல்களை யெல்லாஞ் சேர்த்து அவர்களால் அற்பமென்று கருதப்படும் ஒரு நூலு க்கு ஒப்பிடி அவர்கள் அற்பநூலே யாவற்றினும் மேலானதான அரிய விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கக் காணலாம். அவர்கள் நூல்கள் முழுமை யும் கடவுள் பக்தியே அடங்கியதாயிருக்கிறது. அந்நூல்களில் அடங்கு

யிருக்கும் விஷயங்கள் நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் மானிடரைப் பரவசப்படுத்தியும் துயரக்கடலிலாழ்த்தியும் பொறுமையிலும் நன்னடக்கையிலும் பிரவேசிக்கச் செய்கின்றன.

சல்லேத் (Salcette) எல்லோரா (Ellora) கோவில்களைக் கவனிப்போமாயின் அனேகமாயிரம் வருடங்களுக்குமேல் செல்லவேண்டியவரும். அக்கோவில்களைக் கட்டும்போது கடலானது, கீழ்க்காற்றாடி மலையையும் மேற்காற்றாடி மலையையும் மோதிக்கொண்டிருந்ததாம். இதன்படி எத்தனை ஆயிரம் வருடங்கள் தான் சென்றிரா? அக்காலத்திலேயே அவர்கள் அத்தகைய அழகானவையும் சிற்பத் திறம் வாய்ந்தவையுமான கோவில்கள் கட்டித் தருகிற சக்திவாய்ந்திருந்தார்களென்பதைக் கேள்விப்படும்போது, அவர்கள் எந்தச் சாஸ்திரத்தில்தான் தேர்ச்சி பெற்றிரார்கள் என்று துணிந்து கூற முன் வர முடியும்? இந்த அனாவசியமான கேள்விகளை யெல்லாம் விடுத்து, இந்தியாவில் இப்போது கீழே விழுந்து தத்தளித்து நிற்கும் ஆசாரங்களை உய்த்துணருவோமாயின் இன்னும் அவைகளில் முழு முன்னேற்றமடைந்த சில கோடுகள் தென்படக் காணலாம்.

இந்தியா ஞானத்திற்குத் தாயகமானது. இந்தியாவில் வசிப்பவர்களில் பெரும்பாலார் எப்பொழுதும் கடவுள் தியானத்திலேயே மூழ்கி நிற்கின்றனர். அவர்கள் அதையே மானிடர் அடையவேண்டிய பெரும் பேராக மதித்து வருகின்றனர். இந்தியாவே பிற மதத்தாருக்குத் தன் மதத்தை அஸ்திவாரமாகக் கொடுத்திருக்கிறதென்று என் அனுபவத்திலறிந்தேன். இந்தியாவில் மிகவும் மேலானவனாகக் கருதப்படுபவன் ஞானி. அவனைக் கடவுளாகவே மதிக்கின்றனர். அவன் கௌரீனத் தோடு வசிக்கிறான். அவனுக்கு பூமியே வீடாகவும் வானமே வீட்டின் மேற் கூரையாகவு் யிருக்கிறது. அவன் குளிர் உஷ்ணம் என்பவற்றைக் கவனிப்பதில்லை. பிறருடன் அதிகமாய்ச் சம்பாஷிப்பதில்லை. விக்ரஹ ஆராதனை செய்வதில்லை. வேதங்களையும் புராணங்களையும் புரட்டிக்கொண்டிருப்பதில்லை. பெண்ணிடத்தும் பொண்ணிடத்தும் இச்சைவைப்பதில்லை. அவன் நோக்கம் முழுதும் பிணி, மூப்பு, துன்பம் நிறைந்த பிறவியொழிக்கவேண்டுமென்பதே. அதற்காக அவன் குரங்குக்குச் சமானமான தன் மனதை ஒரு வயப்படுத்த முயலுகிறான். மனதை வயப்படுத்துவது சுலபமான காரியமல்ல. அதைக் கூறவேண்டுமாயின் அதற்காக ஒரு தனி நூல் எழுதவேண்டியவரும். அதற்குக் காலமும் வேண்டும். இந்தியாவில் இதுபோன்ற நூல்கள் நூற்றுக்கணக்காக யெடுக்கலாம். ஞானியானவன் என்றைக்கும் சாதுவாயிருக்கிறான். அவன் முகத்தில் ஒரு தேஜஸ் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. தோற்ற ஒளிக்கமற்று அனாதியாய் எங்கும் ஏகமாய் நிறைந்து விளங்கும் பரமான்மாவையே அவன் வணங்குகிறான். இதுவே அவன் அடையவேண்டிய இன்பம். அவன் ஏகாட்சர நிலையடைந்தபோது அவன் தேகத்தை வாங்கொண்டு வெட்டியும் அவன் உணர்வதில்லை. ஆகா, என்ன ஆச்சரியம்!

இந்தியர் ஒவ்வொன்றையும் அனுபவத்தில் கண்டறிந்தவர்கள்; அனுபவத்தில் கண்டறிந்தாலே அவர்கள் மனம் நிம்மதியடையும். அவர்களுடைய மதம் மகரிஷிகளால் அனுபவத்தில் கண்டறிந்து எழுதப்பெற்றது. அவர்கள் தங்கள் உயிரைக் கைவிட நேரிடினும் மதத்தைக் கைவிடத் துணியாத மதப்பற்றுடையவர்கள். அவர்கள் கடவுளைப் பல உருவங்களாக அமைத்து வணங்கினும் அவைகள் அவர்களுக்கு மோக்ஷமார்க்கத்தை யடையக்கூடிய ஓர் சாதனமாகுமேயன்றி உண்மையான கடவுளாக மாறிவிடாது."

நேயர்களே! முன்காலத்தில் இத்தனை உன்னத தசையிலிருந்த இந்தியர் இப்போது மதிப்பற்றும், மூடத்தனத்தில் வீழ்ந்தும் கிடக்கிறார்களென்று கேள்விப்படும் எந்தப் பிறநாட்டான்தான் கேட்டவுடன் ஆச்சரியப்பட்டு அவர்கள் மாட்டிப் பரிதாபங்கொள்ளமாட்டான்? அன்னியர் அவர்கள் செல்வத்தைக் களவாடிச் சென்றனர். அவர்கள் உண்ணும் உணவுக்கும் உடுத்தும் உடைக்கும் அன்னியநாட்டை எதிர்பார்க்கின்றனர். அவர்கள் தங்கள் உயிரினும் பெரிதாகப் போற்றிவந்த மதத்தையும் விற்கத் துணிந்துவிட்டனர். அவர்களை இப்போது ஓர் பேய்ப்பிடித்துக்கொண்டு ஆட்டித் திரிகிறது. ஆனால் அவர்கள் தங்கள் குறைகளை நிவர்த்திசெய்துகொள்ள முடியுமா? தற்காலத்தில் அத்தேசத்தில் விளையும் பொருள்கள் அத்தேசத்தினருக்குப் போதாதா? அவர்கள் முன்னிருந்த உன்னத தசைக்கு மறுபடியும் திரும்பிவரமுடியுமா? குறைவற்ற ஒரு தேசம்! தன் பிரஜைகளுக்கு வேண்டுவனவற்றைக் குறைவின்றியளிக்கும் ஒரு தேசம்! அதனால் கொடுக்கப்படுவனவற்றைச் சந்தோஷத்துடன் ஏற்று உண்டு களித்து அதற்காகப் பரிந்து ஒரு துளி இரத்தமேனும் சிந்த விட மனத் துணியாத புண்ணிய பிரஜைகள் தான் அங்கு வசிக்கின்றனர். இதுதான் இந்தியரின் தைரியம்போலும்!

இப்போது இந்தியாவில் நூற்றுக்கு ஐந்துபேரேனும் தங்கள் தாய்ப்பாஷையில் குற்றமறப் பேசவும், எழுதவும் படிக்கவும் தெரியாதிருப்பதைக் காண எனக்குப் பெரும் ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கிறது. ஒரு தேசத்தார் தங்கள் தாய்ப்பாஷையையே சரிவரக் கற்றுணராது அலகழியஞ் செய்யின் அவர்கள் மூடத்தனத்தை என்னென்றுரைப்பது. இதுதான் அவர்கள் அடையவேண்டிய பூரண முன்னேற்றம்போலும்!"

சி. பா. வைத்தியநாதன், பாகூர்.

குறிப்பு:—நமது நண்பர் மேலே குறிப்பிட்ட ஸோன்னோட் (Sonnerat) என்பவரால் வெளியிடப்பட்ட புத்தகங்களின் ஏடுகளை அவரிடமிருந்து வரவழைத்துப் பார்வையிட்ட பின்பே யிதை வெளியிடுகிறோம். ஒரு ஐரோப்பியர் தம் மனப்பூர்வமாகக் கண்டறிந்தாலன்றி அவ்வாறு வரைந்திருக்கமாட்டார். இதனால் பூர்வீகத்தில் நம் தாய்நாடு எத்தகைய நிலைமையிலிருந்ததென்ற உண்மை நன்கு விளங்குகிறது. அந்த

நிலமையோடு நம் தற்கால நிலைமையை யொப்பிட்டுப்பார்த்தால், நாம் உண்மையான தேசாபிமானிகளாயின் நமது மனம் துடிதுடிக்க நாணமும் துக்கமும் நம்மை வாட்டாபோ. நாம் வீண் பேதங்களை நீக்கிவிட்டு மன ஒற்றுமையோடு நமது குறைகளையும் நீக்கிக்கொண்டு, முன்னேற்றமடைய அன்னியர் உதவியை யெதிர்பார்க்கும் மடமையை விட்டு, நாமே ஊக்கத்தோடு முயன்று நாம் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்தாலன்றி நாம் தேசாபிமானிகள் என்ற பெயருக்கே உரியராகோம். வீணே “என் பாட்டன் வீட்டில் குதிர் குதிராய் நெல் கொட்டிவைத்திருந்ததாம்” என்று கூறிக்கொண்டு இப்போது கஞ்சிக்குக் காற்றும்ப் பறப்பதில் பயனில்லை. முன்னோர் நிலைமையை நாம் அடைய முயல்வதே புருஷலட்சணமாகும்.

பத்திரிகாசிரியர்.

ஓர் வேண்டுகோள்.

எனது அன்புள்ள “ஆனந்தபோதினி” சந்தா நேயர்களுக்கு 8853, சந்தாதாரனாகிய நான் எழுதிக்கொள்ளுவது:—

இப்பவும், தற்காலம் உலகிலும் தமிழ்மாதப் பத்திரிகைகளுக்கெல்லாம் முதலாவதாக—அதிகமான சந்தாதாரர்களை யுடைத்தானதாக—குறைந்த சந்தாவும், உயர்ந்த விஷயங்களுமுடைத்தானதாக—உள்ளது நமது ஆனந்தனே யென்று சொல்லவேண்டியதென்றும்.

ஆனந்தன் மாதந்தவிராமல் வந்து நமக்கு அளிக்கும் ஆனந்தத்திற்கும் இன்பத்திற்கும் ஓர் அளவில்லை யென்பது யாவரும் அறிந்ததே. அவனும் நாம் அடையும் ஆனந்தத்திற்கும் அவன் நம்பேரில் வைத்திருக்கும் அபிமானத்திற்கும் பதிலாக நாம் கொடுப்பது மிகவுங் குறைந்ததான ஒரு ரூபாயே.—ஒரு நாள் ஒன்றிற்கு ½ தம்பிடியே—இவ்வளவு குறைவான ஒரு நாளைய மூக்குத் துளுக்கும் போதாத-½ தம்பிடியைக் கொடுப்பதற்கே அநேகருக்குக் கஷ்டமாகவிருக்கின்றதென்றால் நம் தமிழ்மக்கள் பத்திரிகைகளின்பால் வைத்திருக்கும் அபிமானம்—ஆதரண—எத்துணையதென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா?

ஒவ்வொரு தேசத்தில் நம் ஆனந்தனைப்போன்ற தேசபாவைப் பத்திரிகைகளுக்கு இல்லாக்கணக்கிலும், பல்லாயிரக் கணக்கிலும் சந்தாதாரர்கள் இருப்பதாகவும் இம்மாதிரிப் பத்திரிகைகள் ஒவ்வொரு தேசத்திலும் ஆயிரக்கணக்கில் வெளிவருகின்றதாகவும் பத்திரிகை வாயிலாகத் தெரிகின்றது.

ஜப்பான் முன்னேற்ற மடைந்ததற்குக் காரணம் பத்திரிகாபிமானமும் ஒன்றெனத் தெரிகின்றது.

நம் தேசத்திலோ; தாய்பாஷை யென்றாலே வேப்பங்காயும் எட்டிக்

கொட்டையும் தோற்றுவிடம். என்னே நாகரீகமென்னும் அநாகரீகத்தின் கோலம்.

சிலர்—இங்கிலீஷ் என்றால், கருப்பா? சிவப்பா? வென்று கேட்கும் சிலர்கூட—ஆங்கிலப்பத்திரிகை கையிலிராவிட்டால் அநாகரீகம் பிடித்துக்கொண்டுவிடுமென அஞ்சி —நடுங்கி —பழையதோ —புதியதோ —ஏதோ—ஒரு ஆங்கிலப்பத்திரிகையைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பதே நாகரீகத்தின் முதற்படி யென்று நினைத்து, ஆதி நாளாக ஆதரித்து வந்த தமது தாய்பாஷையை அலக்கியம் செய்து தள்ளிவிடுகின்றார்கள்.

மற்றும் சிலர், தமிழ் பேப்பரில் சுகமில்லை—இண்டரெஸ்ட் கிடையாது—அது ஒழுங்காக நடப்பதில்லை. சில, மாதப்பத்திரிகைகளுண்டு பெயரை வைத்துக்கொண்டு இரண்டு மூன்று மாதம் கழித்து ஒருதரம் வருகின்றன. ஏதோ ஒன்றிரண்டு காலந்தவிராமல் வந்தாலும் அவ்வளவாக சுவரவியம் கொடுப்பதில்லை என்கின்றார்கள். ஒருவன் மிகுந்த பசியை யுடையவனாக விருக்கின்றான். அவனை வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளுகின்றோம். அவனுக்கு அரைவேளைக் கஞ்சிக்கும் போதாத சம்பளத்தைக் கொடுக்கின்றோம். அவன் சரியாக வேலை செய்யவில்லை யென்றால் அது யாரைப் பொறுத்தது? அதைப்போல காகிதம் மை அச்சுக்கூலிக்கே போதாத சந்தாவை அளித்துவிட்டு, சரியாக நடக்கவில்லை யென்றால் அது யாரைச் சார்ந்தது? குழந்தை பிறந்தவுடன் பேசிவிடுகின்றதா? அது பெரிதாவதற்குள் எத்தனை இடையூறுகள் சம்பவிக்கின்றன? பிறந்தவுடன் பிரசங்கம் செய்யவில்லை யென்றால் எப்படி முடியும்?

சிலர் ஏன் குறைந்த சந்தாவை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்கிறார்கள். இக்குறைந்த சந்தாவையே கொடுத்து ஆதரிக்காதவர்கள் அதிகச் சந்தா வென்றால் ஆதரிப்பார்களா?

ஒருநாள் கையில் ஆனந்தனுடன் செல்லும்பொழுது எனது நண்பர் ஒருவர் எதிரிட்டார். அவர் எனது கையிலுள்ள ஆனந்தனைப் பார்த்து விட்டு—அதுவென்ன நாவலா வென்றார். அதற்கு நான் “நாவலில்லை “ஆனந்தபோதினி”, நீங்களும் ஒரு சந்தாதாரராகச் சேருங்கள். மிகவும் உத்தமமான விஷயங்கள் இதில் வெளிவருகின்றன. சந்தாவும் மிகச் சொற்பந்தான்; ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு ரூபாய்தான். ஒரு நாளைக்கு அநாவசியச் செலவுகள் எத்தனையோ நடக்கின்றன. இது வெகு பிரமாதத் தொகையல்ல. “பலதுளி பெருவெள்ளம்” என்பதுபோல நாம் கொடுப்பது சொல்பமாக விருந்தாலும், பலபேர் சேர்ந்துகொண்டால் அதுவே பெருத்த தொகையாகிவிடும்” என்றேன்.

அதற்கவர் “ஐயா உமக்கு வேலையில்லைபோலும்? அந்த ஒரு ரூபாய் இருந்தால் இரண்டு நாளைக்கு டிராமா, பயாஸ்கோப் பார்க்க உதவும். அதை விட்டுவிட்டு பத்திரிகையாம், பேப்பராம், பத்திரிகைக்காரன் வேறு வேலையில்லாமல் வயிறு வளர்க்கப் பத்திரிகை போடுகின்றான். காமா

சோமாவென்று எதையாவது இரண்டுமே யெழுதிவிட்டுப் பணத்தை அடித்துக்கொண்டுபோகின்றான். அப்படியாவது என்ன இங்கிலீஷா? ஒரு எழுவுமில்லை. கேவலம் தமிழ். இக்காலத்தில் தமிழையார் அய்யா சட்டை பண்ணுகின்றார்கள்? போய்யாபோம்?" என்றார்.

சகோதர சகோதரிகளே! இத்தகை அறிவிலிகளை யின்ற அன்னை யாம் தமிழுக்கு யாது குறைவிருக்கப்போகின்றது? பெற்ற தாய்க்குப் பிண்டம் போடாமல் அவளைப் பரதவிக்கவிட்டுப் பார்த்திருக்கும் பேதைகள் மலிந்திருப்பதை கண்கூடாகப் பார்க்கின்றோம். அப்படியிருக்க இது வொரு அதிசயமல்ல.

“பரோபகாரம் இதம் சரீரம்”

பிறருக்கு உபகாரம் செய்யும் பொருட்டே இச்சரீரத்தை அளித்துள்ளார் ஈசன் என்று கூறியுள்ளார் பெரியோர். பிறருக்கு உபகாரம் செய்வது உத்தமம். அப்படிப் பிறருக்கு உபகாரம் செய்யாவிட்டாலும்—செய்ய முடியாவிட்டாலும்—அபகாரம் செய்யாதிருத்தலே உத்தமோத்தமம் என்றார் ஒருவர். சிலர் பத்திரிகையை வி-பி-யில் அனுப்பச்சொல்லிவிட்டு வந்ததும் வாங்க மறுக்கின்றனர். இது என்ன இழிவான காரியம். இவர் தம்மால் திரவிய சகாயம் செய்ய முடியாவிட்டாலும் வாக்குச் சகாயமாகவது செய்யலாம்.—அதாவது விஷயதானம், பிறரைச் சந்தாதாரர்களாகச் சேர்த்தல், அல்லது சும்மாவாவது இருக்கலாமல்லவோ? வீணாக நஷ்டமடையச் செய்வதில் யாது பயனோ? சிலர் பத்திரிகை படிப்பதினால் பயன் யாது? என்கின்றனர்.

ஒவ்வொருநாடும்—ஒவ்வொரு தேசமும்—முன்னடைந்ததற்குக் காரணம்? பத்திரிகாபிவிருத்தியும் ஒரு காரணம் என்பது அறிவாளிகள் அனைவரும் அறிந்ததே.

ஆகையால் ஆனந்தனின் சந்தாதாரர்களாகிய நாம் அனைவரும் நம் நம்மால் இயன்ற உதவியைச் செய்து ஆனந்தனது அபிவிருத்தியில் அக்கரைகொண்டு இவனை ஆதரித்து மேலும் மேலும் பரவச்செய்யவேண்டும். பக்கத்திலும் பெரிதாக்கவேண்டும். அவை நம்முடைய முயற்சியாலாகவேண்டியனவே. நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு புதுச் சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்து அனுப்பினால் அதுவே போதும். அது நமக்குக் கஷ்டமாகவாவது நஷ்டமாகவாவது இராது. அதனால் ஆனந்தனும் ஆனந்தத்தை யடைவான். அவனால் நாம் ஆனந்தத்தை யனுபவிக்கும்பொழுது அவன் வருத்தமுறவது சரியாமோ? அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்டகாயகன் ஆனந்தன்மீது அருள்புரிந்து இவனை ஆதரிப்பாராக. அன்புள்ள நேயர்களே! சிறியேன் எழுதியதில் அநேகம் குற்றம் குறைகள் இருக்கலாம். குற்றத்தை விடுத்துக் குணத்தைக் கைக்கொள்ளவேண்டுமாகப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மாந்தை M. S. சீருஷ்யாயர்.

நம் நாட்டுப் போலீஸார்.

நமது நாட்டிலுள்ள போலீஸார் என் ஜனங்களுக்குப் பிரியமில்லாத வர்களாக விருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி பீகார் ஒரிஸா மாகாணங்களின் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரலாகிய ஸ்வெயின் (M. W. Swain) என்பவர் ஹலாரிபாக் என்ற ஸ்தலத்திலுள்ள போலீஸாரைப் பயிற்சி செய்யும் பாடசாலையில் ஓர் அரிய உபநியாசம் செய்தார். ஒவ்வொரு போலீஸ்காரனும் அதன் நகல் ஒன்றை வாங்கிக்கொண்டு அதை வாசித்துணரவேண்டும் என்று கட்டளையிடப்பட்டது. அவர் கூறியவை நமது மாகாணப் போலீஸ் சகோதரர்களுக்குப் பெரிதும் பயனளிக்கும் எனக் கருதி (மாடர்ன் ரிவியூவில் வெளிவந்த) அவற்றில் முக்கியமானவற்றை ஈண்டு பிரசுரம் செய்கிறோம். இவை ஒவ்வொரு போலீஸாரும் அவசியம் வாசித்து மனதில் வைக்கத்தக்கவை:—

“போலீஸார் ஜனங்களுக்கு அனுவசியமாய்த் தொந்தரை கொடுக்கும் வழிகள் அனேகமிருக்கின்றனவென்று கூற விசனிக்கிறேன். அவர்கள்மேல் வரும் பிராதுகளுக்கு முக்கியமான காரணங்கள், (அகங்காரம் கோபம் முதலிய) தூக்குணம், வணக்கமின்மை, மரியாதையின்மை, அனுவசியமான கடுமை, தங்கள் சுட்டமைகளைப் பிறர் மனம் புண்படாத விதமாய்ச் செய்யாமை முதலியவைகளாம்.

“கடந்த காலத்தில் தங்கள் அதிகாரத்தைத் தூர் வினியோகம் செய்வது ஒரு விஷயத்தில் மிகச் சாதாரணமாக விருந்தது. எந்த விஷயத்திலெனில் நியாயமல்லாத வீடு சோதனைகள் செய்வதில். ஆனால் அது இப்போது மிகக் குறைந்துவிட்டதெனச் சந்தோஷமடைகிறேன். தங்கள் அதிகாரத்தைத் தூர் வினியோகம் செய்வது இன்னொரு வழியிலும் நடக்கிறது. அதாவது அனுவசியமாகக் கைவிலக்கிடுதல்.

இந்திய போலீஸ்காரன் அடிக்கடி கூச்சலிடுவதையும், கைகளை விசிறுவதையும், தடியை விசிறுவதையும், ஜனங்களைத் தள்ளுவதையும், முரட்டுத்தனமாய்க் கடுமொழிகளாலும் சில சமயங்களில் வசைச் சொற்களாலும் ஜனங்களிடம் சம்பாஷிப்பதையும் பார்த்திருக்கிறீர்கள். இங்கிலாந்திலுள்ள போலீஸ்காரன் இவற்றில் ஒன்றையும் செய்கிறதில்லை. அவன் “தயவுசெய்து அப்புறம் செல்லுங்கள்” என்று கூறுவான். அவன் உறுதியான மாதிரியாய்க் கூறுவான்; அதனால் நாம் அப்படியே செய்வதுதான் மரியாதை யென்று நமக்கே புலப்படுகிறது. ஆனால் அவனென்னமோ அந்த “தயவுசெய்து” என்ற வார்த்தையைக் கூற மறக்கவேமாட்டான்.”

நமது நாட்டுப் போலீஸாருக்கு அத்தகைய பயிற்சி யளிக்கப்படவேயில்லை. முரட்டுத்தன்மை, போக்கிரித்தனம், இரக்கமற்றதன்மை இத்தகைய குணங்களை யுடையவர்கள் தான் போலீஸ் இலாகாவிற்குத் தகுதியானவர்கள் என்பதே நம்மவர் அபிப்பிராயம். பொய்சொல்லத் துணி

யாதவன் போலீஸ் இலாகாவிற்கு உதவமாட்டான் என்கிறார்கள். இவர்கள் இத்தகைய அபிப்பிராயங் கொண்டிருப்பதால் இத்தகைய குணங்கள் இல்லாதவர்கள் கூட அந்த வேலைக்குச் சென்றதே அக்குணங் களை வரவழைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

ஜனங்கள் செளகரியங்களைப் பாதுகாக்கவும், ஆபத்தில் உதவி செய் யவும், குற்றவாளியைக் கண்டுபிடிக்கவும் நாம் அமர்த்தப்பட்டிருக்கி ரோம். ஜனங்களுடைய பிரியத்திற்கு நாம் பாத்திரவானாக விருக்கவேண் டும் என்கிற எண்ணமே இவர்கள் உணர்ச்சியிலில்லை. “நாம் போலீஸ் காரானதால் எவரும் நமக்குப் பயப்படவேண்டும்; எவரையும் பிடித்துக் கொண்டிபோய்க் கொட்டடியிலடைக்க நமக்கு அதிகாரமிருக்கிறது” என்ற இதுவே இவர்கள் முதல் எண்ணமாகிறது. அதனால் எடுத்ததே அதிகாரத் தொனியோடு பேச ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள்.

செல்வம் செல்வாக்கு உடையவர்களாயின் அவர்களிடம் தாட்சண் யம் காட்டுவார்கள். ஆனால் எளியவர்கள், பட்டிக்காட்டார்கள் இவர் களையோ கடுமையாக நடத்தி அதிகமாக பிரட்டி விடுகிறார்கள். தாட்சண் யமும் இரக்கமும் காட்டினால் நமது காரியம் நடக்காதாகையால் கடின சித்தமும் குரூர நடக்கையுமே வேண்டும் என்று தாங்களே பாடம் படித் துக்கொள்கிறார்கள்.

இதனால் ஜனங்களுக்குப் போலீஸார் என்றால் பீதியாயிருக்கிறது. யாரிடம் பீதியுண்டாகிறதோ அவர்களிடம் அடித்தபடியாய் வெறுப்புண் டாவது இயற்கை. அனேகர் உதவி வேண்டிக்கூடப் போலீஸாரிடம் செல்ல அஞ்சி, “அவர்களிடம் சிக்கிக்கொண்டு அவர்களால் அலக்கழிக் கப்படுவதைவிடப் போன பொருளோடு ஒழிந்துபோகட்டும்” என்கிறார் கள். “அவன் எவ்வளவு சினேகனாக இருந்தாலும் சரி, நெருங்கிய பந்து வாக இருந்தாலும் சரி, போலீஸ்விருப்பவனிடம் உள்ளவனும் நம்ப லாகாது” என்ற அபிப்பிராயம் ஜனங்களுக்குள் உண்டாயிருப்பது வெளிப்படை.

சிறுவர்கள் தங்களுக்கு அன்னியர் யாரோனும் ஒரு தீங்கிழைத்தால், எவ்வளவு ஆவலோடும், நமக்குத் தீங்கு செய்தவர்களுக்குக் கட்டாயம் தண்டனை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடும் தங்கள் பெற்றோரிடம் கூற வீட்டிற்கு ஒடுகிறார்கள்! போலீஸ் சாவடி ஜனங்களுக்கு அத்தகைய இடமாகத் தோன்றவேண்டும். போலீஸ் சகோதரர்கள் அவ்வாறு நடந் துகொள்ளவேண்டும்.

இங்கிலாந்திற்குச் சென்று வந்தவர்களும் சில ஆங்கிலர்களும் கூறிய வற்றிலிருந்து அங்குள்ள போலீஸார் ஜனங்களுடைய அன்பிற்கும், நம் பிக்கைக்கும் உரியவர்களாக நடந்துகொள்கிறார்களென்று நன்றியுத் தெரிவிக்கிறது. கள்ளனாக விருந்தாலும் அவனுக்குக்கூட அனுவசியமாக மனத்தாங்கலையேனும் அமரணத்தையேனும் உண்டாக்காவிதமாய்த் தம்

கள் கடமைகளைச் செய்கிறார்கள். ஒரு நாகரீகக் கள்ளன் கள்ளக் கை யொப்பமிட்டு ஒரு செல்வவந்தர் பெயரால் ஆயிரம் பவுனுக்கு உண்டி பிறப்பித்து பாங்கியில் பணம் வாங்கிவிட்டான். சற்றுநேரத்திற்குள் உண்மை வெளிப்பட்டு அவனைக் கைது செய்வதற்காக இரண்டு போலீஸ் காரர்கள் அவன் தங்கியிருந்த ஹோட்டலுக்குச் சென்றார்கள். அச்சம யம் ஹோட்டல் எதிரில் ஒரு குதிரைக் கோச்வண்டி நிற்பதைக் கண்டு சந்தேகங்கொண்டு வண்டிக்காரனை விசாரித்தபோது அக்கள்ளனே எங்கோ செல்ல வண்டி வரவழைத்திருக்கிறான் என்று தெரிந்தது. அதன்மேல் போலீஸார் வண்டிக்காரனை நோக்கி ஆள் வந்து வண்டியி லேறியபின் வண்டி புறப்படும்போது நாங்களும் மறைவாய் வண்டியின் பின்பக்கம் உட்கார்ந்துகொள்வோம். அதை யறிந்ததே நீ வண்டியில் யார் ஏறியிருந்தாலும் வண்டியை நேராகப் போலீஸ் அதிகாரியின் காரி யாலயத்திற்குக் கொண்டிபோ” என்றார்கள்.

அந்தகர வண்டிக்காரருக்கு அந்த அனுபவம் தெரியுமாதலால் அவன் அப்படியே செய்தான். இன்னவிடத்திற்குச் செல்லவேண்டுமென்று கள் ளன் சாரதிக்கு முன்னமே கூறியிருப்பதால் மறுபடி யொன்றும் கூற வில்லை. ஆனால் வண்டி தான் கட்டினாயிட்ட விடத்திற்குச் செல்லும் மார்க்கத்தை விட்டு வேறு வழி திரும்பியபோது அவன் சாரதியை விளி த்து “இவ்வழியல்ல இடதுபக்க வழி செல்லவேண்டும்-திருப்பு திருப்பு- ரிறுத்து ரிறுத்து...” என்று கூவினான்.

சாரதியோ சற்றுநேரம் காது கேட்காதவன்போல் வண்டியை யதி வேகமாக வோட்டிக்கொண்டிருந்து கடைசியில் “இந்த வழியும் அங் கேயே செல்கிறது” என்றான். சற்றுநேரத்திற்குள் வண்டி போலீஸ் அதிகாரியிருக்குமிடம் போய்ச் சேர்ந்தது—கள்ளன் கைது செய்யப்பட் டான். அவன் இருந்த ஹோட்டல் கௌரவமான ஹோட்டலானதால் அதற்கு அகௌரவமுண்டாக்கலாகாதென்றே போலீஸ்காரர் அப்படிச் செய்தார்கள்.

ஒரு மனிதனைப் பிடிக்க வாரன்ட் கொண்டிபோகும்போது அவன் வேறு இரண்டு மூன்று சினேகர் கூட்டத்தில் அல்லது விருந்து நடக்கு மிடத்தில் இருந்தால், அவனை இரகசியமாகத் தனியாயழைத்து வாரண் டைக் காட்டி யப்படியே கொண்டிபோய் விடுவார்கள். அங்கிருப்பவர் களுக்கு “அவர் ஒரு அவசர வேலையாய்த் திடீரென்று செல்லவேண்டி நேர்ந்தது. நீங்கள் இன்னொருசமயம் அவரைச் சந்திக்கலாம்” என்று கூறிவிடுவார்கள். நடுக் கடைவீதியில் ஒருவனைக் கைது செய்வதாயினும் அவ்வாறே வேறெவரு மறியாவண்ணம் அடக்கமாகவே பிடித்துச் செல் வார்கள்.

ஒரு சமயம் ஒரு வழிபறிக் கொள்ளைக்காரனைப் போலீஸார் தேடித் கொண்டிருந்தார்கள். ஒருநாள் காலை பத்துமணிச் சுமாருக்கு அவன் ஒரு

வண்மயிலேறிவந்து ஒரு பிரபல நகைக்கடையின் முன் வண்மையை விட்டிருக்கிற கடைக்குள் சென்றான். அச்சமயம் சாதாரண உடையணிந்த இரண்டு போலீஸ்காரர் அவனைக் கண்டார்கள். அக்கள்ளன் அச்சமயம் ஒரு வைத்தியன்போல் மாறு வேடமணித்திருந்தான். ஆயினும் போலீஸாரில் ஒருவன் அவனை நன்றாயறிந்தவனாகவே தெரிந்துகொண்டான். கள்ளன் உள்ளே சென்றதும் போலீஸார் சாரதிக்குச் சங்கதியைக் கூறிவிட்டு வந்திலுள்ள ஜனக்கூட்டத்தில் மறைந்திருந்து கள்ளன்வந்து வண்மயிலேறியதும் போலீஸார் இருவரும் பின்னாலேயே ஏறி அவன் இருபுறங்களிலும் உட்கார்த்தார்கள்.

கள்ளன் திடுக்கிட்டுக் கோபத்தோடு “யார் நீங்கள்? நான் அமர்த் தியிருக்கும்...” என்பதற்குள் போலீஸ்காரரில் ஒருவன் “எல்லாம் சரியே. நாங்கள் உன் கூடவே அதாவது நீங்கள் கூடவே வரவேண்டும். உன் விஷயத்தில் சந்தேகம் இருக்கிறது” என்றான். கள்ளன் “ஓ! நீங்கள் ஒரு பெரியமனிதரை யிப்படி அவமானம் செய்வதற்கு தக்க மண்டினை யடை யீர்கள்” என்றான். போலீஸ்காரன் “நாங்கள் தவறாக நடந்துகொண் டால் தக்கபடி மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ள எங்களுக்குத் தெரியும்” என் றான். கடைசியில் அதே போலீஸ்காரனே அம்மனிதன்தான் தாங்கள் தேடிக்கொண்டிருக்கும் கொள்ளைக்காரன் என்று அதிகாரியின் முன் அவன் மாறு வேடத்தைக் காட்டு வுங்க அடையாளங்களைக் காட்டி ருசப்படுத்தி அவனைக் கைதுசெய்தான்.

நம் நாட்டுப் போலீஸார் ஜனங்களின் அன்பிற்குப் பாத்திரவாங்க ளாக நடந்துகொள்ளவேண்டுகென்ற ஆவலினாலேயே இதை நாம் வரைய நேர்ந்தது. நமது போலீஸ் சகோதரர்கள் மனம் வைத்தால் சலபமா கவே ஜனங்களுக்குத் தங்கிடம் அன்பும் மரியாதையும் நம்பிக்கையும் உண்டாகும்படி செய்துகொள்ளலாம். இப்போது அப்படிப்பட்டவர்கள் போலீஸ் இலாகாவில் இல்லையென்று நாம் கூறவில்லை, அதற்கு மாறாகப் பிரத்தியக்ஷமாகச் சிலர் இருக்கிறார்கள் என்பதை யறிவோம். ஆனால் அவர்கள் ஒரு கட்டை உயியில் ஒரு பிடி செல் இருப்பதுபோலிருக்கிறா் கள். சாதாரண போலீஸ்காரரில் பெரும்பாலோர் அப்படி நடந்துகொண் டால்தான் அந்த இலாகா முழுமைக்கும் அத்தகைய சிறப்புண்டாகும். ஆகையால் போலீஸ் சகோதரர்களே! தயவுசெய்து இதைக் கவனமாய் மறுபடி வாசித்துப் புகழலுடையும் மார்க்கத்தில் நடக்கும்படி உங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

உயிர்கள் நண்பன்.

குணம் பெரிதா ? சும்பல் பெரிதா ?

மற்ற குணங்கள் இல்லாமல் ஜனசங்கியை மாத்திரம் அதிகமாக இருந்தால் ஒரு தேசம் முன்னுக்கு வந்துவிடுமென்றும் அது குறைவாக இருந்தால் தலை பெடுக்காமதென்றும் சொல்லமுடியாது. ஆகிய கண்டத்தில்

40 கோடி ஜனமுள்ள சீன தேசம் குடி அரசாங்கம் அடைந்தும் இன்னும் பெரும்பாலும் பழைய தாமஸ குணம் நீங்காமலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது! ஆனால் 5 கோடியுள்ள ஜப்பான் தீவு இப்பொழுது எவ்வளவு நாகரிகமும் கௌரவமும் அடைந்திருக்கிறது!! அம்மாதிரியே ஐரோப்பியாக்கண்டத்தில் 16 கோடியுள்ள ரஷியாதேசம் குடிகளுக்குள் ஒற்றுமையில் லாமல் தற்சமயம் எவ்வளவு கஷ்டங்கள் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறது! ஆனால் 45 கோடியுள்ள நம்முடைய பிரிடிஷ் தேசத்தார் இந்த உலகத்தில் இப்பொழுது எவ்வளவு சக்தியும் கீர்த்தியும் பெற்றிருக்கிறார்கள்!! சமீபத்தில் நடந்த உலக மகா யுத்தத்திலும், பெல்ஜியம், சர்வியா, போலெண்டு போன்ற சிறிய தேசங்களின் பராக்ரமமும், தீரமும், ஜர்மனி, ஆஸ்திரியா, போன்ற பெரிய இராஜ்யங்களும் பிசை வாய்க்கும்படி இருந்ததல்லவா? அமெரிக்கா ஐக்கிய நாடுகளில் நக்ரோ ஜாதியார் 10-ல் ஒரு பங்கு இருந்தும், மற்றுமுள்ள 9 கோடி வெள்ளைக்காரர்கள் இடைபூறுகள் செய்தும், அவர்கள் சென்ற 50 வருஷத்திற்குமுன் 100-க்கு 5 பேர்கள் தான் படிப்பாளிகளாக இருந்தும் சுயமுபம்சிபால் இப்போது 100-க்கு 70 பேர்கள் படிப்பாளிகளாக இருக்கிறார்கள்! ஆனால் அந்தோ! இந்தியர்களாகிய நாம் மேற்சொல்லிய சுயமுயற்சி இல்லாமையால் 150 வருஷங்களாகிய நாம் மேற்சொல்லிய சுயமுயற்சி இல்லாமையால் 150 வருஷ க்கொண்டிருக்கிறோம். தென் ஆபிரிக்காவில் நமது ஸாத்வீக காந்தி மஹாத்மா அவர்கள் சொல்ப தொகையான நாலு அல்லது ஐந்து ஆயிரங்களாகிய ஏழை ஸ்திரீ புருஷ ஜனங்களைக்கொண்டு அந்த கவர்ன்மெண்டில் எத்தகைய நற்காரியங்களைச் செய்துவிட்டார்! எத்தால் பிழைக்கலாம்? ஒத்தால் பிழைக்கலாம்! ஏனென்றால் சக்தியும் யுத்தியும், ஒன்று சேர்தால் என்ன வேலைதான் செய்யார். நம் நாட்டிலே மஹம்மதிய ஜனங்கள், ஐந்தில் ஒரு பங்குதானிருந்தாலும், அவர்களினுடைய ஒற்றுமையும், ஊக்கமும், தைரியமும், மதாபிமானமும், ஹிந்துக்களாகிய நமக்கில்லை. கிரிஸ்துவர்களும் அப்படியேதான். ஜனக்கணக்கு குறைவாக இருந்தாலும் மதாபிமானம் அதிகமாகத்தான் பாராட்டிகிறார்கள். பார்விய ஜனங்கள் மொத்தம் ஒரே இலக்டம்பேர்கள் இருந்தும் அவர்களினுடைய வியாபாரமும், பணமும், படிப்பும், ஜே. என். டாடா (தர்தா வென்றும் சொல்லலாம்!) போன்றவர்களினுடைய பரோபகாரங்களும் மற்ற ஜாதியாருக்கில்லை. தாதா பாய், பவனகிரி, ஸ்கல்லவாலா என்னும் மூன்று இந்தியர்களாகிய சீமை பார்லிமெண்டு மெம்பர்களும் பார்விகாரர்களே! அம்மாதிரியே நம் தென் இந்தியாவிலும், நாட்டிக்கோட்டைச் செட்டிசுளுடைய ஜனத்தொகை கொஞ்சமாக இருந்தாலும் அவர்களினுடைய தானமும், தர்மமும் எல்லோருக்கும் தெரிந்தவிஷயமே! திராவிடர்களில் “மலையாளிகள்,” மற்ற மூன்று பானஷ்களாகிய, தெலுங்கு, தமிழ், கன்னடம் பேசும் ஒவ்வொரு ஜனசங்கியைக் காட்டிலும், அதிகக் குறைவாக இருந்தாலும், ஆதி சங்கராச்சாரியார் முதல் ஸர் சங்கரன் நாயர் வரையில், அவர்களுடைய சாஹஸமும்,

தாரதேசங்கள் போகக்கூடிய தைர்யமும் உற்சாகமும் மற்ற திராவிடர்களுக்கு அவ்வளவு இல்லை. மேலும் சண்டை சச்சரவுகளிலும் அவர்கள் சலித்தவர்கள் அல்லவென்றும் சமீபத்தில் தெரிந்ததல்லவா!! கடைசியாக பிராம்மணர்கள் அதிக சுவல்ப ஜனக்கணக்காக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு இருக்கும் படிப்பு மற்றவர்களுக்கில்லை. அந்த அந்தணர்களிலும் ஸ்மார்த்தர்கள் அதிகம். அதைவிட வைஷ்ணவர்கள் குறைவு. அதைக் காட்டிலும் மாத்வர்கள் அதிக கொஞ்சம்பேர்கள். ஆனால் மதாபிமானத்திலும், ஒற்றுமையிலும், மாத்வர்களுக்கிருக்கும் பற்று வைஷ்ணவர்களுக்கு அவ்வளவு இல்லை. அப்படியே வைஷ்ணவர்களின் சுயஜாதி அபிமானம், ஸ்மார்த்தர்களுக்கில்லை. அதாவது ஒருவிதத்தில் பார்க்க ஜனசங்கியை குறையக் குறைய ஒற்றுமையும் ஊக்கமும் உண்டாவதுடன் பெரிய சங்கியை உடைய ஜனங்களுக்கு ஏற்படும் வித்யாசங்களும், விபரீதங்களும் கூடுமானவரையில் இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஆகையால் ஜனத்தொகை அதிகப்படுவதால் சக்தியோ அல்லது யோக்யதையோ, அந்தக்காரணத்தினாலேயே, அதிகப்படுமென்று எண்ணுவது தவறான அபிப்பிராயமென்று நமக்கு மேற்கூறிய அனேக ஜன உதாரணங்களால் கண்கூடாகத் தெரிகிறது! ஆகையால் இந்தியர்களாகிய நாம், பிராம்மண—அப்ராம்மண விவாதங்களும், திராவிட ஆதி திராவிட சண்டைகளும், ஹிந்து—மஹம்மதிய விரோதங்களும் ஒன்றையும் பாராட்டாமல் ஒற்றுமையோடு உழைப்போமாயின் நம்முடைய தாய்நாடு, சர்வேசுவரன் கிருபையால் கூடிய சீக்கிரத்தில், மேலான நிலை யடையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

உ. துரைசாமி ஐயர், வாலாஜா நகர்.

ஜீ வ வ தை.

கடத்தவாரம் கோயமுத்தூர் முனிசிபாலிட்யாரால் அங்குமிங்கும் அலைந்துதிரியும் நாய்களை வெயில்காலத்தில் அடித்துக் கொல்லும் விஷயமாக ஜில்லா கலெக்டரிடமிருந்து உத்தரவு பெற்றுக்கொள்வதற்காகத் தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் தடியால் அடித்துக் கொல்லும் செய்கையானது அதிக பரிதாபமானதும், வெகு பயங்கரத்தை உண்டெண்ணக் கூடியதுமாக விருப்பதால் அவ்விதமாக ஜனங்களின் கண் முன்பாக ஜீவவதை செய்வதைத் தவிர்த்து வேறு விதமாக மாமிசத்தில் தீவிரமான பாஷாணங் கலந்து அங்குமிங்கும் கழுத்தில் யாதொரு தோல்பட்டை இல்லாமல் திரிந்துகொண்டிருக்கும் நாய்களுக்குக் கொடுத்துக் கொல்லும் படியாகப் பிரேரேபணை செய்ததில் கொஞ்சமும் கவனியாமல் எப்பொழுதும்போல் தடியால் அடித்துக் கொல்லுகிற வழக்கத்தைக் கவுன்சிலில் ஏற்படுத்திவிட்டது வெகு குருமரானதும் பரிதாபமானதுமான காரியமாக இருக்கிறது. உதகமண்டலம் மற்ற முனிசிபாலிட்யில் மாமிசத்தில் தீவிரமான விஷங் கலந்து நாய்களுக்குக் கொடுத்து இவ்விதமான நாய்களின் சமூகத்தில் சேிற்கூல் சுருக்குப் போட்டுக் கட்டி அவற்றை ஒரு இடத்தில்

சேர்த்துவைத்துச் சொந்தக்காரர்கள் யாராவது வந்து கேட்டால் வரியை வசூல் செய்துகொண்டு அந் நாய்களைக் கொடுத்துவிடுவது வழக்கம். அப்படிச் சொந்தக்காரர்கள் வராவிட்டால் சில நாட்கள் கழிந்ததும் சுட்டு விடுவது வழக்கம். ஆனால் இந்த முனிசிபாலிட்யில் மாத்வர்கள் ஜனங்களின் கண் முன்பாகத் தடியாலடித்து வாயிலிருந்தும் தலையிலிருந்தும் இரத்தம் வரவரத் தெருக்களிலும், ரோட்டிலும் இழுத்துக்கொண்டு போகிற வழக்கத்தை விட்டுவிட வேண்டுமென்று கண்டித்துப் பேசியும் கவுன்சிலில் சந்தேகமும் அங்கீகரித்துக்கொள்ளாமல் பழைய வழக்கம்போல் தடியால் அடித்துக் கொன்று வதை செய்வதைத் தீர்மானம் செய்துவிட்டது விரைவிலும் வெகு விரைவையே, இதுதான் ஜீவகாருண்யம்போலும், நாய்களென்றால் அவைகளுக்கு வருத்தம், வதை செய்வதால் உண்டாகாது போலும். இவ்விதக் கொடியதும் சிக்கமுடியாததுமான செய்கையை இனிமேலாவது கோயமுத்தூர் முனிசிபாலிட்யார் சீர்குந்தம் செய்வார்களென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எருதின் வலி காக்கைக்குத் தெரியாதுபோலும்!!

ஜி. விரையன்,

முனிசிபல் கவுன்சிலர், கோயமுத்தூர்.

நூற்பு:—கோயமுத்தூர் நகர பரிபாலன சபையாரின் மேற்கண்ட நடவடிக்கை மிக்க விசுனிக்கத்தக்கதே. நியாயமாய் ஆண்டவனால் படைக்கப்பட்ட இப்பூமியில் அவன் சிருட்டிகளாகிய சகல ஜீவராசிகளுக்கும் வசிக்க உரிமையுண்டு. இன்னொரு ஜந்துவால் நமக்குத் தீங்கு கேர்வதாயின் நாம் எட்ட விலகிவிடவேண்டியது. இதுவே ஆன்றோர் செய்கையாகும். அப்படிக்கின்றேல் அஜ்ஜீவனுக்கு எவ்வித தீங்கும் செய்யாமல் அதைக் கொண்டுபோய்த் தூரத்தில் விடவேண்டும். இப்போது நாய்களால் பெரிய கெடுதி கேர்வதால் அவற்றைக் கொன்றே தீரவேண்டும் என்றாலும் அவற்றிற்கு இம்சையுண்டாக்காமல் கொல்லலாகாதா? தடியாலடிப்பதால் அவ்வாயில்லாத—ஆனால் நன்றிமறவாழ்வாயில் மனிதனிலும் எவ்வளவோ மேம்பட்ட—ஜெந்து இரத்தம் சிந்தித் துடிதுடித்துமடிக்கிறது. அது மிக்க கோரமான மனத்துடிக்கும் காட்சியே. இச்சென்னையில் கூட நாடோடி நாய்களைப் பிடித்துப்போய் மூன்று நாட்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குள் சொந்தக்காரர்கள் சென்று நாய்வரி கட்டிவிட்டு நாயைப் பிடித்துவந்துவிடலாம். மூன்றுநாள் வரை யாரும் வராவிட்டால் பிறகு பாஷாணத்தால் தான் கொன்றுவிடுகிறார்கள். நாடெங்கும் ஜீவகாருண்யத்தைப்பற்றிப் பெருமூழ்க்கமாயிருக்கும் இக்காலத்தில் பெரும்பாலும் ஹிந்துக்களடங்கிய ஒரு நகரபரிபாலன சபையின் அங்கத்தினராயிருப்போர் ஜீவகாருண்யத்திற்கு மாறாக நடப்பது மிக்க விசுனிக்கத்தக்கதே. பழைய வழக்கமெல்லாமே நல்லதல்ல—புது வழக்கமெல்லாமே கெட்டவையல்ல. அப்படியே எல்லாப் பழைய வழக்கங்களும் கெட்டவையல்ல எல்லாப் புது வழக்கங்களும் நல்லவையல்ல.

நமது நாட்டார் நற்காலத்தில் நம் முன்னோர்களின் வழக்கங்களில் நல்லவற்றைக் கைவிட்டுவிட்டு நவீன நாகரிக ஆசாங்களில் நமக்குத் தீமையுண்டாக்கத் தக்கவைகளையே கைக்கொள்கிறார்கள். ஆண்டவனே இப்பெருந்தவறான வழியினின்றும் நம்மவரைத் திருப்பிக் காப்பாற்றி யருளவேண்டிமாய்ப் பிரார்த்திப்போமாக.

பத்திரிகாசிரியர்.

துறவு—யோகம்.

(392-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இந்தப் பிரமரத்திரமே மோட்சமார்த்தமென்று நூல்களாற் புகழ்ந்து கூறப்படுவது. இது முதுகந்தரண்டை யூடுருவிக்கொண்டு கபாலத்தில் சென்று துவாதசாந்தத்துக்குமப்பால் நிற்பது. ஆண்டு அனந்தகோடி சூரியர்கள் எககாலத்தில் உதயமாஹாநோபாலச் சுயம்புவான தூய பரப்பிரமம் ஒளிவீசிப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும். அதனோடு கலந்து நிற்பதே யோகத்தாலாம் பெரும்பயன். இந்த ஸ்தானமே இராப்பகலற்ற விடம், நினைப்பு மறப்பு மற்றவிடம், வரவு போக்கற்றவிடம், பிறப்பிறப்பற்ற விடம் என்று ஆன்றோராலும் நூல்களாலும் புகழ்ந்து கூறப்படுவது. இந்த மார்க்கத்தில் கோயணுகுவதில்லை. எமன் வருவதில்லை. ஆதலால் இங்கு மரணம் என்பதே யில்லை. இதனாலேதான் பூர்வகாலத்துப் பெரியோர்களிற்பலர் எத்தனையோ கோடிக்கற்பங்களைக் கண்டு கெடுங்காலம் ஜீவித்திருந்ததாக நூல்களிற்காண்கின்றோம். அந்தச் சரீரத்துக்கு மூப்பு இளமை யென்கிற பருவபேதங்கள் கிடையா. இதனாலே மார்க்கண்ட முனிவரைப் பார்த்த யுதிஷ்டிரர் இவர் பல கற்பங்களைக் கண்டு கழித்த முதியவராயிருந்தும் இருபத்தைந்து வயதுள்ள யௌவன பருவமுடையராக விளங்குகிறாரென்று வியந்து கூறியதாகப் பாரதங் கூறுகின்றது.

இவ்வாறு குண்டலியென்னும் சக்தியோடு ஆன்மாவும் மேற்செல்லும் என்று நூல்கள் கூறுகின்றன.

“மூலமணி பூகத்தோ டிலிங்க மார்பு
முதுகனல்நிற்புருவநடு மொழிவ தாறு
ஞாலமுமென் புனலுமென் பிழம்புங் காலும்
நாதமுறு பெருவெளியு மனமு மாக
மேலணுகிக் குளபதத்தைப் பின்னிட்டுப்பால்
மென்கமலத் தாயிரத்தோட்டருண பீடத்
தாலவிடம் பருவியதன் மகிழ்ந ரோடு
மாணந்த முறும்பொருள் யறிய லாமே.”

குண்டலிசக்தி மூலாதாரத்தைவிட்டு ஆறுதாரங்களையும் மூன்று மண்டலங்களையும் கடந்து, மனதோடு (ஆன்மாவோடு) சென்று துவாதசாந்தப் பெருவெளியில் விளங்கும் சதாசிவத்தோடு கலக்கும். அதைத் தரிசிப்

பதே முத்தி யென்று கூறப்பட்டது. “இலிங்க” மென்றது சுவாதிஷ்டானம். மணி பூரகயிலிங்கமெனக் கூறினானும் சுவாதிஷ்டானம் மணி பூரகமென மாற்றிப் பொருள்கொள்க; “குளபதம்” புருவ நடுவாகிய ஆக்கின, குளமென்பது நெற்றி. எப்பொழுது மான்மா மனதைப்பற்றிச் சலித்துக்கொண்டே நிற்குமாதலால் அபேதம்பற்றி ஆன்மாவை மன மென்றார்.

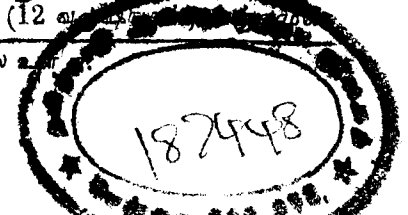
இதனால் முத்தியிரியத்தம் ஆன்மாவும் மனமும் தனித்து நில்லா என்பது. இது காரணம்பற்றியே ஆன்மாவுக்கு “உள்ளம்” என்று ஒரு பெயர் வழங்குகிறது. முற்கூறியவாறு சதாசிவத்தோடு கலந்த சத்தியின் திருவடிக்க் கமலத்தில் அயிர்த்தமயமான தேனூறிப்பெருகும்.

“தாரிணைக் கமல மூழித் தருமயிழ் துடல் மூழ்க
மீளவப் பதங்கள் யாவும் விட்டுமுற் படிய மூலம்
வானர வென்ன வாகம் வளைத்துயர் பணத்தி னோடு
காளுமைக் கயற்கண் டொரு ஞானவா னந்த மின்னே.”

அந்த அயிர்த்தத்தில் முழுதி உடலும் நனைந்து அயிர்த்தமயமாய்விடும். அதன்பின் சத்தியும் முறையே ஆறுதாரங்களையும் கடந்து கீழிறங்கி மூலாதார ஸ்தானத்தையடைந்து முன்போல நித்திரைசெய்யும். இவ்வாறு சரீரமெல்லாம் அயிர்த்தமயமாய்விடுதலால் அந்த யோகியின் சரீரம் பஞ்ச பூதங்களாலும் மற்றெவற்றாலும் ஊறு அடைவதில்லை. அவர்கள் தங்கள் சரீரத்தை எந்தப் பூதமாகவாவது மாற்றிக்கொள்வார்கள். இது காரணம் பற்றியே ஃபுசண்டர் என்னும் யோகியை நோக்கி நீர் பிரளய காலங்களில் எவ்வாறு பிழைத்திருந்தீரென இந்திரன் கேட்டபோது, அவர் நான் அக்கினி பிரளயத்தில் அக்கினியாகவிருந்தேன். ஜலப்பிரளயத்தில் ஜலமாகவே யிருந்தேன். இதனால் நானழிவற்றிருக்கிறேன். வெறுப்புத் தோற்றியபோது இந்தச் சரீரத்தையே விட்டு சாயுஜ்யமாகிய ஐக்கியமுத்தியை அடைந்துவிடுவேனென்றார். அதுகேட்டு இந்திரன் மகிழ்ந்து நீர் எந்தக்காலத்தில் எவ்வகையாகச் சரீரத்தை விடக் கருதுகின்றீரோ அவ்வாறே யாகும்படி நானுமக்கு வரந்தருகிறேனென்று கூறி வரங்கொடுத்தவிட்டுத் தன்னிருப்பிடஞ் சார்ந்தான்.

இவ்வாறே பிருகுமஹாரிஷியின் புத்திரராகிய சியவனமுனிவர் ஒரு நதியில் முழுதித் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். பெருவெள்ளம் வந்த போது அவரையும் அடித்துக்கொண்டிபோயிற்று. அவ்விடத்தில் வலை காரர் வலைவிசி மீன் பிடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த வலையிற் சிக்கிய பல மீன்களோடு சியவனரும் அகப்பட்டிக்கொண்டார். வலைஞர் வலையை யிழுத்து வெளியிற் போட்டபோது சியவனரைக் கண்டு திகைத்து நின்றார்கள். சற்றுநேரத்தில் முனிவர் கண் விழித்துப்பார்த்தார். வலைஞர் அவரை வணங்கி இஷ்டமான இடத்துக்குச் செல்லக்கடவீரென்று பிரார்த்திக்க முனிவர் சம்மதிக்காமல் தம்மையும் மீனோடுகூடச் சேர்த்து விற்கச்சொன்னார். அப்போது அஸ்திபுரியையாண்ட அரசன் அவருக்காக அளவற்ற பொன் கொடுத்தும் அது தனக்கு விலையாகா தென்று கூறி மறுத்தார். பிறகு அரசன் தன்னுடைய குருவின் உத்தரவினால் பத்துக் காராம்பகவைக் கொடுத்தான். முனிவர் மகிழ்ந்து வலைஞரை நோக்கி நீங்கள் பாகம் செய்துகொள்ளுகளென்று கூறிப் போய் விட்டார். ஒருகாலத்தில் துவாதசவருஷ (12 வருஷங்கள்) காலம்

* புசண்டர் சரித்திரம் வாசிட்டத்தில் உ

டாய்ந்து, அப்போது நாட்டுக்குடிசன் வனத்துக்குப்போய்க் கிழங்கு காய் கீரைகளைத் தின்று ஜீவித்தார்கள். அதுவும் அகப்படாமற் போன போது எல்லாரும் ஒன்றுகூடி அங்கிருந்த அசுவத்த மஹரிஷியின் சமாதியின் அண்டையிற்போய் முறையிட்டழுதார்கள். அப்போது அச்சமாதியில் லடங்கியிருந்த முனிவர் ஒரு சித்தராயத் தோன்றிச் சமாதியினின்றும் வெளிவந்து அவர்கள் குறைகளைக் கேட்டு வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்தார். உடனே பெருமழை பொழிந்து எரிந்துபோன செடி கொடிகளெல்லாம் முளைத்துத் தழைத்துச் செழித்துப் பலன் கொடுத்தன. இவ்வாறு அடங்கியிருந்த முனிவர் சித்தர்களெல்லாரும் லோகோபகாரார்த்தமாக மீண்டும் வருதல் கூடும். அவர்கள் உலகங் கடந்தவர்கள். மரணமென்பது அவர்களுக்கில்லை. ஆதலால் அவர்கள் சரீரத்தைச் சமாதியில் சேமித்து வைப்பதே தகுதி. பூர்வகாலத்தில் (கிருதயுகாதியில்) எல்லாரும் உலக விவகாரமற்று யோகிகளாகவே யிருந்தமையால் அவர்கள் எல்லாரையும் சமாதியிலேயே வைத்தார்கள். ஜனங்கள் சிறிது பாப சம்பந்தப்பட்டும் பிரிந்துபோனபோது அவர்களின் சிலர் அதனையே கையாண்டு வந்தார்கள். அதுதான் இக்காலத்தில் ஒரு சாமார் பிரேதங்களைச் சமாதியிலேயே வைத்து வருகின்றார்கள். விரிக்கிற பெருகும். (தொடரும்.)

சீவானந்தசாகர யோகீஸ்வரர்.

நுண்ணிய கருமமு மெண்ணித்துணி.

இஃது நம் நான் மாதாவாகிய ஓளவைப் பிராட்டியாரின் அமுத வாக்கு. இதன் பொருள் நம் நேயர்கட்குத் தெரிந்த விஷயமே. பெரும் பாலோர் இவ் வழதவாக்கினை நினைப்பதுமில்லை. கவனிப்பதுமில்லை. எத்தகைய காரியமாயினும் யோசனையின்றி அக்காரியத்திற் பிரவேசித்துப் பின் அபஜெயமடைந்து அவமானமுறுகின்றனர். கல்வியறிவில்லாப் பாமரர்கள் தான் இவ்வமுதவாக்கினைக் கவனிப்பதில்லை யெனின், கல்வியறிவுள்ள அறிவாளிகளில்கூட பெரும்பாலோர் இவ்வாக்கினைக் கவனியாதாகத் தோன்றவில்லை. அந்தோ இஃது எத்தகைய மகிழ்வினம். நாம் ஒரு கற்காரியத்தைச் செய்ய முயற்சி செய்வோமாயின் இக்காரியத்தைச் செய்ய, செய்துமுடிக்க நம்மால் இயலுமா இயலாதா வென்பதைப்பற்றி முன்னம் யோசனை செய்தல்வேண்டும். இயலுமாயின் அக்காரியத்திற் பிரவேசித்தல்வேண்டும். பிரவேசித்தபின் அக்காரியத்திற்கு எத்தகைய இடையூறுகள் நேரினும் விடா முயற்சியுடன் அக்காரியத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். இயலாதென்று தோன்றுமாயின் முதலிலேயே விட்டுவிட வேண்டும். ஏனெனில் யோசனையின்றி ஒரு காரியத்தில் பிரவேசித்து அரை குறையாக விட்டு யோஜிப்பதைப் பார்க்கிலும் அதைச் செய்யாமல் விட்டுவிடுவதே நலம். இதை நோக்கியே “எண்ணித்துணிக் கருமம் துணிந்தபின்—எண்ணுவமென்பதிழுக்கு” என்றனர் நாயனார்.

இவ்விஷயத்தை நாம் வரைய நேர்ந்ததின் காரணம் பின்வருமாறு:— 1921-ம் வருஷம் அம்பா சமுத்திரத்திலிருந்து (தமிழ்பிமானி) என்னும் நாமதேயத்தடின் ஓர் மாதாந்தச் சஞ்சிகை வெளிப்போந்தது நம் நேயர்கட்குத் தெரியும். இதன் ஆசிரியர் ஸ்ரீமான் தமிழ்ப்பூஷணம் வாசுதேவராயன் தேயத்தார் அவர்கள். சொந்தக்காரரும் பிரசுரிப்பவரும் M. S. வைகுந்தரத்தினார் மானேஜர் A. M. சங்கரநாராயணன். வருட சந்தா ரூபாய் 2. இதன் ஆசிரியராவது மானேஜராவது நமக்கு அறிமுகமானவ

ரன்று. நம் “ஆனந்தபோதினி”யின்கண் வெளிப்போந்த எமது விலாசத்தைக் கண்ணுற்றோ என்னவோ இச்சஞ்சிகையின் மானேஜர் 4-3-21ல் நமக்கு ஓர் கடிதம் விடுத்திருந்தனர். அதில் [நமது சஞ்சிகையின் மாதிரிப் பிரதியொன்று தங்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். நமது சஞ்சிகையின் நோக்கம் நந்தாய் மொழி நன்கு தழைத்துச் செழித்தோங்க வேண்டுமென்பதொன்றே. தாங்களும் அவ்வாறான நோக்கமுடையவர்களென்று நாம் முன்னமேயே அறிவோம். ஆகவே நமது பத்திரிகையைப் பரவச்செய்வதில் தாங்களும் சிறிது முயற்சி யெடுத்துக்கொள்ளும் படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். நிற்க நமது பத்திரிகையைப் பற்றிய துண்டு விளம்பரங்கள் 50-ம் ஆர்டர் பார புத்தகங்களும் அனுப்பியிருக்கிறோம். அவைகளை நமது சஞ்சிகையின் அபிவிருத்தியைக் கோரும் நண்பர்களுக்கு அனுப்பி அவர்களைச் சந்தாதாரர்களாகச் சேர்ப்பீர்களென நாம் பெரிதும் நம்புகிறோம். ஒவ்வொரு ஆர்டர் புத்தகத்திலும் 25 பாரங் நாம் பெரிதும் நம்புகிறோம். ஒவ்வொரு ஆர்டர் புத்தகத்திலும் 6-4-0 ஏற்படுத்திக் கள் அடங்கியிருக்கின்றன. புத்தகம் 1-க்கு கமிஷன் 6-4-0 ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதை அங்கீகரித்துச் சந்தாதாரர்கள் சேர்த்துக்கொடுப்பது தமிழ்ச் சேவையை ஆதரிப்பதாகுமென்பது சொல்லவேண்டியதில்லை] என வரைந்திருந்தார்.

அதற்கு நாம் இத்தகைய அரிய பெரிய தேசகைங்கரியத்திற்கு எம் மாலியன்ற உதவிசெய்யச் சித்தமாயுள்ளோமாயினும் அடியேனுக்குக் கமிஷன் தேவையில்லை எனப் பதில் விடுத்தனம். அதன்பின் ஆர்டர்பாரங் களும் துண்டுப்பிரசுரங்களும் வரப்பெற்று, நாம் வாக்களித்த பிரகாரமே நம்மாலியன்றவரை சில சந்தாநேயர்களை அறிமுகமாக்கிவைத்தோம். 1921-ம் வருஷத்திய ஜனவரி, பிப்ரவரியில் சஞ்சிகைகள் வந்து சேர்ந்தன. அதன்பின் எக்காரணத்தாலோ நாளது வரை சஞ்சிகையாவது கடிதமாவது கிடைக்கவில்லை. நாம் கடிதம் வரைந்தால் பதில் இல்லை. சந்தாவது ஹிம்சையோ கூறமுடியாது. தமிழ்பிமானியோ தமிழையும் ரூபாயையும் ஆவாகனம் செய்துவிட்டது. சந்தாதாரர்கள் ரூபாயை வாபீஸ் செய்யச்சொல்லி வற்புறுத்தினர். என் செய்வது? பேசாமல் சந்தாதாரர்கட்கெல்லாம் ரூபாயை வாபீஸ் செய்துவிட்டேன். நேயர்களே! அடியேன் உபகாரம் செய்யப்போய் அபராதம் வந்ததைப் பார்த்தீர்களா?

எம்மைப்போல இன்னும் எத்தனைபேர்கள் மோசம் போனார்களோ தெரியவில்லை. எப்போது சஞ்சிகை நின்றதுவிட்டதோ அப்போதே ரூபாயை வாபீஸ் செய்துவிட்டேவண்டும். இஃதன்றோ அறிவாளிகளின் செய்கை. இத்தகையோர்கள் நாமும் சஞ்சிகை நடத்துகிறோமென்று வெளிவருவது நகைத்தற்கிடமன்றோ?

நாளதுவரை இவ்வாசிரியரையாவது மானேஜரையாவது ஊழித்துக் கடிதம் வரைந்தவனல்லன். தற்காலமும் இவர்களின் குற்றத்தை எடுத்துக் காட்டியதேயன்றி ஊழித்ததாகாது. தமிழ்பிமானியின் மானேஜராகிய A. M. சங்கரநாராயணன் என்பவர் நம் ஆனந்தன் தொகுதி 3, பகுதி 11, 431-ம் பக்கத்தில் பின்வருமாறு வரைந்திருக்கின்றனர். (ஒவ்வொருவருக்கும் தன் குற்றம் தனக்குத் தெரியாதாகையால் வேறொருவர் சொல்லித்தானாகவேண்டும். ஒருவர் ஒரு குற்றம் செய்தபொழுது அக்குற்றத்தை யறிந்தும் வாளாவிருக்குமொருவன் முன்னவன் செய்யும் குற்றத்திற்கு உதவியாயிருந்ததற்கொப்பாவான்] எனக் கூறியிருப்பதால் இவர் குற்றத்தை நாம் எடுத்துக்காட்டாவிடின் நம்மையன்றோ சாரும் அக்குற்றம்,

தீர்ப்பு:—ஆனந்தனின் சந்தரேநாயக்களாகிய சகோதர சகோதரி களே! இத்தகைய போலி ஆசிரியர்களுையுடைய சஞ்சிகைகளுக்குச் சந்தர தாரர்களைச் சேர்த்துக் கொடுத்து நாம் நஷ்டமடைவதைவிட சஞ்சிகை களிலெல்லாம் உயர்ந்ததும், அரிய பெரிய விஷயங்களைத் தன்னங்கத்தி லடக்கியுள்ளதும், மாதாமாதம் தவறாமல் வெளிவருவதுமான நம் ஆனந்த னுக்கு வருஷா வருஷம் நாம் ஒவ்வொருவரும் நம்மாலியன்ற அளவுச் சந்தரதாரர்களைச் சேர்த்து வருவோமாயின் நம் ஆனந்தன் மாத மொரு முறையன்று, இருமுறை 'வெளிப்போந்து நமக்கு நல்லறிவைப் புகட்டி' நம் இந்துதேசத்தை முன்னேற்றமடையச் செய்வான் என்பதில் என்னள வும் ஐயமின்றும். நேயர்களே! இப்பண்ணிய கைங்க்யத்தைச் செய்யப் பின்னடையாதீர்கள். இதற்கு முன் எத்தனையோ நேயர்களை நம் ஆனந் தனுக்கு அறிமுகமாக்கிவைத்துள்ளேனாயினும் சின்னாட்களாக காங்கிரசி லீபெட்டிக் கதரை அபிவிருத்தி செய்வதில் கவனத்தைச் செலுத்தியதால் இத்தொண்டைக் கவனியாது விட்டனன். இனி அங்குனமன்று. இதுவும் ஒரு தேசத் தொண்டாகையால் நம் ஆனந்தனுக்கு இனி வருஷா வருஷம் இத்தனை சந்தரதாரர்களைச் சேர்த்தே தீருவது என்று ஓர் பிரதிஞ்சூ செய்துகொண்டேனேன்.

அன்புள்ள சகோதரர்கள்! இதுவும் ஒரு தேசத்தொண்டென்பதை மறவாதீர்கள். நம் ஆளுநர்னைப்போன்ற சஞ்சிகைகளால்தான் நம் தேசம் முன்னேற்றமடையவேண்டியிருக்கின்றது. நம் பாரதமாதாவுக்குத் தொண்டபுரியுங்கள். நம் ஆளுநரையும், ஆசிரியரும், அறிபரும் நீடுழிவாழ்க. பரமன் அருந்தருள்வாராக.

ஏ. வ. குப்புசாமி முதலி,

ஏழுர், ராஜீபுரம் தாலூகா.

குறிப்பு:—இதில் சுடற்ப்பட்ட ஆசிரியராலேயே முன்பு இச்சென்னை யிலேயே ஒரு சஞ்சிகை தொடங்கப்பட்ட இரண்டொரு மாதங்களில் சின்றுவிட்டது. அப்போது அதைப்பற்றிய வினம்பரத்தில் இந்த ஆசிரியர் “தமிழை அபிவிருத்திசெய்வதற்கென்றே வடநாட்டில் அவதாரம் செய்து தென்னாட்டிற்கு எழுந்தருளினர்” என்று குறித்திருந்தது. பத்திரிகைகளில் நமது நாட்டார்க்கு அபிமானம் ஏற்கனவே குறைவாயிருக்கும் இக்காலத்தில், பத்திரிகை, சஞ்சிகை என்றால் அவநம்பகமுண்டாகாததக்க இத்தகைய சம்பவங்கள் நிகழ்வது மிக்க விசனிக்கத்தக்கதே. அப்படிச் சஞ்சிகை நடத்தமுடியாமற்போனால் உடனே சந்தாக்களைத் திருப்பி யனுப்பிவிடுவதல்லவோ அத்தகைய கௌரவத் தொழிலு யேற்றுகொண்டவர்களுக்குத் தகுதியான நடக்கை. சஞ்சிகை விருத்தியடைவவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணங்கொண்டு சந்தாதாரர்களைச் சேர்ப்பவர்களுக்கு நஷ்டமற்ற இழிச்சொல்லும் பரிசாகக் கிடைக்கும்படி செய்வது பொதுவாய்ப் பத்திரிகைகளின் அபிவிருத்திக்கே இடையூறு செய்வதாகும்.

பத்திரிகாசிரியர்.

பத்திரிகாசிரியர்.

கலியுக விவாக விநோதம்.

நேயர்களே ! மதுரையம்பதியில் நடந்த ஓர் விவாதத்தைப்பற்றி அடியில் வரைந்திருக்கிறேன். மணம் செய்துகொண்டவர்கள் பெயரையும் செய்துவைத்தவர்கள் பெயரையும் வரைந்தால் அசம்பாவிதமாகுமென்று வரையவில்லை. இக்காரியத்தை நடத்தினோர்களே இப்பத்திரி

கையைப் பார்க்க நேரிடின் அவர்களுடைய அனுமதியின்றிப் பிரசுரித்த
தற்கு மன்னிப்பார்களாக.

சுமார் 13 வயதுடைய தீர் அக்தணர் குலப்பெண்ணை அப்பெண்ணினுடைய தாய் தகப்பனர் பணத்திற்காகைசப்பட்டு, 60 வயதிற்கு மேற்பட்டவனும், ஒரு கைகுறையும் பூவ்லியை உடையவனும், முதல்தாரத்தை இழந்தவனுமாகிய ஒருவனுக்கு மணம்புரிய ரிச்சயம் செய்திருந்தார்கள். அப்பெண், பெண்கல்வி கூடாதென்ற மூடநம்பிக்கைக்கு விரோதமாகக் கொஞ்சம் நன்றாய்க் கல்விகற்றவள். அப்பெண் முதல்தடவையாக, எதிர்கொண்டமைப்பு என்ற சடங்கு நடந்ததினத்தில்தான் தனக்கு ரிச்சயித்திருக்கும் கணவனைப் பார்த்தாள். பிறகு பெண் தன் தகப்பனரிடம் தனக்கு அப்புருஷனை மணம் செய்தால் தான் கிணற்றில் விழுந்த இறந்துவிடுவதாகக் கூறினாள். தனக்கு அக்கணவனை மணம் செய்துவைப்பதைவிட தன்னை தாய்தகப்பனர் விஷயிட்டுக் கொன்றால் மிகவும் நலமாயிருக்கும் என்று சொன்னாள். பிறகு அடியில்கண்டபடி நடந்தது.

மறுகாட் காலே 5 மணிக்கு பெண்ணுறக்கத்தில் இருக்கும் சமயத்தில் அப்பாருடன், பெண்ணினுடைய தாய், ஜார் புரோகிதன் இவர்கள் சென்று பெண்ணை எழுப்பி, தூக்கக் கலக்கத்தில் அப்பெண் கதறக்கதற, விவாக உடங்குகளும், மந்திரமுயில்லாமல், தாலியைக் கட்டிவிட்டார்கள்.

இதுவும் கலியுக விர்தைகளில் தூர் விர்தையே. தன்னை மணம்புரிந்து கொள்ள இஷ்டமில்லாத தூர் பெண்ணை மணந்துகொள்ள தூர் புருடன் எவ்வாறு சம்மதப்படுகிறானே! இதுவும் தூர் விர்தையே.

பெண்ணின் தாய் யாது சொல்கிறாளுென்றால் பெண் கணவனை இழந்துவிட்டாலும் பணம் இருக்கிறதல்லவா என்கிறாள். இந்தத் தாயி னுடைய எண்ணம் நிறைவேற அப்பெண்ணினுடைய ஓர் ஜென்மம் வீணாகப் போகவேண்டியிருக்கிறது.

தூய் பணத்திற்காக விவாகம் செய்கிறாள் தவிர பெண்ணிற்காக விவாகம் செய்யவில்லை. இச்சதிபதிகளின் இவ்வாழ்க்கை எவ்வளவு இன்பமாய் நடையுறுமோ.

குலமேவேண்டுமென்றிருப்பர் குலத்துளார்
கல்விவிநிற குறையாளுநாப்
பலமேவேண்டுமென்றிருப்பர் தந்தைமார்
பரந்தபெருஞ் செல்வமுள்ள
தலமேவேண்டுமென்றிருப்பர் தாய்மார்கள்
யெளவனமும் அழகும் சார்ந்த
நலமேவேண்டுமென்றிருப்பர் நானுகுழன்
நங்கைமார் நலத்தின் மிக்காந்.

என்று ஆன்றோர்கள் கூறியுள்ளார்.

பெண்கள் எப்போதும் யௌவனமும் அழகும் பொருந்திய கணவனையே விரும்புவார்கள்.

“கைக்கிறைந்த தனத்தினும் கண்ணிறைந்த கணவனே மேல்”
ஆயினும், எல்லாப் பெண்களுக்கும் அழகுள்ள கணவனே கிடைப்பது
அரிது; இருந்தாலும் பெண் விரும்பாத ஓர் கிழவனுக்குப் பொருளுக்காக
ஆசைப்பட்டப் பெண்ணை விற்றுவிடுவது இழிவான செய்கையாகும்.

“ஓர் சந்தாதாரர்”

குறிப்பு:—இத்தகைய தாய் தந்தையர் சுத்த அறிவிலாத மூடர்களேயாவர். இவர்கள் தம் பெண்ணுக்கு நமன்போன்றவர்கள். அப்பெண் தன் வாழ்க்கை நலத்தை யிசைமத்தில் இழக்கேந்தாத பாபம் இவர்களைச் சார்ந்தே தீரும். அந்தோ 60 வயது வரையில் உலகபோகத்தை யனுபவித்தும் விரக்தியடையாது, தன்னை மணக்க விரும்பாத ஒரு பெண்ணை வலிய மணந்த அந்த ஆடவன் மதியிருந்தவாறென்னையோ? மனிதரினும் தேவருண்டு மனிதரினும் விலங்குண்டு என்பது பொய்யோ! இத்தகைய கலியாண குணங்களைச் சுற்றத்தார் நடவாது தடுப்பதுதான் நீதியாகும். இத்தகைய அக்கிரமங்கள் நம் நாட்டில் சீர்பெறலரிது. ஆண்டவனருள்புரிவாராக. பத்திரிகாசிரியர்.

9-ம் ஆண்டு.

அடுத்த ஆட்சி 9-ம் ஆண்டு பிறக்கிறது. கடந்தவருடம் அனுப்பியது போல் ஆனிமாத சஞ்சிகையை வி-பி-யிலுப்பி 9-ம் வருட சந்தாவை வகுவிக்கத் தீர்மானித்திருக்கிறோம். முன்பணமனுப்பாமல் வி-பி-யில் சஞ்சிகை பெறுவதால் 3 அணு அதிகச்செலவும் வீண் ஆலசியம் முதலியவைகளும் தேர்ந்தது யாவருமறிந்ததே.

கடந்த வருடம் மேல் 80வ வரைக்குமே தவணை வைத்திருந்தோம். சிலர் ஜூன் மீ முதலில் சம்பளம் வரும்காலமானதால் அப்போது சந்தாவை யனுப்ப அனுகூலமாயிருக்குமென்று வரைந்தார்கள். அதனால் பிறகு ஜூன் மீ 14வ வரைத் தவணையை யொத்திவைத்தோம். ஆனால் அவ்விஷயம் ஜூன் மீ தம் வெளியான சஞ்சிகையில்தான் பிரசுரிக்கப்பட்டது. ஆகவே அதனால் சந்தாதாரர்களுக்கு அனுகூலமில்லாமற்போக அனேகம் வி. பி.கள் திரும்பிவர தேர்ந்தது.

யாகும் யோசித்தே யிப்போது 1923(ஸ்) ஜூன் மீ 14வ வரையில் தவணை யளித்திருக்கிறோம். ஆகையால் சந்தாநேயர்கள் ஜூன் மீ தம் ஆரம்பத்திலாவது சந்தாவை அனுப்பிவிடலாம்.

அடுத்த வருடம் சஞ்சிகை வேண்டாதவர்கள் மேல்கண்ட தவணைக்குள் தெரிவித்துவிட்டால் வி. பி. யனுப்பாமல் 12-வது ஆட்சி சஞ்சிகையை சாதாரண தபாலில் அனுப்பி விடுவோம். அப்படித் தெரிவிக்காமலிருந்து வி. பி. வந்தபின் வாபீஸ் செய்வோர்க்கு 12-வது சஞ்சிகை பிறகு அனுப்பப்படமாட்டாது.

சஞ்சிகையை நிறுத்தும்படி வரைவோரும், மணியார்டர் அனுப்புவோரும் சந்தா நம்பரை தெரிவிக்காவிட்டால் பின்னால் வி. பி. வரும். ஆகையால் ஒவ்வொரு சந்தாதாரரும் தயவுசெய்து இம்மாதம் வரும் சஞ்சிகையின் மேல்விலாசத்தில் பெயருக்குமுன் அச்சிலாவது, அல்லது வலது மேல் மூலையில் கையெழுத்திலாவது குறித்திருக்கும். நம்பரை யவசியம் தெரிவிக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறோம். பத்திராதிபர்.

பகவத்கீதை வசனம்.

(389-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

(ஆன்மாவைச் சம்சாரத்தினின்றும் கரையேற்றுவதைப்பற்றி பகவான் கூறுகின்றார்.)

ஏ பார்த்த! இவ்வாறு யோகத்தின்கண் ஆருடனானவன் தனதான் மாவை விவேகத்தோடுகூடிய மனதால் சம்சாரத்தில் மூழ்காவண்ணம்

பாதுகாக்கவேண்டும். தனதான்மாவல்லாமல் தனக்கு மேன்மைசெய்யத் தக்கவர் வேறு யாருமில்லை. ஆன்மாவல்லாமல் தனக்குக் கீழ்மை செய்யத்தக்கவரும் யாருமில்லை. தனதான்மாவே தனக்குச் சத்துரும் தனதான்மாவே தனக்கு மித்துருவுமாகும். (விவேகத்தால் மனதை வசப்படுத்தி சம்சாரபந்தத்தில் யான் எனதென்ற அபிமானங்கொள்ளாது தடுக்கவேண்டுமென்பதாம்.)

(எவ்வாறான ஆன்மா மித்துரு எவ்வாறான ஆன்மா சத்துருவென்று அர்ச்சுனன் கேட்ட சங்கைக்குப் பகவான் அருளிச் செய்கின்றார்.)

ஏ பார்த்த! இப்பிறப்பிறப்பாகிய சாகரத்தைக் கடக்கும்வண்ணம் விவேகத்தோடுகூடிய மனதால் தன் தேகேந்திரியாதிரூபமான கூட்டத்தைத் தன் வசப்படுத்துபவன் எவனோ அவன் தனக்குத்தானே மித்துருவாகிறான். அப்படிக்கின்றி மனம்போன போக்கில் விட்டுவிடுவோன் தனக்குத்தானே சத்துருவாகிறான்.

(குருமுகமாக) சாத்திர ஆராய்ச்சியெய்து சாத்திரங்களாலறியத்தக்க பயனை யப்போஷமாயறிந்து, இந்திரியங்களைத் தன் வயப்படுத்தி விஷயாதிகளால் கலங்காத சித்தமுடையவனாய் ஒட்டையும் பொன்னையும் சம திருஷ்டியாய்ப் பார்க்கக்கூடிய யோகியே இச்சம்சாரத்தின்கண் யாவரும் நடிக்கும் மாயா நடனத்தில் சிக்காமல் தான் சாக்ரிமாத்திரமாய் அதைப் பார்த்துக்கொண்டு சலனமற்றவனாகவே யிருப்பான்.

ஏ அர்ச்சுன! பிரதிபலன் கருதாமலே தனக்கு உபகாரம் செய்வோன், மிக்க அன்பான சினேகன், தனக்குத் தீமைசெய்வோன், தன்னை யலட்சியம் செய்வோன், தனக்குச் சினேகனுமல்லாமல், பகைஞனுமல்லாமல் மத்தியஸ்தனாயிருப்போன், தன் விரோதி, தன் பந்து, அன்னியன், ஈசுவரபத்தியுடைய சாதுவாகிய புண்ணியபுருடன், மகாபாபி ஆகிய யாவரிடத்தும் சமசித்தனாயிருப்பவனே யோகி எனப்படுவான்.

மேலான இந்த யோகத்தை யெவ்வாறு முயல்வதென்பதைப்பற்றிக் கூறுகிறோம் கேட்பாயாக.

இந்த யோகத்தைச் செய்ய முயல்வோன் ஆசையை யொழித்து, ஒரு வரிடம் சென்று தனக்கொன்று வேண்டுமென்று யாசிக்காமல், யோகசித்திக்கென்று தூல்களில் கூறப்பட்ட மலைக்குகை முதலிய ஏகாந்த ஸ்தலத்தையடைந்து, சத்தமாயுள்ள ஒரு ஸ்தானத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

அந்த இடம் அதிக உயரமாகவாவது தாழ்வாகவாவதிராவண்ணம், சமமாக தர்ப்பைபரப்பி அதன்மேல் மான்ரோல் விரித்து அதன்மேல் மிருதுவான வஸ்திரம் விரிக்கவேண்டும். அப்புருடன் அத்தகைய ஆசனத்திலமர்ந்து இந்திரிய நிக்கிரகம் செய்து மனதை யொடுக்கி, அந்தக் கரணசத்தியின் பொருட்டு சமாதியப்பியாசம் செய்யவேண்டும்.

(யோகாப்பியாசத்தின்பொருட்டு இதுகாறும் வாகியாசனம் முதலிய

வற்றைக் கூறி இனி அந்தர்முகத்தில் செய்யவேண்டிய விஷயங்களைப் பற்றிக் கூறத் தொடங்கி தேகத்தை யெவ்வாறு நிறுத்தல் வேண்டும் என்பதைக் கூறியருள்கின்றார்.)

ஏ அர்ச்சுன! அவ்வாறு ஆசனத்தில் அமர்ந்த புருடன் ரிசம், கழுத்தும், தேகமும் நேராகத் தண்டம்போலிருக்கும் வண்ணம் நேரே அசையாத நிலையில் இருந்து நாகி நவியின்மேல் தன் கண்களின் பார்வையை நிறுத்திக் கடல்போலையும் சஞ்சலரூபமான ஆசையும், தேகமயமும் தன்னையிடீரெங்குச் செய்து அலையும்னத்தை யசத்தடக்கிப் பரமேசுரனாகிய என்னிடத்தில் சித்தம் நிலைத்திருக்கச் செய்யுமாறுவே யோகமாம்.

மேற்கூறிய நியமப்பிரகாரம் நிரந்தரமும் சமாதி யோகம் பயில்வோர் முடிவில் சித்த நிரோத முடையவராய் நிருவாண சொரூபனாகிய என்னையே யடைவார்கள்.

(இனிப் பகவான் அந்த யோகம் பயில்வோனது ஆகார நியமம் முதலியவற்றைப் பற்றிக் கூறியருள்கின்றார்.)

ஏ அர்ச்சுன! அதிக ஆஹாரம் புசிப்போனுக்கும் ஆஹாரத்தை அடியோடு நிக்கிரஹம் செய்வோனுக்கும் இந்தயோகம் கைகூடாது. அவ்வாறே நித்திரை, தொழில் முதலியவற்றிலும். அதாவது அதிகமுமல்லாது மிகக் குறைவாகவுமல்லாது மிதமான உணவும், அவ்வாறே மிதமான நித்திரையும், மிதமான தொழில் முதலியவையும் உடையவனுக்கே இந்த யோகம் கைகூடும்.

[இந்த யோகம் பயில்வோர் தமது வயிற்றின் அரைபாகத்தை ஆகாரத்தால் நிரப்பவேண்டும். அதாவது அரைவயிறு ஆகாரமே புசித்தல் வேண்டும். மீதி அரை வயிற்றில் கால்வயிற்றை ஜலத்தால் நிரப்பி மற்ற கால் வயிற்றைக் காலியாகவே விட்டுவிட வேண்டும் என்பது யோகனால் விதியாகும். நித்திரை யதிகமாயின் தமோருணமதிகரித்து யோகத்தைச் கெடுத்துவிடும். நித்திரை யதிகக் குறைந்தால் யோகம் பயிலுங் காலத்தில் உறக்கமுண்டாகி யோகம் கெடும். அவ்வாறே அதிக தொழிலால் தேகசிரமமுண்டாகி ஆயாசம் தோன்றி யோகம் கெடும். தேகத்திற்குக் கமனாதி ரூபத்தொழில் அடியோடின்றேல் சோம்பலும், ஆரோக்கியத் தாழ்வுமுண்டாகி யோகம் கெடும். ஆதலின் ஊண், துயில், தொழில் யாவும் மிதமாகவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டது.]

(உணவாதிகளின் அளவைப்பற்றிக் கூறியபின் யோகம் பயிலத்தகாத காலங்கள் முதலியவற்றைப்பற்றி பகவான் அருளிச் செய்கின்றார்.)

“ஏ பார்த்த! இந்த யோகி அதிக அன்னம்புசித்து பொருமுதலுடையவனாக விருக்கும்போதும், ஆயாசமுளனாகவிருக்கும்போதும், மனதில் வியாகூலம் கலக்கம் உடையவனாக விருக்கும்போதும் யோகாப்பியாசம் செய்யலாகாது. அப்படியே மிகுந்த குளிக்காலத்தும், மிகுந்த உஷ்ண காலத்தும், காற்று மிகுதியாயிருக்குங் காலத்தும் யோகம் செய்யலாகாது.

ஹே அர்ச்சுன! மிதமான ஆகாரம், நித்திரை தொழில் உடையவனுக்கே இந்த யோகம் கைகூடும்.

அரீக்துன்:—ஏ பகவான்! இவ்வாறு முயன்று சம்பாதித்த யோகத்தால் அவன் அடையத்தக்க பலன் யாது?

பகவான்:—இந்தச் சமாதி யோகத்தை மேற்கூறியபடி அறுவடிக்கின்ற யோகியின் சித்தமானது, காற்றில்லாத விடத்திலுள்ள தீபம் எவ்வாறு சற்றும் சலிக்காது சித்திரதீபம்போல் நிற்கின்றதோ அவ்வாறே, சலனமற்று நிற்கும். இவ்வாறு எப்போது அவன் சித்தம் சொப்பிரகாச சொரூபமான ஆன்மாவின் கண் இலையப்பட்டுவிடுகிறதோ, அப்போது அவன் ஆன்ம சாட்சாத்நகரத்தாருண்டாகும் பரமானந்தத்தை யடையாநிற்பன்.

எந்தச் சுகமானது இவ்விந்நிரியங்களுக்கு விஷயமாகாமல் கேவலம் சுத்தபுத்தியால் கவருவதோ, எது காலதேசவஸ்து பரிச்சேத ரகிதமான பிரம்மரூப சுகமாகுமோ, எதையடைந்தோர் அதிநின்றும் அந்நியமாகார்களோ, எதையடைந்தோர் அதற்கு ஒப்பானதும் உயர்வானதும் உண்டென்று கருதார்களோ, எந்தச் சுகமானது சத்துவப் பிரதானமான புத்திக்கே கவரும்படியான விஷயமாய் நிற்குமோ அதன்கண்ணே அந்த யோகி இலயித்திருப்பன். (தொடரும்)

சீடர்.

நாம் க்ஷீணதசையடைந்ததன் காரணம்.

இந்தியர்கள், முக்கியமாய் ஹிந்துக்கள் க்ஷீணதசையடைந்ததன் சில காரணங்களைப்பற்றி ஸ்ரீமான் டூங்கார்ஸீ தாம்ஸீ (Doongarsee Dūramsee) என்பவர் கல்கத்தாவில் மார்ச்சுமீஸ் வெளியான ‘வேல்பேர்’ (Welfare) என்ற மாதாந்த ஆங்கில சஞ்சிகையில் எழுதியிருந்த விஷயத்திலிருந்து எடுத்ததன் மொழிபெயர்ப்பை யீண்டு வெளியிடுகிறோம். இது நம் நாட்டாரனைவருமே அவசியம் அறியவேண்டுவதாகையால் இதை நாம் ஆனந்தனில் பிரசுரிக்க நேர்ந்தது. நம் நாட்டார், அதிலும் முக்கியமாய் மாணவர்கள் அவசியம் இதைப் பன்முறை வாசித்து மனதில் வைத்து நடந்துகொள்ளவேண்டுமாய்ப் பிரார்த்திக்கிறோம்:—

இந்திய ஜனங்கள் அதிலும் முக்கியமாய் ஹிந்துக்கள் இப்போது க்ஷீணதசையையும் கேட்டையும் உண்டாக்கத் துண்டிதல்களால் சூழப்பட்டிருக்கிறார்கள். இக்காலத்துள்ள இந்திய வாலிபர்கள் தேக பலத்திலும், கஷ்டத்தைத் தாங்கும் சக்தியிலும், ஊக்கத்திலும் இன்னும் தேக உயரத்திலுங்கூட முன் சந்ததியாரிலும் குறைந்தவர்களாயிருக்கிறார்களென்று வயோதிகர்கள் குறை கூறுவதைப் பன்முறை நான் கேட்டுருக்கிறேன். ஜனசமூகத்தின் தலைவர்கள் இதைப்பற்றிய முழு விவகாரத்தையும் சோதனை செய்தறியவேண்டிய காலம் இப்போது வந்து விட்டிருக்கிறது. இராஜாங்க விவகாரங்களே நமது கவனத்தை யதிகமாகக் கவர்ந்துகொண்டதால், அதைப்போன்ற இதர முக்கியமான விஷயங்களை நாம் கவனிக்காமலே அசட்டையாயிருக்கிறோம். தேகஜோமத்தைப்பற்றிய விஷயம் மிக்க அக்கரையாய் கவனிக்கப்படவேண்டியதொன்றாகும்.

கடந்த டிசம்பர்மீஸ் கயாவிற்கூடிய ஹிந்துமகாசபையில் பண்டித மதன்மோஹன்மாளவியா அவர்கள் இதைப்பற்றித் தெளிவாக எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார்கள். ஹிந்துக்கள் பெரும்பாலும் கோழைகளாகிவிட்டார்

களென்றும், திடென்று ஒரு அவசிய சந்தர்ப்பம் நேர்ந்தபோது அவர்கள் மனோவல்லமையையும், துணிகரத்தையும், தைரியத்தையும் வெளியிடுவதில்லையென்றும் அவர் முறையிட்டுக்கொண்டார். அத்தகைய சமயங்களில் அவர்கள் தம்மம் வரையில் அல்லது தத்தம் குடும்பம் வரையில் பாதுகாத்துக்கொள்ள முயல்கிறார்களேயன்றி, கிராமம் அல்லது ஜில்லா அல்லது தேசம் முழுமையும் சேஷமமடைய வேண்டுமென்பதைக் கவனிப்பதேயில்லை. ஒருவன் நன்றாகக் கவனித்தால் ஹிந்து சமூகத்தாரிடம் சமயத்தில் எதிர்பார்க்கப்படத் தைரியத்தை அனேக சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் காட்டவில்லை யென்று உடனே அறிந்துகொள்ளலாம். இதற்கு ஒரே யொரு திருஷ்டாந்தமாக ஒரு வருடத்திற்கு முன் மலையாளத்தில் நிகழ்ந்த மாப்பிள்ளைகள் கலகத்தைக் கூறுகிறேன். அங்கு ஹிந்துக்களே யதிகமாகவிருந்தும், அவர்கள் ஒன்றுசேரும் திறமையில்லாததாலும், கோழைத்தனத்தாலும், அவரவர்கள் தப்பித்துக்கொள்வதையே கவனித்ததாலும் அவர்களுக்கும் அவர்கள் மாதர்களுக்கும் மிக்க குரூரமான துன்பங்கள் சம்பவித்தன. பாஞ்சாலத்திலுள்ள மூல்டான் நகரத்திலும், அங்குள்ள ஜனங்கள் வீரம் பொருந்தியவர்களாகவிருந்தும், குறைந்த அளவில் மலையாளத்தில் சம்பவித்ததுபோன்றே நடந்தது. ஒரு சமயத்தில் ஒரு முரட்டு வெறியன் கரத்தில் ஒரு சிறு கத்தியை வைத்துக் கொண்டு தூற்றுக்கணக்கான ஜனங்களை இரண்டுமணிநேரம் கிட்ட நெருங்கவிடாமல் பிரட்டிக்கொண்டிருந்ததைப் பிரத்தியட்சமாய்க் கண்டேன். ஒரு சமயம் சுமார் நூறுபேர்கள் கூட்டமாய்க் கலியாணத்திற்குச் சென்றுகொண்டிருந்தபோது ஒரேயொரு வழிபறிக்கள்ளன் அத்தனை பேரையும் மடக்கிக் கொள்ளையடித்துக்கொண்டு போனான். ஒருவரேனும் அவனைத் தடுக்கக் கைதுக்கக்கூடிய தைரியமுடைத்தானவர்களாக விருந்திருக்கவில்லை. தெருச்சண்டைகளிலுங்கூட பலகீனமான கட்சிக்கு உதவி கிடைப்பதரிது. அக்கட்சி போலீஸார் உதவியைத்தான் எதிர்பார்க்கவேண்டும்.

விஷயங்கள் இம்மாதிரி நிலைமையிலிருப்பதற்குக் காரணங்கள் என்ன?

சில வேளைகளில் குழந்தைகள் தொந்தரவு செய்யாது பேசாமலிருப்பதற்காக பேய் பிசாசுகளைக் கூறியவர்கள் மனதில் பீதியை புண்டாக்குகிறார்கள். இப்பயம் குழந்தைகளின் சுபாவத்திலேயே ஆழ்ந்து வேருன்றி விடுகிறது. இவர்கள் பெரியவர்களானபோதும் அதை யொழிக்க முடியவில்லை. வயது வந்தவர்களிலும் அனேகர் பேய் இருக்கிறது என்ற வதந்தியுள்ள விடத்திற்குத் தனியாகச் செல்லப் பின்னடைவதைக் காண்கிறோம். அனேகம் வாலிபர்களிடமுள்ள இத்தகைய ஆண்மையற்ற நடக்கையான தீமைக்கு இதுவே முதற்காரணமாகும்.

முற்காலத்தில் ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் வாலிபர்களுக்கு இந்திய விளையாட்டுகளிலிருந்த பிரியம் நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டே போகிறது. முற்காலத்தில் ஒருவர் எங்கு சென்றாலும் பிள்ளைகள் குள்தி செய்தல், கோல் வித்தையில் பழகுதல், தாண்டிதல், நீஞ்சல், ஒடுதல், படகு வலித்தல், இந்தியப்பந்தாடல் முதலிய விளையாட்டுகளில் பழகுவதைக் காண்பது நிச்சயம். பிள்ளைகளுக்குப் பலத்தையும், சுறுசுறுப்பையும், சுகந்தையும் அளிக்கத்தக்க அவ்விளையாட்டுகள் இப்போதில்லை. மேலும் இந்த விளையாட்டுகளால் ஒரு செலவுமில்லை. இத்திய வாழ்க்கைக்கு அவைகள் தகுதியானவைகள். இப்போது அவைகை

விடப்பட்டு, எல்லாராலும் முடியாத அதிக பணச்செலவுள்ள மேல்நாட்டு விளையாட்டுகளை இந்திய வாலிபர்கள் கைக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அனேகம் பிள்ளைகள் அந்த விளையாட்டுகளை யிப்போது பழைய தரா வென்றும் கருதுகிறார்கள். (இது நம் நாட்டின் கெட்டகாலக் குறியன்றி வேறில்லை.)

இந்தியப் பெற்றோரில் அனேகர் தம் புத்திரர்களைப் பெயருக்கும்டும் பெரிய மனிதர்களாக்கிவிடப் பிரியப்படுகிறார்கள். தலைமயிரைக் கத்தரித்துவிட்டுச் சீவிக்கொண்டு, பொற்கட்டுப்போட்ட மூக்குக்கண்ணாடியும், நேர்த்தியான கேம்பிரிக் ஷர்டும், சார்தியூர் வேஷ்டி அல்லது காற்சட்டையும், பளபளப்பான டாஸன் பூட்ஸும், பட்டு மேஜோடும் அணிந்து, வாசனையிட்டகைக்குட்டையும், வெள்ளிப்பூண்கட்டிய கோலும் கையிற் பிடித்துக்கொள்ள வேண்டியது. இக்காலத்தில் பூரண பெரிய மனிதனாவதற்கு அவசியமாக வேண்டத்தக்கவை. பெரியமனிதன் கஷ்டப்படலாகாது, கையால் வேலைசெய்யக்கூடாது. குடியானவர்கள் பயிரிடுகிறார்கள், கொற்றர் கட்டிடவேலைசெய்கிறார்கள், தச்சர் மரவேலைசெய்கிறார்கள், கொல்லர் இரும்புவேலைசெய்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு பெரியமனிதன் மகன இத்தகைய வேலைகளொன்றும் செய்யமுடியாது. அவன் பெரிய மனிதனாகவே பிறந்தவனுதல்தான் பிறப்பின் சம்பிரதாயப்படி நடக்கவேண்டும். அவன் ஆள் ஒழுங்காய், துட்ப தேகியாய், குறைந்த பார்வையுடையவனாய், செல்லப்பிள்ளையாய், சோம்பேறியாய், பெருமைக்காரனாய், மேலுலகத்திலிருந்து வந்தவன்போல் நடந்துகொள்வனாய் இருக்கவேண்டும். அவன் பகலில் தூங்கவேண்டும். இரவு முழுமையும் கேளிக்கையிலும் சுகபோகங்களிலும் கழிக்கவேண்டும்.

அவனுடைய தேகசுகங்களைக் கவனிப்பதற்குக்கூட வேலையாட்கள் இருக்கிறார்கள். கணக்கெழுத குமஸ்தாக்களும், அவன் பூஸ்திதிகளைக் கவனிக்கவும் அவற்றிலுள்ள குடிகளைக் கொள்ளையடிக்கவும் காரியஸ்தர்களும் இருக்கிறார்கள். வசிக்கப் பெரிய வீடும், மோடார் இரதங்களும், கோச், வண்டிகளும் பந்தயக் குதிரைகளும், வீண் விரையம் செய்யப் பணமும், சில வேளைகளில் நடித்துச் சந்தோஷமுண்டாக்க நடன மாதர்களும், குடிக்க ஒயின் வகைகளும் இருக்கின்றன. இந்த உலகில் அவனுக்கு வேறென்னவேண்டியிருக்கிறது?

ஒவ்வொரு தந்தையும், அவன் செல்வவந்தனானும், ஏழையானும், தன் புத்திரன் சர்வகலாசாலையில் வாசித்து உயர்ந்த பட்டதாரியாகி வக்கீலாகவோ, டாக்டராகவோ வரவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். தேகசம்பந்தமான கல்வியை யடியோடு அசட்டைசெய்துவிடுகிறார்கள். பிள்ளைகள் ஒரு நெருக்கமானதும் சுகாதாரமற்றதுமான சந்திலுள்ள மாணவர் போஜன சாலையில் விடப்படுகிறார்கள். அங்கு மழைகாலத்தில் முழங்காலளவு சேறும் தூர்நாற்றமுயிருக்கும். அளிக்கப்படும் ஆகாரமோ புஷ்டியளிக்கக்கூடாததும், தேகசுகத்திற்குத் தகுதியற்றதுமாயிருக்கும். அப்படிப்பட்ட விடங்களில் பிள்ளைகள் இரவு ரெடுநேரம் வரையில் தங்க அப்படிப்பட்ட விடங்களில் மணப்பாடம் செய்கிறார்கள். தங்கள் கூட்டாகள் பாடங்களை யதிகமாய் மணப்பாடம் செய்கிறார்கள். 'காபி லிகனோ நயமான சிற்றுண்டிக் கடைகளுக்குச் செல்கிறார்கள். 'காபி லிங்' என்ற இக்கடைகள் நவீன நாகரீகத்தின் ஒரு சாபமேயாகும். இவற்றிற்குச் செல்வதோடு நாடகங்கள், விரினிமா படக்காட்சிகள் இவற்றைக் காணச் செல்கிறார்கள். பின்னால் வக்கீல்களாகவும், டாக்டர்களாகவும், நியாயாதிபதிகளாகவும் பிரபல கௌரவ உத்தியோகஸ்தர்களாகவும் ஆகும் இவர்களுடைய வாலிபகாலம் இவ்வாறு கழிக்கப்படுகிறது.

தங்கள் புத்திரர்கள் பட்டதாரிகளாகிச் செல்வம்பொருந்திய குடியில் பெண் கட்டிக்கொண்டு இராஜாங்கத்தில் ஒரு உத்தியோகத்தில் அமர்ந்துவிட்டால் போதும் என்பதே பெற்றோர்களுக்குள்ள ஆசைமுழுமையும். பிள்ளை தக்க தேகப்பயிற்சி செய்யவும், கஷ்டமான வேலையைச் செய்யவும், ஆணதன்மையான விளையாட்டுகளில் பழகவும், கிருஷித் தொழில் முதலிய வேலைகளில் பரிலவும் கிரமமாகத் துண்டப்படுவதில்லை. ஆகையால் இவர்கள் தேகத்தில் பலவிலலாதவர்களாய், தேசாபிமானமுடையவன் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்பக்கூடாதவர்களாய், இன்னும் அவசரம் நேரின் கள்ளர் போக்கிரிகளிடமிருந்து தங்களையும் தங்கள் பொருள்களையும் பாதுகாத்துக்கொள்ளும் சக்தியில்லாத மனிதர்களாகவே வளர்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவன் காரியசித்தி பேராவாலும், வாயினாலும் ஆகவேண்டியிருக்கிறது. இவன் தன்னையும், தன் சொத்தைபுறம் இன்னும் தன் மாதர்களையும் காப்பாற்றுவதற்காக மேல்நாட்டு மனிதரின உதவியைக் கோரவேண்டியவனாக விருக்கிறான். இத்தகைய ஆண்மையற்ற வாழ்க்கையிலுள்ள ஜனங்களின் நிலைமை அந்தோ என்ன பரிதாபமானது! இத்தகைய ஜனங்கள் பலசாலிகளாகவும், தைரியமும், ஊக்கமுமுடையவர்களாகவும் ஆய்விடலாமென்று எப்படி எதிர்பார்ப்பது?

பாலிய விவாகத்தைக் குறித்துப் பிரசித்திபெற்ற தலைவர்களும், டாக்டர்களும், இந்தியாவின் சமூகத்தைக்கோரும் அனேகரும், அனேக ஜாதியச் சபைகளும் கண்டித்து அதை கிறித்தவேண்டுமென்று முயற்சிசெய்து அதில் திருப்தியான ஜெயமடையவில்லை. இதை கிறித்தவினாள் பல்லம் பொருந்திய சந்ததியாரை யெதிர்பார்க்க முடியாது.

எனக்கு முதன்மையாய்த் ஒரு பெரிய இந்திய வர்த்தகர் தெரியும். அவருக்குப் பந்தயக் குதிரைகளில் மிக்க விருப்பம். அதற்காக அவர் முதல் தரமான பந்தயக் குதிரைகளை வைத்துக்கொண்டிருந்தார். அடா! அக் குதிரைகளின் போஷிப்பைப்பற்றியும், பயிற்சியைப்பற்றியும், தேகசுகத்தைப்பற்றியும் அவர் எடுத்துக்கொண்ட சிரத்தைக்கு அளவேயில்லை. அவைகளுக்கு அரண்மனைகள் போன்ற இலாயங்கள் காலந்தவறாது கிரமமான ஆகாரம் பயிற்சி, தினம் மிருக வைத்தியர் வந்து பார்வையிடல், அதிக சம்பளம் வாங்கும் காவலர்கள், யாவற்றையும் தாமே நேரில் பார்வையிடல், இவ்வளவும் அக்குதிரைகளுக்கு டீட்கும். ஆனால் இதில் தூற்றில் ஒரு பாகம்கூட இந்தப் பெரிய மனிதர் தமது பிள்ளைகளைப்பற்றிக் கவனிப்பதில் அக்கரை செலுத்தவில்லை. அவர்களை மூடான வேலைக்காரர் வசத்தில் விட்டுவிட்டார். (தொடரும்.)

தபால் கொள்ளைக்காரர்கள்.

(399-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கள்ளர்கள் கருடனைக்கண்ட நாகம்போல் நின்றநிலையிலேயே நின்ற விட்டார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றும் தோன்றாமல் பிரயித்துவிட்டார்கள். இரங்கநாதனும் அந்த நிலையிலேயே யிருந்தபோதிலும் சற்று தைரியங்கொண்டு ஆனந்தவிலைமேல் பாய உத்தேசித்தான். அதே விஷய அறையின் கதவு படரென்று திறக்கப்பட்டதும் ஒரு கூட்டம் போன்ஸார் ஆபுதபாணிகளாய் அறைக்குள் நுழைந்து விட்டார்கள்.

இரண்டு விராடிக்குள் எல்லாக் கள்ளர்கள் கைக்கும் விலங்கு மாட்டப்பட்டது. இரங்கநாதன் மட்டும் நெடுநேரம் மல்லாடித் தடைசியில்

நாம் இவர்கள் கையில் சிக்குவதைவிட இறந்துபோவதே நமென்மெண்ணித் தன் துப்பாக்கியைத் திருப்பி மார்பில் வைத்துத் தன்னைச் சுட்டுக்கொண்டு தரையில் வீழ்ந்தான்.

இத்தகைய குழப்பம் நடந்துகொண்டிருக்கையில் ஆனந்தவிலை உளவால் போலீஸாரோடு கூடவந்த அம்பலவாணன் கோமளாங்கியின் கையைப் பற்றிக்கொண்டு “ஆ! என் அன்பே இனி புனக்கொரு ஆபத்து மில்லை. உன் மனதிற்குத் திருப்தியா யிருந்தால் இன்றுமுதல் நீ என்னை விட்டுப் பிரியாமலிருக்கலாம். உனக்கு அப்படி யிருக்கச் சந்தோடந்தானா?” வென்றான்.

அவன் தன்மேல் காதல்கொண்டிருப்பதையும் அவன் அக்காதலை வெளியிடும் நுட்பத்தையும் உணர்ந்த கன்னிகை யுடனே யவன் தோட்களைப் பற்றிக்கொண்டு “உனக்குப் பிரியமானால் என்னுயிருள்ளமட்டும் உன்னை விட்டுப் பிரியாமலிருக்க எனக்கு மிக்க சந்தோஷமே” யென்றான். உடனே காதலிருவரும் ஆனந்தத்தோடு ஆலங்கனம் செய்துகொண்டார்கள்.

இவர்கள் இந்தச் சந்தோஷத்திலிருக்கும்போது ஆனந்தவிலை சும்மா இல்லை. கீழே விழுந்து மரணத்தறுவாயிலிருக்கும் இரங்கநாதனை நோக்கினான். அவன் ஆனந்தவிலைக்கையே நோக்கி “இங்குவா” வென்று சமிக் கை செய்தான். ஆனந்தவிலை அவனருகிற் சென்றதே அவன் யாவரையும் நோக்கி,

“இறந்துபோகிற மனிதனாகிய நான் என் வாக்குமூலத்தைக் கூறுகிறேன். யாவரும் கேளுங்கள்” என்றான். உடனே யாவரும் மெனனமாய் அவனையே நோக்கிக்கொண்டிருக்கத் தொடங்கினார்கள்.

இதுகாறும் நடந்த சொல்லொனாத அக்கிரமங்களையும் இரக்கமற்ற செயல்களையும் கூறத் தொடங்கினான். எவ்வாறெனின்:—

“நான் இப்போது கூறுவது 18 வருடங்களுக்கு முன் நடந்தது. அப்போது தென் தேசத்தின் கோடியில் இரண்டு குடும்பங்களிருந்தன. அந்த இரண்டு குடும்பங்களின் விலங்களும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்திருந்தன. வீடுகளும் ஒன்றின் பக்கத்தில் ஒன்றிருந்தன. ஒரு குடும்பத்திற்கு இரவணப் பன் என்ற ஒரே பிள்ளை. ஒரு குடும்பத்திற்குக் கமலாம்பான் என்ற ஒரே பெண். அப்பெண் இரவணப்பனுக்கு இரண்டு மூன்று வருடம் சிறியவன். இரண்டு குடும்பங்களும் மிக்க சினேகப்பான்மையா யிருந்தார்கள்.

சிறுவர்கள் இருவரும் ஒரு இடத்திலேயே வசிப்பதும், ஒரே பாடசாலைக்குச் செல்வதும், ஒரே விடத்தில் விளையாடுவதும் யிருந்தார்கள். வயது முதிர் முதிர் இவர்கள் நட்பு முதிர்ந்து காதலாய் மாறிவிட்டது. இரவணப்பன் கமலாம்பானே தன் உயிர்த்துணையென்றும் அவனையே நித் தனக்கு உலகசுகமேயில்லையென்றும் எண்ணி அவன்மேல் பூரணமான காதல் கொண்டிருந்தான். கமலாம்பானே அவன்மேல் மனமொத்த

சினேகித வாஞ்சை மட்டும் கொண்டிருந்தாளே யன்றி யவன்மேல் காதல் என்பது அவளுக்கு அடியோடில்லை.

இவ்வாற்றுகையில் இரவணப்பனுக்கு வயது ஏறிவிடவே தான் காதல்கொண்டிருக்கும் கன்னிகையை மணம்புரிந்துகொண்டால்தான் அவன் மனம் ஒரு நிலையில் நிற்கும்போல் தோன்றியது.

ஆகையால் ஒருநாள் அவன் கமலாம்பாளிடம் தன் எண்ணத்தை மரியாதையோடு வெளியிட்டான். கமலாம்பாள் மிக்க அன்போடும் மரியாதையோடும் தனக்குச் சினேகபாவமாய் அவன்மேல் பூரண அன்பிருப்பதாகவும், ஆனால் காதல் என்ற விஷயம் என்னவும் இல்லை யென்றும் கூறி விட்டாள்.

இவள் மொழிகளைக் கேட்டதே இரவணப்பனுக்கு உலகமே தனக்குப் பயனற்றுவிட்டதுபோலாய்விட்டது. அவன் மனம் இந்த ஒரே விசனத்தைக் கொண்டதேயன்றி உலகமே யடியோடு தன்னைவிட்டு நீங்கி விட்டதுபோல் இருந்தது. அவன் அதே எண்ணமா யொருவித பித்தங் கொண்டவனாய் ஊரைவிட்டு வெளி நாடுகளுக்குச் சென்றான். சுமார் மூன்றுமாதங்கள் கழிந்தபின் ஒரு பத்திரிகையை வாசித்தபோது கமலாம்பாளுக்குக் கலியாணமாய்விட்டதாய் அறிந்தான். (தொடரும்.)

சூரணி - துப்புசாய் முதலியார்.

பொது சமாச்சாரம்.

மானக் கேடு.

ஆங்கிலம் நாகரிக நாடு என்பதை இந்தியர்கள் கேட்கக் கேட்க உள்ளம் புழுங்கிக் குழையாமல் இருக்க முடியாது. சீமையிலே நாகரிக ஊற்றுக்கள் இருக்கின்றனபோல் இருக்கிறது. ஒருவன் அந்த ஊற்றுக்கள் ஏதேனும் ஒன்றில் நீராடி வெளி ஏறிவிட்டால், அவன் அந்த வகையில் நாகரிகம் அடைந்து விட்டதாக ஆங்கிலேயர்களின் நடிப்பு. அதுவே நம்மவர்களுக்குப் படிப்பு.

அரசியல் பொறுப்புத் தெரியவேண்டுமா? அரசாட்சியை நிர்வகித்து நடத்தவேண்டுமா? அப்படியானால் இந்தியர்கள் சீமைக்குச் சென்று ஐ. லி. எஸ். பரீட்சைக்குப் படித்தல்வேண்டும். படித்தவுடனே, நாகரிகம் முதிர்ந்து, பழுத்து உதிர்ந்து விழாமல். எத்தனை ஆயிரம் ரூபாய் செலவு. பிள்ளைகளை மேல்நாட்டு நாகரிகத்துக்குப் பறிகொடுத்துவிட்டு, எத்தனை தாய்மார்கள் அகாலமரணம் அடைகின்றனர். பையன் ஐல்லாகலெட்டர் ஆகின்றான். தகப்பன் தன் விதியை நொந்து சாகின்றான். பிள்ளையின் ஆங்கில மனைவி நகைக்கின்றான். பாரதமாதா தவிக்கின்றாள்.

வலித்திய முறையில் தேர்தல் அடையவேண்டினால், மறுபடியும் சீமைக்குச் செல்லவேண்டும். ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவுக்கு வருமுன்னர் இத்தேசத்தில் வாகட முறையே கருப்பாய் இருந்ததா? நோய்ச்

ளுக்கு மருந்தே இருந்ததில்லையா? மனிதனுக்கு வயது தூறு என்று வருத்த நூற்கள் பொய்யா? அவ்வாறு வாழ்ந்த மனிதர்களும் பொய்யா? பழுக்கக் காய்ச்சி உருக்கிவிட்ட இரும்புக்கிராதிகளை யொத்த எலும்புகளைப் படைத்த இந்தியர்களின் தேக அமைப்பைக்கண்டு வியக்காதவர்கள் யாவர்? வைரம் பாய்ந்த உடல்களைத் தாங்கிய இந்தியர்களுக்கு வாழ்வின் மருமமும் நோய்க்கு மருந்தும் தெரியாதாம்! என்ன வினோதம்!

சட்டத்தின் நுட்பம் தெரியவேண்டுமா? சீமைக்குப்போ, ஆக்ஸ் போர்டில் விருந்து சாப்பாடு இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் சாப்பிடு. சட்ட மெல்லாம் உள்ளே சென்று ஜீரணமாகிவிடும். பிறகு நாம் சட்ட நிபுணர்கள் ஆகிவிடலாம். சட்டத்திலே என்ன நுட்பம் இருக்கின்றது என்று எனக்கு விளங்குவதேயில்லை. எனது சட்ட நிபுண நண்பர்கள் இதை வாசித்துவிட்டு நகைக்கலாம். கற்பனைப்பொய்களைப் புகட்டும் முறை என்பதைச் சட்டம் என்று சொன்னால் இயற்கையான மனிதனுடைய நல்ல குணத்தைச் சட்டம் சீக்கிரம் மாற்றிவிடும் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். வக்கீல் என்ற கூட்டம் இந்தியா தேசத்தில் தோன்றி நிலைத்து, வேரூன்றிய பின்னர், குவிந்து மலிந்துகிடக்கும் பொய்யை அளந்து சொல்ல முடியாது பாவம்! நமக்கு இதினின்றும் எப்பொழுதேனும் விடுதலையுண்டா? பொய்சொல்லக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டுமா? இதுவா நாகரிகம்!

நன்றாய் ஜோடுதைக்க வேண்டுமா? தோலைப் பதனிடவும் பின்னர் நயமான அட்டையை மேலே தைக்கவும், வர்ணம் தடவி மெருகு போடவும், கடைசியாக ஒன்றுக்கு மூன்றாக விற்கவும் சீமைக்குப்போய்க் கற்றுக் கொள்ளலாம். சம்பாத்தியம் என்ற சாக்கிலே சகோதரமனிதனை ஏய்க்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமானால் சீமைக்குச் செல்லவேண்டும். இவையாவும் நாகரிகம் கற்றுக்கொள்ளும் முறை. இவை யாவும் போகட்டும்.

தருமசொத்துப் பரிபாலன மசோதாவைப்பற்றிய நடவடிக்கைகளில் ஒரு வினோதம் கண்டேன். அது எல்லோருக்கும் வருத்தம் உண்டாகும். தருமபரிபாலன கமிஷன் ஒன்று புதிதாய் ஏற்படப்போகிறதாம். அதற்குத் தலைவராய் ஒரு பாரிஸ்டர் இருக்கவேண்டுமாம். அல்லது அனுபவமுதிர்ந்த வக்கீல் இருக்கவேண்டும்! தருமசொத்துப் பரிபாலனத்துக்கு ஒரு பாரிஸ்டர் (ஹிந்து) தேவையாமே! நாகரிக முதிர்ச்சிக்கும் அறிவு தெளிவுக்கும் பஷ்பாதபில்லாமைக்கும் மேனாட்டு நாகரிகம் ஸீல் வைத்தால்தான், நல்ல சாக்குப்போலிருக்கின்றது? என்ன மானக்கேடு! நமக்குச் சொந்த நாகரிகம் இல்லையா? நமது நாகரிகம் ஆங்கில உலையில் வார்க்கப் பட்டு, மேனாட்டு நாகரிக அச்சில் உருவாகவேண்டுமானால் நாம் பிழைத்திருப்பதைவிடச் சாகலாம். நமது மூதாதைகளின் வாழ்வையும் பெரு முயற்சிகளையும் பாழ்படுத்தி அவமானத்துக்குள்ளாக்கி, நாம் வாழ்வதைச் சாட்டிலும், நாம் உயிர் துறப்பது மேலாகும். (சு-ன்.)

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

உருத்ரோத்தாரிஸ் ஆனிமீ—கலி 5025—சாலிவாகனம் 1846
பசலி 1832—கோல்லம் 1098-99—ஹிஜரி 1341
இங்கிலீஷ் 1923ஸ்ர ஜ-ஒன்மீ—ஜ-ஒலேமீ

ஆனிமீ	ஜ-ஒன்மீ	வாரம்	திதி	நக்ஷத்திரம்	யோகம்	விசேஷங்கள்
1	15	வெ	பிர32-33	மிரு3-55	சித்60	சிஜஜேஷ்டசுத்தம், ஷ்டட சீதி புண்யகாலம்
2	16	சனி	து83-35	திரு6-50	சித்60	சோபபத [ந்தி
3	17	ஞா	திரு33-25	புன8-48	சித்60	ரம்பாதிரிசை, புத்த ஜய
4	18	திங்	சது32-15	பூச9-45	சித்60	மாசசதுர்த்தி விரதம்
5	19	செவ்	பஞ்30-15	ஆமி9-53	சித்60	சஷ்டி, பிரயாணம் விலக்
6	20	புத	சஷ்27-18	மக9-8	சி9-8அ	கரிநாள்
7	21	வியா	சப்74-10	பூர7-28	சி7-28ம	ஆனித் திருமஞ்சனம்
8	22	வெ	அ18-38	உத்4-18	சி4-18அ	கடகாயனம் நா-26-55
9	23	சனி	நவ12-58	அஸ்1-25	சி57-15அ	தசஹார விரதம், அவமா கம்
10	24	ஞா	தச6-35	சுவா52-20	சி52-20ம	ஸ்மார்த்த ஏகாதசி, சிர் ஜல ஏகாதசி [தசி மத்வ, வைஷ்ணவ ஏகா
11	25	திங்	து52-30	விசா47-10	சி47-10சி	
12	26	செவ்	திரு45-18	அனு41-55	சி41-55ம	
13	27	புத	சது38-15	கேட்36-55	சி36-55ம	
14	28	வியா	பு31-53	மூல32-40	சித்60	
15	29	வெ	பிர26-85	பூரா29-25	சி29-25சி	
16	30	சனி	துதி27-43	உத்27-48	சித்60	
17	1	ஞா	திரு21-0	திரு27-43	அ27-43ம	
18	2	திங்	சது20-53	அவி29-38	சித்60	
19	3	செவ்	பஞ்22-43	சதை33-25	மர60	
20	4	புத	சஷ்26-10	பூரட்38-45	அ38-45சி	
21	5	வியா	சப்31-8	உத்ரட்45-80	சித்60	கிரகபிரவேசம்
22	6	வெ	அ47-0	ரேவ52-58	அமி60	திரிலோசன பூஜை
23	7	சனி	நவ34-8	அசு60	சித்60	திருதின ஸ்பிருக் [க்
24	8	ஞா	தச48-58	அசு0-28	சித்60	மாடுவாங்க, அடுப்புவை
25	9	திங்	வ53-45	பரஃ7-25	சித்7-25ம	மத்வ சர்வ ஏகாதசி
26	10	செவ்	து57-33	கிரு13-85	சி13-35அ	கடன் நீக்க
27	11	புத	திரு60-0	ரோ18-33	சித்60	பிரதோஷம், சேமந்தம்
28	12	வியா	சது60-0	மிரு22-10	மர60	மாச சிவராத்திரி
29	13	வெ	சு0-58	திரு24-28	சித்60	சர்வத்திர அமாவாசை
30	14	சனி	அமா0-55	புன25-38	சித்60	ஆஷாட சுத்தம், அவமா கம்
31	15	ஞா	துதி57-5	பூச25-33	சித்60	சந்திரதரிசனம், காதுகு த்த, வித்தியாரம்பம் செய்

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR AT THE
“ANANDA BODHINI” POWER PRESS, 15, VENKATESA MAISTRY ST., MADRAS.

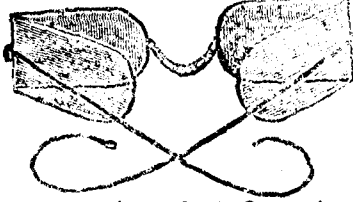
சூத்திரியுகலைவ டெக்ஸ்புக் கமிட்டியினால் அங்கீகரிக்கப்பெற்றவை.

நூதன தமிழ் நாவல்களும், கதைப் புத்தகங்களும்.

நூல்	தரம்	பெரியபுரண வசனம்	கு.அ.
முத்திராபாமி	...	...	2 8
அமராவதி 2-பாகங்கள்	...	...	4 0
கதூசன் அறையின் மர்மம்	...	...	1 8
கற்கோட்டை	...	...	2 0
பூங்கோதை	...	...	0 10
வீரநாதன்	...	...	0 12
கனகபுஷ்பம் 2 பாகமும்	...	...	3 8
கமலசேகரன்	...	...	1 12
தினகாகந்தர்	...	...	1 0
இரத்தபுரி இரகசியம்	...	...	...
இரண்டு பாகங்கள்	...	...	4 0
மதனபுஷ்பம்	...	...	1 0
சுமர்தும்பான்	...	...	0 12
நெய்கந்தர்	...	...	1 4
குணசந்தரன்	...	...	0 12
* சகோதரவாஞ்சை	...	...	0 6
பத்மாஸனி	...	...	0 14
ஆனந்தலிங்க	...	...	2 0
மின்சாரமாயவன்	...	...	1 8
குலோகன்	...	...	1 0
சுந்தரி	...	...	1 8
சீலா	...	...	1 0
உமர் பாக்ஷா	...	...	2 8
புஷ்பவனம்	...	...	0 14
வந்தகந்தரம்	...	...	2 0
அம்புஜாம்பி	...	...	2 0
பத்மலோசனி	...	...	0 12
சங்கதி	...	...	0 12
அய்யாஷா 2 பாகங்கள்	...	...	1 12
சுருஷ்டிரன் I & II பாகங்கள்	...	...	2 4
அந்தப்புரக்காதல்	...	...	1 4
மாண்டுகிரிஸ்டோ 2 பாகமும்	...	...	3 0
வண்டன் திருடர்கள் 2 பாகம்	...	...	2 12
இரங்காபதி	...	...	1 4
கோஷர்ஜான்	...	...	0 10
பிரியாசன் துப்பறியும் காவல்	...	...	0 6
இந்திரானி	...	...	1 4
பத்மசீதி	...	...	0 10
நாகபாயணி	...	...	0 6
முத்திரை வரங்கள்	...	...	0 6
சுந்தரன் சரிதை	...	...	0 12
சுந்தரன் மையுள்ள ஹிந்து மாத	...	...	0 10
சுருஷ்டிரன்	...	...	1 0
பெரியபுரண வசனம்	...	...	6 பை.

இந்த நூல்களைப் பற்றி, கேள்விக்கான பதில்கள், மதராஸ்.

நாலுயில்லை குளிர்ச்சி மூக்குக்கண்ணாடி.

இவை கண்ணுக்கு குளிர்ச்சியானது இதை உபயோகித்தால் வெப்பியில் உபத்திரவம் இல்லாமலும் கண்ணுக்கு துகமண் முதலியது படாமலும் கண்ணின் கந்தமாய் இருக்கும். இதன் கம்பிகள் எப்பொழுதும் வெள்ளியைப் போன்ற வெண்மையாய் இருக்கும் இதில் பச்சை

வலதா சாம்பல் நிறம் மேகவண்ணம் முதலியது உண்டு பக்கம் ஒன்றுக்கு இரண்டு பில்லை உண்டு. இதன் விலை கண்ணாடி 1-க்கு ரூபா 1 4 0 இதில் மேகவண்ணமுள்ள அதிக குளிர்ச்சியுள்ள கண்ணாடி 1-க்கு ரூபா 3 விலாசம்:—தண்ணீர் கம்பெனி, செளகார்பேட்டை, சென்னை.

புதிய புஸ்தகம்.] [வெளியாய் விட்டது.

முக்கிய கவனிப்பு ரூ. 1-8-0 க்கு குறைந்த ஆர்டர்களை வி. பி. யில் அனுப்பிவைக்க முடியாது.

அந்யாநம் ராமாயணம்:—பூணுக்குறிய புஸ்தகம் இது ஒவ்வொரு வரும் வாசித்து சாஷாத் தீராமபிராணுடைய திருவடிக்கு ஆளாகக்கூடிய புஸ்தகம். இது ஒவ்வொரு குடும்பத்திலுமிருக்கவேண்டிய தவசியம். இது நோத்தியான சித்தான் பைண்டு செய்யப்பட்டது விலை ரூ. 2-12-0.

சுதி கலோசனை:—இந்திரஜித்தனுடைய மனைவியாகிய கலோசனை வினது சுத்பின் பிரபாவத்தை விளக்குவது விலை ரூ. 0-6-0.

ஜடாவல்லவரி:—இது நோத்தியான நாவல். ஆண்பெண் இருபாலர்க்கும் கல்வறிவு புகட்டி வாழ்க்கை நலத்தை யளிக்கும் கூடிய புஸ்தகம். இதை வாசிக்க, வாசிக்க வெகு சந்தோஷத்தை தரக்கூடியது. ரூ. 2-8-0.

கலியாணம்:—4 பாகங்கள் வாசிக்க வெகு மனோரமியமான நாவல் விலை ரூ. 5-0-0.

கமலாசனி அல்லது காதலன் வெற்றி:—விலை ரூ. 1-0-0.

தனபாலன் அல்லது ஒரு பெரிய கோடகரனின் ஆச்சரியமான அனுபவம் விலை ரூ. 2-0-0.

பரிமளோஜா:—ஒரு சரித்திர சம்பந்தமான கதை. விலை ரூ. 0-6-0.

சுருத்தமாலினி:—ஒர் ராஜபுத்திர வீரனின் சரித்திரம். விலை ரூ. 0-6-0.

பூழ்வார்கள் சரித்திரம்:—வைஷ்ணவ மதத்தை நிலைநிறுத்தின பன்னிரு ஆழ்வார்களின் வைபவங்களை கூறுவது. விலை ரூ. 0-8-0.

நால்வர் சரித்திரம்:—சைவ மதத்தை நிலைநிறுத்தின நான்கு நாயன்மார்களின் ஜீவிய சரித்திரங்களை கூறுவது. விலை ரூ. 0-8-0.

சுதி அநுதூயை:—அத்திரி முனிவரது நன்மனைவியனுடைய சுத்பின் நிறத்தைக் கூறுவது அரும்பெரும் நீதினை புகட்டுவது. விலை ரூ. 0-8-0.

வலோர. இரைசாமி அய்யங்கார் (படங்களுடையது).

வாலாமணி 2 பாகம்	ரூ. 2 8	திகம்பர் சன்யாசி	ரூ. 8 0
மேனகா 2-ம் பாகம்	" 3 0	மதன கல்யாணி 3 பாகம்	" 4 8
கனகாம்புஜம் 2-பாகம்	" 2 12	செனத்தர்ய கோகிலம்	" 1 8
வசந்தமல்லிகா	" 1 8		

மாயவரம் எஸ். எ. ராமஸ்வாமி அய்யர் எழுதியது.

விலாவதி	ரூ. 0 12	ரஞ்சித்கித்	ரூ. 0 10	ராமமுர்த்தி	ரூ. 0 10
ஆனந்தகந்தரி	" 0 12	நிலகண்டன்	" 0 10	வத்ஸலா	" 0 8
சுருநாதன்	" 0 12	ஸரஸா	" 0 10	உட்டாணி	" 0 6
மாலிகாபுஷணி	" 0 10	சுவாஸந்தன்	" 0 10		

விலாசம்:—டி. சீதாராம் முதலியார்,

செ. பி. வணங்குமாரி தெருவு, திருவன்கிச்சேணி, சென்னை.

2 மணி நேரத்தில் அற்புத மாய் குணம் படுத்தும்

பிஜ்பந்த்

தீவய குணவுதம்.

இந்த மருந்து இராத்திரி வேளையில் ஒரு மாத்திரை சாப்பிட்டவுடனே எவ்வளவு நீராகியிருக்கும் வீரியத்தையும் இரண்டுமணி நேரத்திற்குள் கட்டிப்படுத்தி அதிகமான ரதிக்ச்சையை கொடுக்கும். வேண்டும் பொழுது கொஞ்சம் ஏலாயிச்சம்பழம் சாம்பிட்டால் உடனே வீரியம் ஸ்கலிதமாகும்.

பிஜ்பந்த்:—மூன்றுநாள் இரண்டுவேளையும், பாலில் சாப்பிட்டால், வீரிய ஸ்கலிதம் அதிக காலமாயிருந்தபோதிலும் தவராமல் சென்கயப்படுத்தும். பதினாந்து நாள் இரண்டு வேளையும் பாலில் கிரந்தையாய் சாப்பிட்டால் அதிகமான வீரிய வீருத்தியும், நரம் புசுருக்கு பலத்தைக் கொடுத்து துர்ரப்பியாசங்களினால் உண்டாகும். ஈபுச்சக்தவம் போக்கி யவ்வளத்தை கொடுக்கும் கடிநகர்களை ராஸ்யமாய் வைக்கப்படும். 20 மாத்திரைகள் வீசா 1-க்கு ரூ. 2. வி.பி.சார்ஜ்வேறு. சிங்கப்பூர், பிளாக்கு முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு முன் பணம் அனுப்பவேண்டும். ஆரிய வைத்திய ஆஸ்ரமம்,

செ. 38, பைராமிடம் கோவில் வீதி, ஜி. டி. மதராஸ்.

புத்திர சந்தான எண்ணை.

ஆண்மலடு சொன்னாலும் சொல்லலாகும் அப்பனே பெண்மலடு யாருமில்லை என்மலடாய்ப் போவதென்று கேட்பாயானால் இயம்புவேன் கருக்குழியில் சோகை சேர்ந்தால் ஊன்மிகுத்தால் புழுதரித்தால் உதிரக் கெட்டால் ஒங்கார பிரணவத்தில் வாய்வு சேர்ந்தால் தான்மதத்து விபரிதச் சேர்க்கைசெய்தால் தலையாட்டுப் பேய்ப்பிணியால் தரியாதென்னே. பூசுகளின் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி அப்பப்போது வித்தைப்புகித்து விடுவதினாலும், விபரிதச் சேர்க்கையாலும், கருக்குழியினிடத்தில் சதைவளர்ந்து சொரிபற்றி இரத்தம் கட்டி விருத்தானும் மதத்துக்கொழுத்திருந்தாலும், மூலச் சுழியில் வாய்வு பித்தம் தங்கினாலும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணெயைக் காலை மாலை இருவேளையும் 1-அல்லது 2-காச அளவு சாப்பிடவும் இப்படி 15 நாள் சாப்பிட்டால் கருக்குழியிலிருக்கும் ஆறுவித குற்றங்களையும் நீக்கி மறுமாதத்திலேயே கர்ப்பம் தரிக்கும். சிலருக்கு கருதரித்து 2, 3, 4 மாதங்கள் வரையில் குலாயிருந்திட உடனே உடைந்த போவதுண்டு. இப்பேர்த் கொத்த கர்ப்பத் தோஷமெல்லாம் நிவர்த்தியாகி தீர்க்கபுணான கருதரிக்கும்.

இதன் டட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 2-0-0.

விலாசம்:—சி. வி. கோலிங்கராஜ் முதலியார் & சன்ஸ்.

93, வெங்கடேச மேஸ்திரி வீதி, மதராஸ்.

தலைவர்: தனது உயர்வு கம்பெனி, சௌகரியோடு சென்னை.

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

ஸ்ரீ சங்கரவிஜயம்: ஆதி சங்கராசா ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணவிஜயம்: ஸ்ரீ விவே ரியர் திவ்ய சரித்திரம் (படங் காந்த ஸ்வாமிகளின் குருமூர்த் களுடன்) ரூ. 1-4-0 தியாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சரின் சரித்திரமும், தாமர்த் திரமும், அவரது அற்புதமான பிரசங்கத் திரட்டம் ரூ. 1-12-0 ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் விரி வான சரித்திரம். ரூ. 2-0-0 ஸ்ரீ விவேகாநந்தர் விரிவான சரித்திரம் ஸ்ரீ பக்தலீலாம்ருத வசனம் 82 பக் கம்: அழகிய படத்துடன் ரூ. 2 0 0 தர்களின் திவ்ய சரித்திரம் 3-0-0

இதும்! பாதிவிலை!! இதும்!!!

“சீட்டு கட்டு தமாஷ்கள்.”

தற்கால ஜாலவித்தைக்காரர்கள் செய்துவரும் சீட்டுக்கட்டு ஜால வேடிக்கைகள் (Card Tricks) யாவும், குருவினது உதவி அன்னியில் புத்தகத்தைப் படித்த மாத்திரத்தில் தொழில்நுட்ப கற்றுக்கொண்டு உடனே வேடிக்கைகள் செய்யும் வண்ணம் மிகவும் எளிய நடையில் எழுதப் பெற்றிருக்கிறது. இம்மாதிரி புத்தகம் இதுவரை தமிழில் வெளிவரவில்லை என்பது திண்ணம். சுவல்ப காப்பிதான் அச்சு செய்திருக்கிறபடியால் இன்றே ஆர்டர் செய்யுங்கள்! முத்துங்கள்!!

புத்தகம் 1-க்கு விலை ரூ. 2-0-0 (வி.பி. சார்ஜ் வேறு) 1923-ல் ஜூலை 80 வுக்குள் ஆர்டர் செய்கிறவர்களுக்கு பாதி விலை ரூ. 1-0-0 தான்.

வி. பி. யில் அனுப்பமாட்டோ மாகையால் ரூபாய் ஒன்று மணியாடர் செய்து பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

தந்திலாசம் } மாணேஜர்:- “மாயாவி” ஆபீஸ்,
“மாயாவி” } புதுக்கோட்டை, திருச்சி.
புதுக்கோட்டை.

வாசியுங்கள்! வாசியுங்கள்!! வாசித்து ஆனந்தமடையுங்கள்!!!

ம ஹே ஸ் வ ரி.

ஓர் இனிய அற்புத துப்பறியும் தமிழ் நாவல்.
ஒவ்வொருவரும் அலசியும் வாங்கவேண்டிய புஸ்தகம்.
விலை அனா 10.

விலாசம்:—ஜி. பாலசுப்பிரமணியம்,
நெ. 177, தங்கசாலை தெரு, மதராஸ்.

நளினசுந்தரி அல்லது நாகரிக தட்புடல்.

பிரஹ்மஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சிவம் அவர்கள் எழுதியது.
தேசாபிமானமும், ஜனாபிமானமும், மதாபிமானமும் நிறைந்த வினா கும் இளையதோர் ‘நாவல்’. வீரத்தன்மையும் விஸ்வாச குணமும் மிகுந்த வீரணத் தேவனது நடவடிக்கைகள் படிப்போர் மனதைப் பரவசப்படுத்தும். யானைக்காரன் மகம்மத்கானுடைய ராட்சத யுத்தம் அதிவிநோத மாயும் ஆச்சரியமாயுமிருக்கும். நாகரிகர்களான நாராயணசாமி, நளின சுந்தரி இவர்களுடைய செயல்கள் காலத்திற் கேற்றவையும் கண்டிப் பதற்கு விஷயங்களுமாம். இதன் விலை அனா 10.
ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரருக்கு 30-6-23 வரையில் அனா 8.

மலையாள பகவதி.
(கும்பிட்டு விழுந்த குமே பற்கோத்தேவன் கதை.)

இது, மகாவிகோதமான தமிழ்க் கதை, படிக்குந்தோறும் அடங்காச் சிரிப்பை யுண்டாக்கத்தக்கது. “ஆலீ நமழை பொழிய இல்லம் வீழ அகத்தினன் கோய்தனில் வருந்த அடிமை சாக, மாநாம் போருதென் றுவிதை கொண்டோட வழியிலே கடன்காரர் மறித்துக் கொள்ளச், சாவோலை. கொண்டருவன் எதிரே செல்லத் தன்னவொண்கு விருத்த வர் சர்ப்பந்தின்டச், கோவேந்தர் பெறத்தமது பகுதிகேட்பத குருக்கள் வந்து தடினைக்குக் குறுக்கிட்டாரே” என்பதற்கு உதாரணமாக இதில் ஒருவனுக்கு அகேசம் வேடிக்கை இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுவது விடாகைப் ப்பை யுண்டாக்கும். மலையாளபகவதி கடைசியை நன் இரகசியம் வெளிப் படாமலிருந்து தன் சபதத்தைமுடிப்பது மிக அற்புதமாயிருக்கும். கோடாங் கிக்கத்தம், பேயாட்ட வேடிக்கைகளும். சேவித்தவனுக்குத் தெப்பப் பிழுவதும், சாஷ்டாங்க வணக்கஞ் செய்தவன் தலை மொட்டையாவதும், தேன் சொட்டு நாடகமும் சிரிப்புமயமாகவேயிருக்கும். விலை ரூபா. 1-0-0 கலியாணச் சந்தடியில் தாலிகட்ட மறந்த கதை.

கனவான்களே! கலியாணத்தில் தாலிகட்டுவதைக்கூட மறந்துவிடுவ துண்டா என்று சந்தேகப்படவேண்டாம். சில மெளட்டிகமான ஜனங்க ளிடத்தில் மெய்யாகவே இச்சம்பவம் நடந்திருக்கின்றது. அதை அனு சரித்தே இக்கதை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இக்கதை முழுவதையும் படித் துப்பார்த்தால் தாலிகட்ட மறந்துவிடுவதற்கேற்பட்ட காரணங்களும், இன்னும் பலவிஷயங்களும் மிகவேடிக்கையாய் விடாகைப்ப்பையுண்டா கும். இதைப் படிக்கப்படிக்க அடங்காச் சிரிப்புண்டாகும். விலை அனா 5.

மலையை விழுங்கிய மகாதேவன் கதை.

இது, அவுட்டுச்சிரிப்பை யுண்டாக்கத்தக்க அரிய தமிழ்க்கதை. “மலையையிழுங்கிய மகாதேவனுக்குக் கதவு ஒரு அப்பனமாம்” என்ற பழமொ ழிக்கினங்க இதில் மகாதேவன் என்னும், ‘சண்டப்பிரசண்ட புசண்ட மாறுதக் கோடையிடிப் பெரும்புலித் திடீர்ப்புளுக ஜெகஜாலப்புரட்டன் செய்யும் பகல்மோசம், இராமோசம், மதிமோசம், சதிமோசம் முதலிய பல எமாற்றச் செய்கைகளெல்லாம் மிக்க அற்புதமாயிருக்கும். இக்கதை வால் முக்கியமாக கல்ல விவேகமுண்டாகும். இதன் விலை அனா 6.

விலாசம்:—ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், சேனாப்பேட்டை, மதராஸ்.

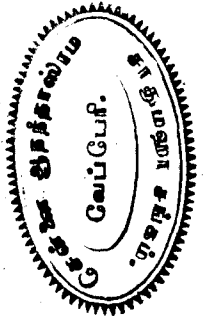
“விக்டரி பையகராப்”

இது நமங்கென்றே ஜர்மனியிலிருந்து தயார்செய்து வரவழைக்கப்பட்டதனால் இவ்வளவு குறைந்தவிலைக்கு விற்கிறோம். இவைகள் சாதாரணமாக பயாஸ்கோப் கம்பெனிகளில் காண்பிக்கும் Celluloid என்னும் தந்தபிலிம்ஸ் படங்களை யொழியவேறு அட்டைப்படங்களல்ல இவைகளையே வேறு கம்பெனியார்கள் பலமாதிரி வர்ணித்து அதிக விலைக்கும் விற்கிறார்கள். இந்தப் படங்களைப் பார்ப்பதற்கு ஒரு பூதக்கண்ணாடியால் ஓர் இயந்திரம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 50 தந்தபிலிம்ஸ்கள் பல வர்ணங்களுடன் சேர்ந்த பெட்டி 1-க்கு ரூபா. 2-0-0. ஷே. 30 கொண்டது 1-8-0.

விலாசம்:—கனவான்சுமி கம்பெனி, செளகார்பேட்டை, மகராஸ்.

புதுமாதிரிகளான வுறுதியான இந்தியா ரப்பர் ஸ்டாம்புகள். எங்கள் ரப்பர் ஸ்டாம்புகளுக்கு 5-வருஷம் உத்தரவாம் கொடுக்கப்படும். எங்கள் வேலைத்திறத்திற்காக 1914 வருஷத்திய மதராஸ் எக்ஸ்பிஷனில் உயர்ந்த சர்ட்டிபிகேட் பரிசுபெற்றிருக்கிறோம்.

No. 61. Rs. 2-8.

No. 69. Rs. 2-8.

அ. ராஜு பிள்ளை, அண்டே பிரதர், 19, பஜார் ரோட், சூளை, மதராஸ்.

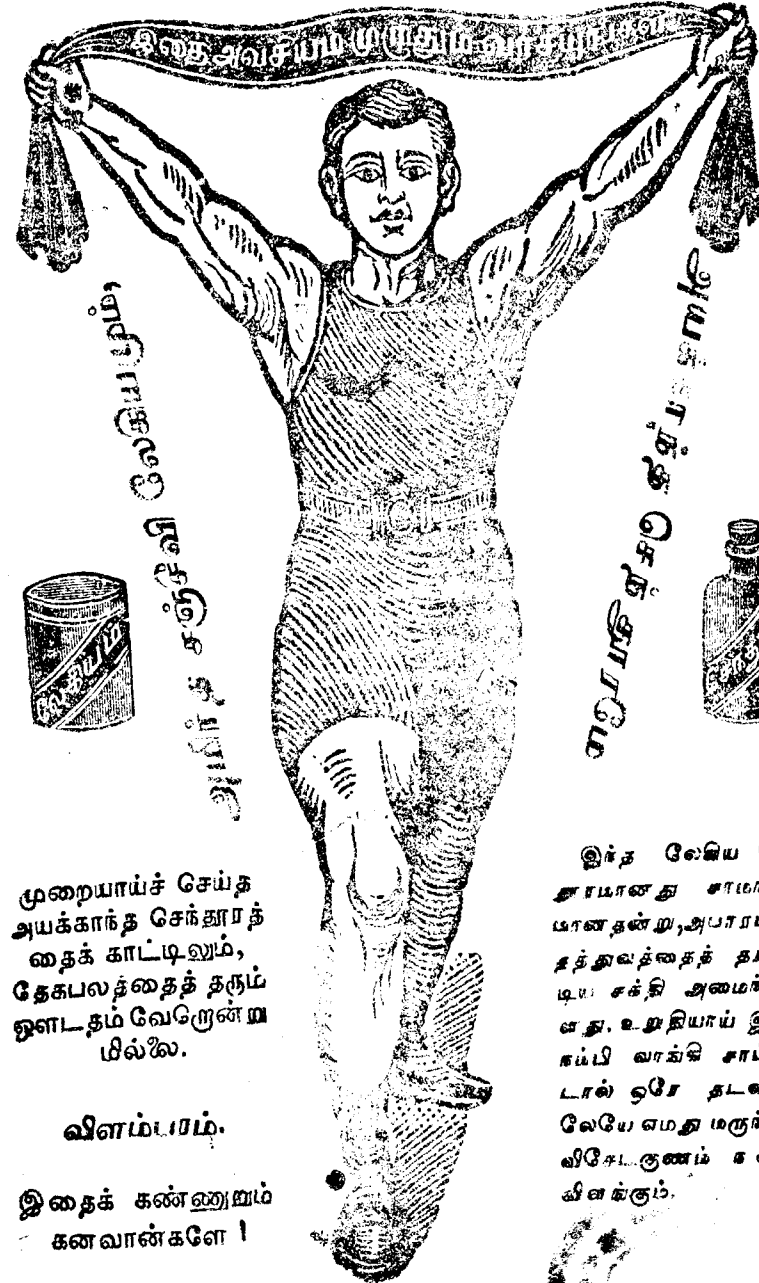
கனவான்களே! எங்கள் கம்பெனியில் தயார் செய்து வரும் ரப்பர் ஸ்டாம்புகள் ரொம்பவும் நேர்த்தியாகவும், சுத்தமாகவும், விலை சாசமாகவும் இருக்கும். மேலான சிமைரப்பரிசில் தயார் செய்யப்பட்டவை. சேவையுள்ளவர்கள் இதில் கண்ட ரப்பர் ஸ்டாம்புகளின் கீழ் போட்டிருக்கும் பெட்டியும், விலையையும் குறித்து எழுதுவதும் என்ற எந்த பாஷையில் போடவேண்டிய தென்பதையும், ஸ்டாம்பில் போடவேண்டிய பூரூ விலாசமும், எழுத்துகள் விபரமாய் எழுதி அனுப்பவும். ஒவ்வொரு ஸ்டாம்புகளுடன் மை பேட், பிரஷ், மை புட்டியும், இவைகளை வைத்துக் கொள்ள ஒரு பெட்டியும் இனமாக அனுப்பப்படும். வி. பி. தபால் சார்ஜ் வேறு.

No. 29. Rs. 2.

No. 28. Rs. 2.

இன்றியமையாத சிங்க பலத்தைத் தருவதெது?

முறையாய்ச் செய்த அயக்காந்த செந்தூரத்தைக் காட்டிலும், தேகபலத்தைத் தரும் ஔடதம் வேறொன்றுமில்லை.

விளம்பரம்.

இதைக் கண்ணுறும் கனவான்களே!

இந்த லேடிய செந்தூரமானது சாமான்யமானதன்று, அபாரமான தத்துவத்தைத் தாக்கடிப்பதில் சக்தி அமைந்துள்ளது. உறுதியாய் இதை நம்பி வாங்கி சாப்பிட்டால் ஒரே தடனையிலேயே எமது மருந்தின் விசேடருணம் கண்டுவிளங்கும்.

இந்த லேகிய செந்துரத்தால் நிவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிகளாவன.

தற்காலத்தில் பால்ப இச்சையாலும், இரத்தப் பெருக்காலும், உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், குளிரோகம், குளம்போகம், பித்தபாண்டி, கைகால் முடக்கு, ஓடுவாய்வு, பித்தவப்பம், செஞ்செதொண்டை எரிச்சல், வயிற் உப்பிசம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாதுநீர், தேகஉணர்ச்சல், கண்ணில் கீர்வடிதல், சோம்பல், நித்திரையில்லாமை, தலைமுற்றல், கீர் இறங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத் தரும் தந்திமேகம் முதலியவைகளை ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் நீக்கிவிடும். பல்வகையான மேக சம்பந்தமான வியாதிகளைப் பத்தே வேலையில் முழுதும் குணமாக்கி சந்த கரம்புகளை மிக முறுக்கேற்றி அபரிமிதமான ரத்தவீர்த்தியைப் பெருக்கி சக்தியைத் தருவதில் இந்த மிஞ்சின லேகிய பஸ்பம் வேறென்ற நிலை என்று காம் உறுதியாகச் சொல்லோம். இதல்லாமல் இளைத்த தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கி தேகதடிப்பு, கசக்கண் வெளுத்திருத்தல் முதலிய வியாதியைக் கண்டித்து, தினந்தோறும் மலத்தைத் தாராளமாய் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்துரமே முதன்மையான தென்பதை எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். நீர்க் இந்த லேகிய செந்துரமானது மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நீவர்த்திக்குமா என்னும் சந்தேகமுடையோர் பரிஷார்த்தமாக முதலில் 48-நாளாவது வாங்கியுண்ண இதன் அபாச குணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள் இம்மகத்தவம் பொருந்திய லேகிய செந்துரத்தை எவ்வளவு சிறப்பித்துக் உபயோகித்தாலும், தவிர இதை நோய் உள்வரேதான் சாப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உள்வரக்கூடியோர் நோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் லேகிய செந்துரத்தை யாதும் பத்தியமின்றி சாப்பிட சாவனவும் தற்பலமே ஏற்படாது. இது சத்தியம். தருவித்து எண்ணிக்கையாக சாப்பிட்டு 10-நாளைக்குள் குணம் தராவியில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கட்டாயம் வாங்கிய பணம் வாய்ப்பு செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய நோய் உடையோர் 48-நாள் சாப்பிடுவார்களே யானால் முழுதும் குணமாகிவிடும். அப்படி குணம் தராவியில் யாங்கள் உத்திரவாதி யாவோம். அதாவது, யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்துரத்தை எவ்வளவு சிரத்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்த பரோகாரார்த்தமாக இதை வெளியிட்டோம். இவ்வருமைவாய்ந்த லேகிய செந்துரத்திற்குப் பொன்மெடல், வெள்ளிமெடல் பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான யோகவியதா பத்திரங்கள் பெற்றிருக்கிறோம். எமது லேகிய செந்துரமானது யாம் சொன்ன வகையில் குணத்தைக் கொடுக்கிறது என்றதைப்பற்றி ஜவாப்தாரியா யிருக்க காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இது உண்மை. ஒரோதரம் தருவித்து பாகும்; எமது உண்மை என்று விளங்கும்.

வாதாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, தாப்பியாசத்தினாலாவது, அதிக மனச்சலம்பினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் கோபினாலாவது, மற்றெந்த காரணத்தினாலாவதும் பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48 பண்டிதருடைய லேகிய செந்துரத்தை புசிப்பார்களானால் தேகரோகமில்லம், வலிவு, அழகு முதலியது பெற்று ஆரத்தத்தில் முழுகும்படிச் செய்யுமென்பதில் தடையே யில்லை. வெனிபூர் கனவான்கள் இந்த லேகியத்தில் முழு தந்திரமுடைய ஒரே வொருதரம் பரிஷிப்பார்களானால், அவர்கள் தந்திரமுடையவர்களுக்கு அனலே யிராத.

இந்த லேகிய செந்துரத்திற்குப் பத்தியமே கிடைப்பது. சகலமும் நீக்குவதில் மருந்து சாப்பிடும் காலத்தில் வயிற்றிற்கு தரோகம் செய்யாமல் சாப்பிடவேண்டும். என்னென்ற பரி அதிசயம் எடுக்கும். பச்சைப் பயறொழும்பு, திவிர்பால், எரி, மார்க்கண்ட குப்பு, நெய் இவை அதிக

மாய் தேகத்தை தணிச்சுக்கூடிய விதமாய் தாமதம் செய்யாமல் சாப்பிட்டு வரவேண்டியது. புதிக்கும்போதெல்லாம் பலகாராதிகள் சாப்பிடல் வேண்டும். தயிர், பால், நெய் முதலியவைகள், எருமைப்பால், பசும்பால் ஆட்டிப் பால் ஏதுவாயிருந்தாலும் சந்தேகமின்றி சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்துரத்தை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுவார்களே யானால் அது தேகத்தில் ஊர்வன, மேகமெல்லாம் குரியனைக்கண்ட பணிபோல் நீங்கி தேகமானது வலுத்து புதிய ரத்தம் பரவி தன் வாழ்நாள் பரியந்தம் இளைக்காமல் முற்றிலும் அக்ளிப்போடு ஆஜானுபாஹுவாய் விளங்குவார். இதைப் புருஷன் பெண்ணாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒற்றமையாய் சாப்பிட்டு வந்தார்களேயானால் உதிக்கும் மக்கள் யாதொரு நோயுமில்லாதபடி ரொம்பவும் தேஜசாய்ந்த தோன்றாவார்கள். இது உண்மை. இதைப்பற்றி இன்னும் எழுதமுடியாது. இந்தியா, பர்மா, விலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்துரமும் விலை ரூபா 1-12-0 போஸ்டேஸ் அனு 5. ஒரே கடவை 48-நாள் மருந்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டு உள்பட ரூபா 4.

பிணங்கு, வீங்கப்பூர், கெட்டால் முதலிய அயல் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து விலை ரூபா 1-12-0 தபாற்கூலி ரூபா 1-4-0 48-நாள் மருந்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உள்பட 5-8-0. சிங்கப்பூர், பிணங், மலாக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர் டர் இருந்தாலும் முன்பணம் அனுப்பாமல் மருந்து அனுப்பப்படாது.

விலாசம்:—லேகியம் டிபோ,

நெ. 44, நம்புலையர் வீதி, மதராஸ்.

சர்வதேஸ்விஷசஞ்சீவினி

(ரிஜிஸ்டர்ட் டிரேட் மார்க்)

பட்டவுடனே விஷம் பறக்கும் ! அமுதவன் சிழிப்பான் ! !
இதில் குணமில்லையென்று நிரூபிப்பவர்களுக்கு 100-ரூபாய் இனும்.

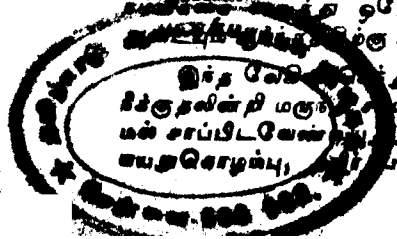
எமது காட்டிற்கு, இது அவசியமாய் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சதா கைவிருப்பாய் இருக்கவேண்டிய ஒர் ஞானவுதமாகும். இது ஆங்கில பூணூலி தமிழ் வையத்திய நிபுணர்களால் கண்டு மதிக்கப்பட்டுள்ளது. கான்பட வைப்பதால் குணம் சற்றும் குறை யாது. தேன், கட்டுவாக்கினி, செய்யான், பாம்பு, எலி முதலிய விஷங்களை இரண்டொரு நிமிஷங்களில் அடியோடு நீக்கக் கூடியது. எண்ணிறந்தோர் இதனால் சுகமடைந்தது பிரத்தியட்ச அனுபவமானதால் இதைப்பற்றி காம் அதிகம் கூறவில்லை. இது இரண்டில்த மருந்தாக எடங்கியது. உபயோகிக்கும் முறை மருந்தோடு அனுப்பப்படும்.

விலை:—இரண்டில்த மருந்தும் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு அனு 8. தபாற்கூலி அனு 4

டஜன் 1-க்கு ரூ. 5 0 0 ஏககாலத்தில் 8-பாக்கெட் வாங்கினால் தபாற்கூலி இனும். வர்த்தகருக்கு 100-க்கு 25-கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

விலாசம்:—தனலட்சுமி கம்பெனி, செளகார்பேட்டை, மதராஸ்.

187448

G. W. M. REYNOLDS'
BIG TYPE EDITIONS.
MYSTERIES OF THE COURT OF LONDON

The most interesting and unrivalled Novel in English in 17 Vols. containing fluent description of sensational plots, amazing and spell-binding incidents full of gripping interest introducing many types of humanities in their comic, tragic, adventurous, detective and villainous acts.

Written by the same author and published in 17 monthly Volumes from August 1922. Nine Volumes are ready now and the 10th Vol. will be issued by 1st May 1923.

Printed on glazed paper; Royal Octavo Size. Price Per Vol. Re. 1. Postage as, 7 extra. Orders are registered now as only a limited number of copies can be printed.

1. Ellen Percy or the Memoirs of R. A. an Actress 8 vols. 5 0
2. Mary Price or the Memoirs of a Maid-servant 8 vols. 5 0
3. The Bronze Statue or the Virgin's Kiss 4 vols. 8 0

4. Loves of the Harem or a Tale of Constantinople 4 vols. 8 0
5. Rosa Lambert or the Memoirs of a Clergyman's daughter 4 vols. 8 0
6. The Young Duchess or the Memoirs of a lady of Quality 4 vols. 8 0
7. Margaret or the Discarded Queen 4 vols. 8 0
8. The Massacre of Guenoe. 4 vols. 8 0
9. The Mysteries of Old London. 3 vols. 2 4
10. Canonbury House or the Queen's Prophecy 3 vols. 2 4
11. Pope Joan or the female Pontiff 3 vols. 1 12
12. The Soldier's Wife. 2 vols. 1 8
13. Leila or the Star of Mingrelia 2 vols. 1 8
14. Robert Macaire or the French Bandit in England 3 vols. 1 4
15. Grace Darling or the Heroine of the Fern Island 0 12
16. The Young Fisherman or the Spirits of the Lake and the Baroness of Grand Manor ... 0 10
17. Kenneth. 4 vols. ... 8 0
18. Empress Eugenie's Boudoir. 3 vols. ... 2 4
19. Master Timothy's Book Case. (complete) ... 1 12
20. May Middleton Complete ... 1 8
21. Mary Stuart Complete R. 1 4 24. Omar 4 vols. ... 8 0
22. The Seamstress Complete 1 0 25. The Wagner. 3 vols. ... 1 12
23. Necromancer. 8 vols. 2 4 26. Coral Island. 4 vols. ... 8 0

MYSTERIES OF PARIS BY EUGENE SUE. 2 vols. 1 0

Apply to:—**THE SUPERIOR WATCH CO.,**
P. O. Box No. 167. (A. B.) MADRAS. E.

உயர்ந்த ஷாட் டுகள்.

இதை வகைதேர்ந்த தையர்காடால் தைத்து சீமை மோஸ்தாயும் ஷேடில் மோஸ்தாயும் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. கேம்ரேக் சீட்டி விலை ரூ. 2-4-0.
உயர்ந்த வாக்ஸிலாட் ஷாட் டு இதுன் விலை ரூ. 2-4-0.
வெய்ல் ஷாட் ரூ. 2-4-0, காசி ஷாட் ரூ. 2-8-0.

விலாசம்:—தனலட்சுமி கம்பெனி,
சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

சோடாவாட்டர் பவுடர்.

வயிற்று கோயிருப்பவர்களுக்கும் ஜீரணசக்தி வில்லாதவர்களுக்கும் இதுதான். ஒரு ஆழாக்கு ஜலத்தில் 3-சிட்டிகை சோடாவாட்டர் பவுடர் போட்டால் பொசுபொசுவென்று பொங்கும். உடனே சாப்பிடவும் ஏப்பம் வரும். உடனே வயிற்றோயை சிறுத்தும். புட்டி 1-க்கு அணு 0 6 0.

யூகலிப்டஸ் ஆயில்.
(சுத்தமான நீலகிரி தைலம்.)

வைத்தியத்தில் தேர்ந்த ஒரு அறுபேக வைத்தியரால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வார்த்திபேஸ், பிளேக் வியாதி, தேன் முதலிய விஷஜந்துக்களின் கடி, கத்தி வகையரா வெட்டு காயங்கள், நரம்பு சுருக்குகள், தீப்புன்கள், வெந்நீர்ப்பட்டு வெந்தபுண்கள், பிளவைகள் புடைபோன ரொண்டுகள். இன்புளூ வென்சா, மலேரியா, சகலவித சுரங்கள், இருமல், கக்குவா இருமல், வாய்ப்பு, பிடிப்பு, குடைச்சல், வாய்வினால் உண்டாகும் கொடுமான பல்வலி, தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி முதலிய கோயங்களுக்குக் கைக்கண்ட ஓஷதம்.

1-அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அணு 4.
1 " 1-டஜன் (12) ரூபா 2 8 0

நரைமயிர் கருக்குந் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்பட்டு வருகிற கப்புகள் மயிரைச் செம்பட்டையாகவும் பசுமைநிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. நமது தைலமோ நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3-சிடிகைத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன் இருந்த கருமை சிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டுபண்ணும். மேலே கூறியவை விகாரகுணங்கள் இதில் இடை யாது. இதைப் பூசிய பிறகு முகவெட்டாணமும் வசிகாறு முண்டாகிறபடியால் வயோதிகரும் வாலிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இது உண்மை. இதைப்போன்ற தைலம் வேறெங்கும் கிடைக்காது. மெழுகு எந்த விதமான கெட்ட குணங்களும் இதில் இல்லை, இந்த அருமையான தைலத்திற்கு கிடைத்திருக்கும் கனவான்களுடைய சர்ட்டிபிகேட்டை கண்க்கிட முடியாது. இதை உபயோகிக்கும் விதம் பார்சுலோடுவைத்துவரும். ரூ. 1.

கூந்தல் வளரும் துளிகள்.

இதை கல்லெண்ணெய் அல்லது தேக்காயெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மாற்றுக்குப் பூசுவந்தால் கூந்தலானது ஆலம்விழுதுபோல், உண்மையாய் வளரும். பேன் சோர்து, சுண்டு உண்டாகாது, மயிர் உதிராது, வழுக்கையான இடத்திலும் மயிர் முளைக்கும்.

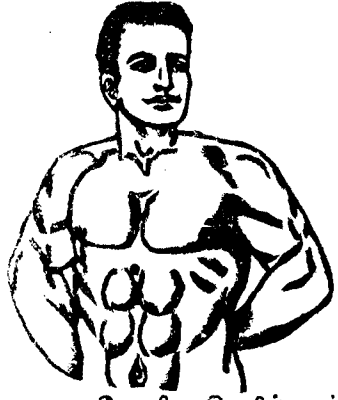
புட்டி 1-க்கு அணு 12.

விலாசம்:—தனலட்சுமி, கம்பெனி, சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

அயத்தங்க திராவகம்.

அநுபவமானது! பிரசித்தியடைந்தது!! சஞ்சீவிபோன்றது!!!

மித்திரர்களே! இந்த அபூர்வமருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாய் கண்டிக்கக்கூடியது இதை அநேக ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர் வியாதிவினாவதுகொட்ட சகவாசத்தினாலாவது இளைத்துப்போயிருக்கும் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கிப்பலவிரத்தி தருவதில் இது மிகச் சிறந்த மருந்தாகும். ஆங்கிலேய முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமையான மருந்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமாயிருக்கும். இருமல் நோய் கண்டு அவஸ்தைப்படுபவர்கள் இதை உட்கொண்டால் இரண்டே வேளையில் ஆச்சரியமான சுகத்தை யடைவார்கள். இதனால் தீரக் கூடிய அநேகவியாதிகளில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிக்கிறோம்.

கரைத்த மயிலைக் கறுப்பாக்கும். உஷ்ணத்தினாலாவது புழுபெட்டினாலாவது மயிர் உதிர்வதை நிறுத்தும், நீர் வியாதிகள் தீரும். கண்ணெரிச்சல் கைகால் கார்தல் இவை தீரும். முகவசிகரத்தை உண்டாக்கும். தேக அசதியை யோட்டும். நீரண சக்தியையும் நல்ல பசியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும். நரம்புகளுக்கு அதிக வலுவைத் தரும். தேகத்தில் நல்ல இரத்தத்தைச் சுற்பிக்கும். கசியரோகத்தைக் கண்ணத்தில் தீர்க்கும். வாதபித்தசிலேத்துவத்தாலுண்டாகும் ரோகங்களைச் சுவர்த்திக்கும். சத்த தாதுக்களுக்கும் நல்ல பலத்தைத் தரும். மூலச்சூடு மூலவாய்வு மலச் சிக்கல் இவை தீரும்.

இந்தச் சஞ்சீவியை நல்ல போஜனத்துடன் 15-நாள் சாப்பிட்டால் இரண்டில்லாத ஆனந்தத்தைத் தரும். இழந்துபோன தேக திடத்தைப் பழையபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடையாது. 40-நாள் மருந்து உட்கொள்ளும் பட்சத்தில் வியாதி என்பதே அம்மனிதனின் சிறு லைக்கூட அணுகாது, தேகம் வஜ்ஜிரமேயாகும்: இதற்கு யாதொரு பத்திய மும் கிடையாது. 20-நாள் மருந்து ரூ. 1. 40-நாள் மருந்து ரூ. 1 12 0.

சிவப்பிரகாச பல்பொடி.

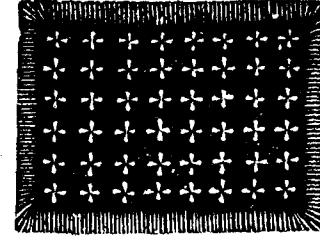
இந்த சிவப்பிரகாச பல்பொடி மற்ற இதர பல் பொடிகளைப்போல விராமல் அதிக சுகந்தமாயும் பல் வலி, பல்வில சொத்தை, ஈர் வளர்ந்திருத்தல், வாய் ரணம், வாய்நாற்றம், பல்லாட்டம் முதலிய வியாதிகளை சொஸ்தப்படுத்துவது மல்லாமல் பல் நன்றாய் துலங்கும்படிச் செய்யும், வாய்க்கு சதா கமகமவென்று பரி மனத்தைக்கொடுக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகிக் கக் கூடிய பல்பொடி டப்பி 1-க்கு விலை அனா - 2. 6-டப்பிகள் விலை அனா 10.

நாகக்குப்சியை நாசமாக்கும் பில்லுகள்.

இந்த பில்லையில் ஒரு வருடத்து குழந்தைக்கு அரை பில்லையும் மற்ற வர்களுக்கு 1 அல்லது 2 பில்லை வீதம் கொடுத்தால் வயிற்றிலுள்ள சிறு கிரு மிகள் யாவற்றும் பந்து பந்தாய் வந்துவிடும். 8 பில்லுகள் விலை அனா 6.

விலைகள்:—தனலட்சுமி கம்பெனி, சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

மயில் மப்ளர்கள்.

இவைகளில் என்னும் துணியால் து தனமா இக்கோடை காலத்திற்கு உதவும் பொருட்டு தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஓர் வித குணமுண்டு; என்ன வென்றால் கோட்டுக்கு மப்ளர் ஆகவும் உதவுகிறது. 2 - வது துரோகத்தின்மேல் போட்டுக் கொள்ள வெய்யிற் காலத்தில் அனுகூலப் படுகிறது. 3-வது: கை குட்டையாகவும் உதவுகிறது. 4-வது: சதாத்திற்கு சதாரம் குட்டை 1-க்கு அனா 12.

நேர்த்தியான பட்டு அங்கவஸ்திரங்கள்.

ஐந்தரை முழ நீளம் இரண்டரை முழ அகலம் குறைந்த கிரயம் ரூபா 3-4-0.

ளகரீகமும் அழகும்வாய்ந்த இந்த கலீன பட்டுகுட்டை மிகவும் நேர்த்தியான பண்பணப் போடும் கூடிய பட்டினால் செய்யப்பட்ட இக்குட்டைகளை ரெசில் சுற்றிக்கொள்ளவும் கமிஸ், ருடித்தினி, கோட் முதலிய சொக் காய்களின் மேல்போடும் தப்பட்டாக்களாகவும், ஸ்திரீகள் மேலாக்காகவும் நிறு பெண் பிள்ளைகள் தாவணியாகவும் அங்கவஸ்திரமாகவும் உபயோகிக்கலாம் இதில் பச்சை, வெண் ணை, சிவப்பு, வெண்சிவப்பு, ரோஸ், ஊதா, நீலம், மஞ்சள், மேகவண்ணம் முதலிய பலவற்றிற் கள் உண்டு. வேண்டுமோர் இன்ன குட்டை வேண்டுமென்று எழுதியனுப்பவும்.

ஓட்டோலீலா.

இவை சாதாரண சுதேச அத்தர்னை விட ஆயிரம்பற்கு மேலானது வேறு ஆங்கிலேய வாசனையைப்போல சாராய சத்த ஆல்கோலால் சேர்த்துசெய்யப்பட்டதல்ல. செல்வை டாய் மலர்ந்த புஷ்பங்களின் வாசனையை சாராய சாஸ்திர முறையால் இறக்கப்பட்டது. ஒவ்வொருவருடைய கெடியார ஜோபியில் சதாவைத்திருக்கவும், சர்குட் முதலிய இடங்க ளுக்கு கொண்டிபோகவும், சௌகரியமாய் அழகிய உறுதி யுள்ள கேசில் வைத்து பாக் செய்யப்பட்டிருப்பதால் எவ்வி தத்திலும் சிந்துவதற்காவது உடைவதற்காவது முடியாது. உமது கைக்குட்டைகளில் 4-5-துளி இந்த சென்டை உப யோகித்தால் எவ்வு ராட்கள் வரையில் இதன் வாசனை நீங் காதா. அப்படி சீக்கிவிடுமென்று கிருபிப்போர்க்கு ரூபா 50 இனும் கொடுக்கப்படும். கிரயம் புட்டி 1-க்கு அனா 10.

ஷா பெரிய புட்டி 1-க்கு ரூபா 1.

பிளாக்பர்ட் பெளண்டன் பேனா.

விலை

4-0-0

பெய்ஹெர் க்வாண்டிபாகு செய்யும் மேபிடான் கம்பெனியார் செய்யப்பட்ட கம்பிசுக் கைகள் உயர்ந்த மாதிரி பிளாக்பர்ட் பேனா. கிலாசம்:—தனலட்சுமி கம்பெனி, சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

கண் நோய் மருந்து.

கண் நோய், கண் குத்தல், கசல், நீர் வடிதல், மக்
கல், அத்திமாலை, (கோகட்டல்), சதை களர்ச்சிருத்தல்,
கண் சிவப்பு, ஏரிச்சல், கண் இமை புருவம் இவைகளில்
வலி, கண் புடைச்சல் இவைகளைக் குணப்படுத்தும்.
மாணிக்கங்களுக்கும் புழந்தி பார்வையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும்
வெகு சிறந்த ஒள்கூந்தம். இதை உபயோகித்தால் கண்ணாடி போட வேண்
தல் இல்லை.
புட்டி 1-க்கு 0 8 0.

கண்ணி நிந்து.

காதில் சிழ் வடிதல், காது குத்தல், காது கேள்வி
இருத்தல், காதில் கமைச்சல் முதலிய விவாதகளு
க்கு இந்த மருந்தை 2-தகதி காலம் மாலைகளில்
விட்டுவர காதிலுள்ள நோய்களெல்லாம் நீங்குகிறீம்.

புட்டி 1-க்கு அனா 0 4 0.

வி. பி. தபாற் க. வி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்.

சீரத்தின் இடுக்கான இடங்களையி துடையின் இடு
க்கு, அக்குள், இடிப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறி
தாகப் பட்டர்ந்து இரவில் ஓயாத கமைச்சலைத் தந்து சீத்
திரையைப் பங்கப்படுத்தி சீரத்தற்கு அதிக கஷ்டங்
கை உண்டு பண்ணும் படைகள் ஒரே தடவையில் இந்த
சர்வபடை சம்மாரன் என்னும்தைலத்தை உபயோகித்த
மாத்திரத்தில் சூரியனைக் கண்ட பனிபோல் நீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அனா 0 4 0.

ஜி. கியூர் வெள்ளை என்னும் கள்ள நோயை

3-துதைத்தல் குணப்படுத்தும் மருந்து.

பல மாதரிடத்தும் வேலியரிடத்தும், பினியாகரோடும் சம்
பந்தப் படுவதினாலும், ஓயாத சிற்றின்ப வனுபோகத்தாலும் மூலத்
தில் அக்கினி கொண்டு தாதுகெட்டு பிரமியங்கள் நீரடைப்பு,
சதையடைப்பு, வெள்ளை, வெட்டை, கிராதி, சூலை, அலையாப்பு,
பவத்திர முதலியவைகள் உண்டாகின்றன. அவைகளில் முக்கிய
மாகிய இரத்தப்பிரமியம், நீர்சுடுப்பு, நீர்தாளை யெரிவு, வெள்ளை,
வெட்டை இவைகளுக்கு இதுவே மிகவும் அனுபோகமான மருந்து என்
பது உண்மை பேதிமுதலிய கெட்டருணங்கள் கிடையாது. பத்தியமிக்கை.
உபயோகிக்கும் விபரம் மருந்துடன்வரும். புட்டி 1-க்கு ரூபா 1-0-0.

மயிர் போக்கும் சூரணம்.

இதில் கொஞ்ச மெடுத்துத் தண்ணீரில் குழைத்து உரோமமுள்ள
விடத்தில் பூரி ஐந்து நிகிலுத்திற்குப் பிறகு ஒரு கடுதாசி கார்டினாலாவது,
ஒலை கைக்கினாலாவது வழித்தால் மேற்படி மருந்து தடவிய விடத்திலுண்ட
உரோமங்கள் முழுதும் இவருவாய் நீங்கி மழமழப்பாகுகிறும், வேக்காடு
எரிச்சல் முதலாகிய உபத்திரவங்கள் நீங்குகிறது. புட்டி 1க்கு அனா 8.

லாசம்:— தண்ணீர் சம்பனை, சேதம் போட்டை, மதராஸ்.

வர்கட்டு
மிசன் யாவத

விவரம்:—